

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
October 2021

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗੰਦੀ ਵਿਕਾਰੀ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿੱਟਾ ਦੇਣਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੁਨੇਕਸ਼ਨ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਡਰੈਸ ਆਦਿ ਦਾ ਕੁਨੇਕਸ਼ਨ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡਰੈਸ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵੀ ਹਲਕਾ ਸਲਕਾ ਕਪੜਾ ਪਾਓ, ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਕਾਲੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਾਲੇ (ਸਾਂਵਰੇ) ਨੂੰ ਹੀ ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਰੂਹਾਨੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਨਰ ਸੇ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਉਹ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਸਨ। ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਅਤੇ ਰਤਨ ਜੜ੍ਹਤ ਤਾਜ ਦੋਨੋਂ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ, ਜੇ ਹੋਕੇ ਗਏ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਫ਼ੇਦ ਲਾਈਟ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਕਦੀ ਲਾਈਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਫੁੱਟੋ ਕੱਢੋ ਤਾਂ ਲਾਈਟ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਡਾਰਕ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ ਲਾਈਟ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਡਾਰਕ। ਡਾਰਕ ਮਤਲਬ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਲਾਈਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ, ਇਨੇ ਜੇ ਪਤਿਤ ਮਤਲਬ ਡਾਰਕ ਹੀ ਡਾਰਕ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਾਜਯਾਨੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਯਥਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪੁੰਜਾ, ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਚੰਗੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇੰਨੇ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਫੱਟ ਤੋਂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਤਮੇਪ੍ਰਯਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣਾਂਗੇ, ਫਿਰ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਸੀ - ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਦੈਵੀ ਸਵਰਾਜ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਪੁੰਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਸੀੜੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਜ ਹੈ ਪਰ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਦੀ ਹੀ ਪੁੰਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲਾਈਟ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੋਈ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਹੀ ਲਾਈਟ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਰਥੀ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਲਾਈਟ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਲਾਈਟ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਫਿਰ ਸੈਮੀ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਮੀ ਪਵਿੱਤਰ ਕਹਿਣਗੇ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈਟ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਰਾਇਲਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਮੋਹਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਐਮ.ਐਲ. ਏ. ਅਤੇ ਐਮ.ਪੀ. ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਟਿਪਟੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਜਾਤੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹੀ ਹੈ - ਪਰ ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਡਰੈਸ ਆਦਿ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਉਵੇਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਡਾਕਟਰ, ਬੈਰਿਸਟਰ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸੁਦ੍ਰਪਣੇ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਮਿਟਦੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਗੰਦੀਆਂ ਵਿਕਾਰੀ ਆਦਤਾਂ ਮਿੱਟ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਸੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਭ ਛੱਡਣੀਆਂ ਪੈਣ। ਮੋਹਤਰ ਤੋਂ ਐਮ. ਪੀ. ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਹਿਣ - ਸਹਿਣ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਸਭ ਫਸਟਕਲਾਸ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਹੈ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ

ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਏਮ ਕੀ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕੀ ਬਣੇ ਹਾਂ? (ਪਤਿਤ) ਛੀ - ਛੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਮੂਲਵਤਨ ਅਤੇ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹੋ, ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਂਦਿਆਂ ਹੋ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ 84 ਲੱਖ ਜੂਨਾਂ। ਕਿੰਨਾ ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਉ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉ। ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਪ ਪਾਵਣ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਕੇ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾ ਪਦਵੀ ਕੋਈ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖ ਕਿੱਥੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ? ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਸੀੜੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਨਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਉ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਗੋਡ ਫਾਦਰਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ, ਈਸ਼ਵਰ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਕਪੜੇ ਆਦਿ ਮੈਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਹਲਕਾ ਸਲਕਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਪੜਾ ਪੁਆਇਆ ਤਾਂ ਹਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡਰੈੱਸ ਆਦਿ ਬਦਲਣ ਦੀ ਅਤੇ ਭਭਕਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਰੈੱਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਕਪੜਾ ਪਾਓ। ਪਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਪਤਿਤ ਹੈ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਂਵਰਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੋਂ ਕਾਲੇ ਸੀ। ਗਾਂਵੜੇ ਦਾ ਛੇਰਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਗਾਂਵੜੇ ਦੇ ਛੇਰੇ ਸੀ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਿਧਨ ਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਦੇਣ। ਹੁਣ ਹੈ ਅੰਤ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਆਕੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਫਿਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਸਵੰਬਰ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹਿਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਸਾਜ਼ ਸੀ, ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁੰਦੇ ਸੀ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਰਸੋਈ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਭਾਂਡੇ ਮਾਂਝਦੇ ਹੋ ਪਰ ਪੜ੍ਹਦੀ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਆਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਗਰੀਬ ਹੀ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਲੱਜਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤੇ ਮੋਹਤਰ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਛੱਡੋ। ਅਸੀਂ ਗੁਜਰਾਤੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਸਭ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਇਆ ਵੀ ਹਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ। ਤਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਧਾਰਨ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਜੋਹਰੀ ਸੀ। ਬਾਪ ਆਪ ਰਿਮਾਇੰਡ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਧਾਰਨ ਬੁੱਢੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਵੀ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਰਜੁਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਘੋੜੇ ਗੱਡੀ ਦੇ ਰਥ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਨਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਾ ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ, ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹਕੇ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਤਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਡਬਲ ਤਾਜ਼ਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲਾਈਟ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਿੰਗਲ ਤਾਜ਼ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਿੰਗਲ ਤਾਜ਼ ਵਾਲੇ ਡਬਲ ਤਾਜ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮੁਰਲੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬੜਾ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਾਲੇਜ ਵਿੱਚ ਨਕਸ਼ੇ ਤੇ ਵਿਖਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਯੂਰੋਪ ਉਸ ਵੱਲ ਹੈ, ਆਈਲੈਂਡ ਹੈ, ਲੰਡਨ ਉਸ ਵੱਲ ਹੈ। ਨਕਸ਼ਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਯੂਰੋਪ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਨਕਸ਼ਾ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਝੱਟ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪੂਜਯ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ। ਫਿਰ ਥੱਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਸੀਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬੈਠਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਕਦੀਰ ਹੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਨਾਪਾਸ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਬਿਮਾਰ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪੜ੍ਹ ਨਾ ਸਕਣ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸੋਨਾ ਹੈ

ਜੇ ਏਵਰ ਪਿਓਰ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸੋਹਣੀ ਬਣਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕਦਮ ਠੀਕਰ ਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸ਼ਰਗ ਸੀ। ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸ਼ਰਗ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿੱਥੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਫਿਰ ਰਿਪੀਟ ਵੀ ਕਰਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਸੀਤੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਨਾਲੇਜ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖਣੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਚੰਗਾ ਸਮਝਾ ਸਕੋਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਅੱਗੇ ਅਸੀਂ ਸੂਦ੍ਰ ਵਰਣ ਦੇ ਸੀ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਣ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸ਼ਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਫਿਰ ਇਹ ਸੀਤੀ ਕਿਵੇਂ ਉਤਰੇ। ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕਦਮ ਜਿਵੇਂ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਕਿੱਥੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਜਿੱਤ ਪਾਈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ? ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ, ਨਾ ਹਾਰਿਆ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਰਜਾਈ ਗਵਾਈ, ਫਿਰ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਉਹ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਦਾ ਭਭਕਾ। ਅਸੀਂ ਗੁਪਤ ਰੀਤੀ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਾਧਾਰਨ ਹੋ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ (ਲਕਸ਼ਮੀ-ਨਾਰਾਇਣ) ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਤੀਤ ਦੁਨੀਆਂ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਦਿਨ - ਰਾਤ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਬੜੀ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀਆਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲਏ। ਫਿਰ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਡੀਨੇਸਟੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦਾ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਲਈ ਬਾਬਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਚਿੱਤਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਝੱਟ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਭੱਜ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੁਰੈਕਸ਼ਨ ਕਰ ਸਭ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਦੱਫਗੇ।

ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਾਵਲਸਾਹ ਹਾਂ, ਹੁੰਡੀ ਭਰ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿਸ ਕੋਲੋਂ ਹੁੰਡੀ ਭਰਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਜੈਪੁਰ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉਠਾਉਣਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੀ ਹੱਠਯੋਗਿਆਂ ਦਾ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਫਿਰ ਰਾਜਯੋਗ ਦਾ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਇਵੇਂ ਵੱਧੀਆ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਕੇ ਵੇਖੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪਵਿੱਤਰ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਬਰਤਨ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਬਰਤਨ ਸੋਨੇ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

2. ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸੂਦ੍ਰਪਣੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਮਿਟਾ ਦੇਣੀਆਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਰਾਇਲਟੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਇਸੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਵ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਮੂਰਤ ਭਵ ਆਪਣੀ ਵ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਦਿਵਯ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਰੂਪ, ਅਸਲ ਘਰ ਅਤੇ ਅਸਲ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੇਖਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਅਸਲ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਚੰਚਲਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਵ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਿਵਯ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਇਹ ਨੈਣ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਦੂ ਦੀ ਡੱਬੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੈਣ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਦੇ ਸਾਧਨ ਬਣ ਜਾਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਦੇ ਨਾਲ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗ ਵ੍ਰਿਤੀ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।

*****

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤੂਲੇਕ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ, ਅਮਰਲੇਕ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤੂਲੇਕ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਗ਼ਰੀਬ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:- ਬੱਚੇ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਾਈਸਲੈਸ (ਪਵਿੱਤਰ) ਸੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਅਪਾਰ ਸੁਖੀ ਸੀ। ਧਰਤੀ, ਅਸਮਾਨ ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ।
- ਗੀਤ:- ਨੈਣ ਹੀਣ ਕੇ ਰਾਹ ਦਿਖਾਓ ਪ੍ਰਭੂ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਓ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ - ਬਾਬਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ, ਪਿਤਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਕਿਹੜਾ ਪਿਤਾ? ਪਰਮਪਿਤਾ। ਬਾਪ ਹਨ ਦੋ। ਇੱਕ ਲੈਕਿਕ ਦੂਸਰਾ ਪਾਰਲੈਕਿਕ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਹੇ ਬਾਬਾ, ਬਾਬਾ ਦਾ ਨਾਮ? ਸ਼ਿਵ। ਉਹ ਸ਼ਿਵ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਪੂਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਫਾਦਰ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਕੌਣ ਹੈ? ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਓ ਗੈਡ ਫਾਦਰ, ਸਾਨੂੰ ਨੈਣ ਹੀਣ ਨੂੰ ਨੈਣ ਦੇਵੋ ਤਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣੀਏ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਅੰਨੇ ਬਣ ਕੇ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਇਹਨਾਂ ਠੋਕਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਓ। ਬਾਪ ਹੀ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੇਵਿਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਲਿਯੁਗ ਹੈ, ਸਤਿਯੁਗ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕਲਿਯੁਗ ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਸੰਗਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਕੇ ਜੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇਹ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹੋ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਹੇਵਿਨ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਸੀ। ਸੋਨੇ ਹੀਰੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸਨ। ਹੁਣ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਸਨ। ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਕੱਟ ਸੀ? ਕਿਵੇਂ ਰਾਜ ਪਾਇਆ? ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਲਾਇੰਡ ਫੇਬ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਾਯੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ। ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਬਾ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੁਖਾਂ ਤੋਂ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜ ਸੀ। ਕਾਂਗ੍ਰੇਸੀ ਲੋਕ ਅਤੇ ਬਾਪੂ ਜੀ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਮੰਗਦੇ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਰਾਜਰਾਜ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਨਰਕਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ, ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੇਲ, ਡੇਵਿਲ ਵਰਲਡ। ਇਹ ਹੀ ਭਾਰਤ ਡੀਟੀ ਵਰਲਡ ਸੀ। ਹੁਣ ਡੇਵਿਲ ਵਰਲਡ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲਿੱਤੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ 84 ਲੱਖ। ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਪੇੜੇ ਲਗਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਸਦਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਨਾ ਭਗਤੀ, ਨਾ ਦੁਖ ਦਾ ਨਾਮਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹੋ। ਪੁਨਰਜਨਮ 84 ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ 84 ਲੱਖ। ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਤਿਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਧਾਕਲਪ ਜੱਦ ਭਾਰਤ ਸੂਰਗ ਸੀ, ਇੱਕ ਵੀ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਵੀ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਗੀਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਹੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਧਰਮ ਮੁੱਖ ਹੈ 4, ਪਹਿਲੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਪਿੱਛੇ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ, ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। 21 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਫਿਰ ਰਾਵਣਰਾਜ, ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਜੱਦ ਰਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੁੰਡੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦੀ ਵੀ ਬਾਯੋਗ੍ਰਾਫੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਭਗਤੀ

ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਈ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਜਾਓ ਫੇਰੇ ਲਗਾਓ। ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਅਸਲ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਅਤੇ ਸਾਂਤੀਧਾਮ ਦੀ ਰਾਹ ਦੱਸੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਧਨ ਦਿੱਤਾ ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਗਵਾਇਆ? ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਕੋਣ ਕਹਿਲਾਵੇ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਖੰਡ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦਾ ਇਹ ਤੀਰਥ ਹੈ ਕਿਓਂਕਿ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦਾ ਬਰਥ ਪਲੇਸ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹਨ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਿਰਫ ਲੰਕਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਜਦ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਸੀ ਉਦੋਂ ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਭਾਰਤ ਵਾਈਸਲੈਸ ਸੀ, ਹੁਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ। ਸਭ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਸੀ, ਉਹ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਬਣੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਗਰੀਬ ਬਣਿਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਭੀਖ ਮੰਗ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਗਰੀਬ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸੁਖੀ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਸੁੱਖ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਧਰਤੀ, ਅਸਮਾਨ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਲੰਬੀ ਦੱਸ ਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁੰਭਕਰਨ ਦੀ ਆਸੂਰੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਥੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਰਾਧੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਦੋਨੋਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਸਵੰਬਰ ਦੇ ਬਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪ੍ਰਿਚੁਲ ਨਾਲੇਜ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਤਮਾ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਵਣ ਦੇ ਪੰਜੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੁਪੀ ਰਾਵਣ ਦੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸ਼ੇਕ ਵਾਟਿਕਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰ ਗਾਈਡ ਬਣ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ, ਜੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਗ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਧਨ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼੍ਰੇਗ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਹੀ ਨਰਕ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਨਦੀ ਨੂੰ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਾਬਾ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇੱਕ ਹੈ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ, ਦੂਜਾ ਹੈ ਪਾਰਲੈਕਿਕ, ਤੀਜਾ ਹੈ ਆਲੈਕਿਕ। ਹੁਣ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ, ਅਮਰਲੋਕ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਕਈ ਧਰਮ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ ਫਿਰ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਪ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਗੁਰੂ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਤਾਨ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਰਾਜ ਭਾਗ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬਣਨੀ ਹੈ। ਕੋਟੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ। ਹੁਣ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਹੈ ਰਚਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੰਕਰ ਵੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵਰਸੇ ਦਾ ਹੱਕ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। 84 ਜਨਮ ਉਹ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਲੋਕ ਕਰਕੇ 40 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਧੱਕੇ ਨਹੀਂ ਖਾਵੋਗੇ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਯਾਤਰਾ। ਇਹ ਹੈ ਗੰਡ ਫਾਦਰਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ - ਅਤੇ ਨਿਰਲੇਪ ਹਨ। ਪਰ ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੂਜਾ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਬੁਰਾ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ (ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ) ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ, ਅਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਹੈ। ਜੱਦ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਧੱਕੇ ਨਹੀਂ ਖਾਣੇ ਪੈਣ।

2. ਬਾਪ ਨੇ ਜੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਵਾਈ ਹੈ, ਉਸੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਮਿਤਪਨ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਆਪਣੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨਿਵਾਰਨ ਸਵਰੂਪ ਭਵ: ਨਿਮਿਤ ਬਣੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇ। ਜੇਕਰ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਕਈ ਕਾਰਨ ਸੁਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਛਿਪ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਇਸਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪ, ਵਾਨੀ ਅਤੇ ਕਰਮ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਕੇ ਨਿਵਾਰਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਗਿਆਨੀ ਤੂ ਆਤਮਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਭਿਮਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ।

*****

ਮਾਤੋਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਂਵਾਕ -

ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਕੀ ਹੈ? ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਸਲ ਤਰੀਕਾ

ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਉਚਿਤ ਹੈ? ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਲਾਈਫ ਕਿਸ ਲਈ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਲਟਾ (ਪਰਿਵਰਤਨ) ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੀ ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਮੰਨਣਗੇ ਕਿ ਇਸ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸੁਵਦਾ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਹੁਣ ਉਹ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ? ਇਸ ਘੇਰ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੁਝ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਹੁਣ ਸੋਚਣਾ ਹੈ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇਗੀ ਕਿਵੇਂ? ਸੁਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇਹ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਨਿਕਲੇ ਹਨ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮੰਗਣੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਅਜਿਹੀ ਕਰੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇਖੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ? ਇਸ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਜੋ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਰਾਤ ਅਤੇ ਦਿਨ ਚਲਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖੀ ਹੀ ਰਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਨ ਨੂੰ ਮਨਾਂ ਕਿਵੇਂ? ਪਰ ਜਦਕਿ ਦੋ ਨਾਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਲਯੁਗ ਤੋਂ ਕੋਈ ਉੱਚੀ ਸਟੇਜ ਵੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ! ਜੇਕਰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਹੀ ਸਮੇਂ ਚਲਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗ ਨਾਮ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ! ਤਾਂ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਆਪਣੀ ਸਟੇਜ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਬਾਲ, ਯੁਵਾ, ਬ੍ਰਿਧ... ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੀ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਉਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2 "ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਆਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ"

ਇਸ ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਿੰਨ ਦੁਨੀਆਵਾਂ ਹਨ - ਇੱਕ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਦੂਜੀ ਹੈ ਆਕਾਰੀ, ਤੀਜੀ ਹੈ ਸਕਾਰੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਨ ਲਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਕਾਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਸਾਕਾਰ ਸੰਪਰਦਾਏ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਹਨ ਆਕਾਰੀ ਸੂਕਸ਼ਮ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕੀ ਇਹ ਆਕਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦਾ ਪਾਰੂ ਚਲਦਾ ਹੈ? ਦੁਨਿਆਵੀ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸੂਕਸ਼ਮ ਦੁਨੀਆਂ ਕੋਈ ਉੱਪਰ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸ੍ਰਰਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਸੁੱਖ ਭੋਗਣਗੇ ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਜੋ ਸੂਕਸ਼ਮ ਆਕਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸੁੱਧ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਹਨ। ਜੱਦ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਸਾਕਾਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸੂਕਸ਼ਮ ਦੁਨੀਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਾਸ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਇਸੀ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸੀ ਸਮੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਿੰਨ ਕਰੁਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਰੂਪ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ - ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

'ਵਾਚਾ' ਅਤੇ 'ਕਰਮਣਾ' - ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਕੀਮ

ਅੱਜ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਪਰਵਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਪਰਵਾਨੇ ਸ਼ਮਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਫਿਰਦਾ ਮਤਲਬ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਕੁਰਬਾਨ ਅਤੇ ਫਿਰਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਨੇਕ ਪਰਵਾਨੇ ਹਨ ਪਰ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਦ ਸ਼ਮਾਂ ਦੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ 'ਸ਼ਮਾ ਵਰਗੇ' ਬਣਨ ਵਿੱਚ, ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਨ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਰਬਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਦਿਲ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ। 'ਦਿਲ ਦਾ ਸਨੇਹ' ਅਤੇ 'ਸਨੇਹ' - ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਸਭ ਦਾ ਹੈ, ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਏ ਹਨ। 'ਦਿਲ ਦੇ ਸਨੇਹੀ' ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਆਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂਰੀਆਂ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਆਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਮਤਲਬ ਜੋ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ। ਅਤੇ ਜੋ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ ਉਹ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕੁਝ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ; ਜੋ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਚਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਰਨਾ ਤੇ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਤੇ ਹੋ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਸੋਚ ਚੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੋਚ ਤੱਕ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਰਮ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੁਰਬਾਨ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਹੀਂ ਕਹਾਉਂਦੇ। ਪਰ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜੋ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਉਹ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਅਪਣਾਪਨ, ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇਪਨ ਵਿੱਚ ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੋਵੇ - ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੁਰਬਾਨੀ। ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹਿਮੰਤ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ।

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਸੀਜਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ 'ਬਾਪ ਸਮਾਨ' ਬਣਨ ਦਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਹ ਹੀ ਦਿਲ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਤਨਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਿਆ, ਵਰਦਾਨ ਮਿਲੇ! ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਲਈ ਭੱਜ - ਭੱਜ ਕੇ ਆਏ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਰਦਾਨ ਲੈ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਆਸ਼ਾ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੌਣ? ਜੋ ਬਾਪ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਉਸਨੂੰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਲਿਆਏ? ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਕਰਮਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮਨਸਾ, ਸਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਆਈ? ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬੈਠ ਮਨਣ ਕੀਤਾ - ਇਹ ਖੁਦ ਦੀ ਉਣਤੀ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਨਸਾ ਮਤਲਬ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਨ, ਸੁਭ - ਭਾਵਨਾ - ਸੁਭ - ਕਾਮਨਾ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਰਪਣ ਕੀ ਹੈ? ਦਰਪਣ ਹੈ ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ। ਭਾਵੇਂ ਅਗਿਆਨੀ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਗਿਆਨੀ ਆਤਮਾਵਾਂ - ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਦਰਪਣ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਸੁਭ - ਭਾਵਨਾ, ਸੁਭ - ਕਾਮਨਾ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖਰੂਪ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ? ਜਿਸਦੀ ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜਾਂ ਸੁਭ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਚਾ ਅਤੇ ਕਰਮਨਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਵੇਗੀ, ਸੁਭ - ਭਾਵਨਾ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮਤਲਬ ਯਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋਵੇਗੀ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ਼ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਸਹਿਜ ਕਰਮਯੋਗੀ ਹੋਣਗੇ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਵੇਖਿਆ - ਯਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੈਜ਼ੋਰਟੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਹੈ, ਯਾਦ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ ਵੱਧ ਵੀ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਧਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਾਦ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਹੀ 'ਸਨੇਹ'। ਬਾਪ ਨਾਲ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਕਦੇ - ਕਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਅੱਖ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਿਗੜਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਉਲਾਹਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਠੀਕ ਕਰਦੇ? ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਸਨੇਹ ਭਰੀ ਮੁਹੱਬਤ ਦੀ ਅੱਖ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ, ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ, ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਬੋਲ ਮਤਲਬ ਵਾਚਾ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰੱਥ ਜਿਆਦਾ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਵਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਅਰੱਥ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋਹਰ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣੀ

ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੱਲਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਰਪੀਟ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਜਰੂਰ ਚੰਗੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਵਾਚਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਅਰੱਥ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਜਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਹਾਲੇ ਦੇਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਧਾਰਨ ਬੋਲ ਜਿਆਦਾ ਹਨ। 'ਆਲੋਕਿਕ ਬੋਲ ਹੋਣ, ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਬੋਲ ਹੋਣ'। ਹੁਣ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਇਸ ਤੇ ਅੰਡਰਲਾਇਨ ਕਰਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ - ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਬੋਲ ਸਨ, ਘੱਟ ਬੋਲ ਅਤੇ ਮਧੁਰ (ਮਿੱਠੇ) ਬੋਲ। ਜਿਸ ਬੋਲ ਦਾ ਫ਼ਲ ਨਿਕਲੇ, ਉਹ ਹਨ ਸਹੀ ਬੋਲ ਅਤੇ ਜਿਸ ਬੋਲ ਦਾ ਕੋਈ ਫ਼ਲ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਹੈ ਵਿਅਰੱਥ ਬੋਲ। ਭਾਵੇਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਫ਼ਲ ਹੋਵੇ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਬੋਲਣਾ ਤਾਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਵੀ ਲੰਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਹੁਣ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ 'ਯਾਦ' ਨਾਲ ਮਨਸਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ 'ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀ' ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਵਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਜਮਾਂ ਕਰੇ।

ਹਾਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਨਾਉਂਦੇ ਹਾਂ - ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੇ ਜਮਾਂ ਦੀਆਂ ਭੰਡਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਸੇਵਾ ਕੇਂਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭੰਡਾਰੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਭੰਡਾਰੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ, ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਕਰਮਨਾਂ ਤਿਨੋਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬੱਚਤ ਕਰ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਹੈ ਭੰਡਾਰੀ। ਮਨਸਾ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿੰਨੀ ਜਮਾਂ ਕੀਤੀ, ਵਾਚਾ ਸ਼ਕਤੀ, ਕਰਮਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿੰਨੀ ਜਮਾਂ ਕੀਤੀ - ਇਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਬੱਚਤ ਦਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਭੇਜਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਇਹ ਜਮਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਭੰਡਾਰੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ। ਤਾਂ ਕੀ ਨਿੱਕਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ? ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਕਿੰਨਾਂ ਨਿੱਕਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ? ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਤਾਂ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਹੈ। ਭੰਡਾਰੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਨ ਪਰ ਚਿੱਲਰ (ਰੇਜ਼ਗਾਰੀ) ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਭੰਡਾਰੀ ਵਿੱਚ ਚਿੱਲਰ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭੰਡਾਰੀ ਕਿੰਨੀ ਭਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ! ਤਾਂ ਵਾਚਾ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੇਖਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਯਾਦ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਟੈਸ਼ਨ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਵਾਚਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇਤਨਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਵਾਚਾ ਅਤੇ ਕਰਮਨਾਂ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ (ਯੋਜਨਾ) ਬਣਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਗੈਰਮਿੰਟ ਵੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਮਨਸਾ ਹੈ - ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਮਨਸਾ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਚਾ ਅਤੇ ਕਰਮਨਾਂ - ਇਹ ਸਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਨਸਾ ਫਿਰ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ - 'ਘੱਟ ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਮਿੱਠਾ ਬੋਲੇ, ਸਵਮਾਨ ਨਾਲ ਬੋਲੇ'। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਨੇ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵਮਾਨ ਦੇ ਬੋਲ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ। ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਜਿੰਨਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੇ, ਉਤਨਾ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਜਲਦੀ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਬਣਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਪਲਾਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ - ਭਾਵੇਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਚੰਗੀ ਕਰ ਵੀ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਕੱਢਣ ਦੀ ਸੂਝ - ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਕਲਪ ਇਹ ਵੀ ਸਦਾ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਰਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ - ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ, ਇਹ ਹੈ ਖੁਦ ਦੀ ਸੇਵਾ। ਦੂਸਰੀ - ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ, ਇਹ ਹੈ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ। ਤੀਜੀ - ਭਾਸ਼ਾ ਦਵਾਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧੀ ਦਵਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ। ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸੇਵਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨੋਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਮਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਜਾਂ ਵਿਧੀ ਅਟੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਇਵੇਂ ਦੋਵੇਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਖੁਦ' ਅਤੇ 'ਸੰਗਠਨ' ਦੀ - ਤਿਨੋਂ ਹੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨੰਬਰਵਨ ਸਫਲਤਾ। ਤਿਨੋਂ ਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਹੀ ਨੰਬਰ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਤਿਨੋਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਹੋਵੇ - ਇਹ ਨਗਾੜਾ ਵੱਜੇ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਨਗਾੜਾ ਵੱਜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁੰਭਕਰਨਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪੁੱਜਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਇਹ ਨਗਾੜਾ ਵੱਜੇਗਾ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੁੰਭਕਰਨ ਜਾਗਣਗੇ। ਹਾਲੇ ਇੱਕ ਜਾਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਸਰਾ ਸੌਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਸਰਾ ਜਾਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੀਸਰਾ ਸੌਂਦਾ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਾਗਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ 'ਚੰਗਾ - ਚੰਗਾ' ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਸੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਾਗ ਜਾਣ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਜਾਂ ਮਨ ਤੋਂ 'ਅਹੇ ਪ੍ਰਭੂ!' ਕਹਿਣ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਫਿਰ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋਵੇ। ਜਾਗਣਗੇ ਤਾਂ ਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਗੇ। ਤਾਂ ਸਮਝਾ, ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਦੋ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੋ। ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਬਚਾਓ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬਚਾਵ ਮਤਲਬ ਬੱਚਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ, ਉਤਨਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਲੇਕਿਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਸਿਰਫ ਸੁਨੇਹਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਮਤਲਬ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਫਾਰਮ ਭਰਾ ਦਿੱਤਾ - ਇਹ ਤੇ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧੋ। ਫਾਰਮ ਭਰਾਓ ਪਰ ਫਾਰਮ ਭਰਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਦਵੇ, ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਬੰਦਾ ਉਵੇਂ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਪਲਾਨਜ਼ ਬਣਾਓ। ਭਾਵੇਂ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰੋ ਪਰ ਲਕਸ਼ ਇਹ ਰੱਖੋ। ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਲਈ ਜਾਂ ਫਾਰਮ ਭਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦਵਾਰਾ ਉਸਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ, ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ। ਤਾਂ ਅੱਗੇ

ਚੱਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਰੂਪ ਬਦਲੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬੋਲਣਗੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਸੀਰਵਾਦ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਸੰਕਰਾਚਾਰਿਆ ਨੂੰ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਜੀਏ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬਿਠਾਉਣਗੇ, ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਧਰਨੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਬੀਜ ਪਾਉਣਾ ਹੈ, ਦੇ ਅਸੀਰਵਾਦ ਦੇ ਬੋਲ ਬੋਲਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੇ ਨਾਰੇ ਲੱਗਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਹੁਣ ਸੇਵਾ ਦੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ। ਹਾਲੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ - ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਜਿਵੇਂ, ਪੇਪ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਇਤਨੀ ਵੱਡੀ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਸੀਰਵਾਦ ਦੇ ਬੋਲ ਬੋਲਦੇ। ਲੰਬਾ - ਚੌੜਾ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਸਰੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਬਦਲੇ ਦੂਜੇ ਕਹਿਣਗੇ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਸੁਣਾਇਆ, ਉਹ ਬਾਪ ਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਇਵੇਂ ਹੈਂਡਸ ਤਿਆਰ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਸੇਵਾ ਕੇਂਦਰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਲਈ ਹੈਂਡਸ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਹਨ ਨਾ, ਇਵੇਂ ਸਟੇਜ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਲੋਂ ਦੂਜੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ, ਅਨੁਭਵ ਕਰਕੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਸਿਰਫ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ, ਗਿਆਨ ਦੇ ਗੂਹੀਏ ਪੇਆਇੰਟਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ - ਇਵੇਂ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਗੇ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਨੇਹੀ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਹੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਓ ਜੋ ਖੁਦ ਆਪ 'ਮਾਈਟ' ਬਣ ਜਾਓ ਅਤੇ ਉਹ 'ਮਾਈਕ' ਬਣ ਜਾਣ। ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਕਸ਼ 'ਮਾਈਕ' ਤਿਆਰ ਕਰਨੇ ਹਨ ਜੋ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਖੁਦ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸਹਿਜ ਪੈਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਈਕ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਸਮਝਾ, ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹੇ ਜੋ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੱਖਣ ਕੀ ਨਿਕਲੇਗਾ? ਖੂਬ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਪਰ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਇਹ ਐਡ ਕਰੋ। ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ - ਕੈਣ - ਕੈਣ ਅਜਿਹੇ ਪਾਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ - ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ ਦੁੱਜਾ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਕੀਤਾ, ਤੀਜਾ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ, ਤੀਜੇ ਆ ਗਏ। ਇਹ ਵੀ ਜਮਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਹਰ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਨਾਲ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਜਾਵੋ। ਲਾਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਮਝਾ? ਬਾਕੀ ਕੀ ਰਿਹਾ? ਮਿਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ।

ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਪਦਾਦਾ 6 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵੇਖਣਾ ਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਪਲਾਨ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਉਹ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣ ਖੂਬ ਚੱਕਰ ਲਗਾਵੇ। ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ - ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਲਿਆਕੇ ਤਿੰਨੋਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਓ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿਨ ਬਣਾਕੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਹੁਣ ਤਿੰਨਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ ਖਾਣ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ ਹੈ। ਆਉਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਲ ਖਾਣ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਆਉਣ ਦੀ ਨੂੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਕਾਸ਼ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਹੀ ਨਾਲ ਹੈ। ਜੋ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਨੂੰਧ ਹੈ ਉਹ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ। ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਮੰਜੂਰੀ ਨੂੰ ਮੰਜੂਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਖੂਬ ਕਰੋ। 6 ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਆਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਪਲਾਨ ਬਣਾਓ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਵੇਖੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖੋ - ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਆਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਦੀਪ ਜਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੰਗਜ਼ਾਮਪਲ ਵਿਖਾਓ। ਬੱਚਤ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਮਾਡਲ ਪਹਿਲੇ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਬਣਾਓ। ਇਹ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਕਰੋ ਪਹਿਲੇ। ਮਧੁਬਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਦਾਨ ਤਾਂ ਮਿਲ ਹੀ ਗਏ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਸਨੇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਜੇ ਦਿਲ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਉਹ ਚਲਦੇ ਹੀ ਹਰ ਕਦਮ ਵਰਦਾਨ ਨਾਲ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਸਿਰਫ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਦਿਲ ਤੋਂ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਸਦਾ ਹੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ, ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਲ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਦਿਲ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਉਹ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਅਟਕਣਗੇ, ਨਾ ਰੁਕਣਗੇ, ਵਰਦਾਨ ਨਾਲ ਉਡਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰਹਿ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਾਈਡ ਸੀਨਜ਼ ਵੀ ਉਡਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਅਥੱਕ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੀਜਨ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਮਧੁਬਨ ਦੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਬਣੇ, ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਦਾ ਅਥੱਕ ਬਣ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣ ਨੂੰ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਬ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੈ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣ ਵੱਧਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਦੀ ਵੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੈ ਤਾਂ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਵੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਸਦਾ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਰਹਿਣਾ, 6 ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ। ਰਿਫਰੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋਣ ਭਾਵੇਂ ਆਉਣਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸਦਾ ਨਾਲ

ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਜੇ ਅੰਡਰਲਾਈਨ ਕਰਵਾਈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖ਼ੁਦ ਨੂੰ ਇਗਜ਼ਾਮਪਲ ਬਣਾ ਇਗਜ਼ਾਮ ਵਿੱਚ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਮਾਰਕਸ ਲੈਣਾ। ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ, ਖ਼ੁਦ ਨੂੰ ਇਗਜ਼ਾਮਪਲ ਬਣਾਉਣਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਓਟੇ ਸੇ ਅਰਜ਼ਨ ਮਤਲਬ ਨੰਬਰਵਨ। ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਕਰਮ, ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਬੋਲ, ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਹੀ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਬਦਲਾਵ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ ਕਿ ਇਹ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਬੋਲ, ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਕਰਮ ਕਿੰਨੇ ਅਲੌਕਿਕ ਹਨ। ਇਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਸਮਾਰੋਹ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਹਰ ਇੱਕ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦੇ ਬੋਲ ਆਪਣੇ ਟੇਪ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਤਾ ਚੱਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਚੈਕ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਵਿਅਰੱਥ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਮਨ ਦੀ ਟੇਪ ਵਿੱਚ ਚੈਕ ਕਰੋ, ਸਥੂਲ ਟੇਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਸਧਾਰਨ ਬੋਲ ਵੀ ਵਿਅਰੱਥ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ 4 ਬੋਲ ਦੀ ਬਜਾਏ 24 ਬੋਲ ਬੋਲੇ ਤਾਂ 20 ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਗਏ? ਐਨਰਜੀ ਜਮਾਂ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇ ਬੋਲ ਅਸੀਰਵਾਦ ਦੇ, ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸੂਰ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰੂਹਾਨੀ ਪਰਵਾਨਿਆਂ ਨੂੰ, ਸੂਰ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਵਾਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਈਡ ਸੀਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਮਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਵਾਰਾ ਹਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਭਵ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਵਿੱਚ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਿੰਨਾਂ ਵੀ ਡਗਮਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਪਰ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਅਜਿਹੇ ਦੈਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵੀ ਪੇਪਰ ਲਵੇ, ਕੋਈ ਬਣ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਇੰਸਲਟ ਕਰ ਦਵੇ, ਗਾਲੀ ਦਵੇ - ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਡਗਮਗ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਹਰ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਦਵੇਗੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਅਧੀਰਏ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫਲ ਜਰੂਰ ਨਿਕਲੇਗਾ - ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਨੂੰਧ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ, ਗਿਆਨ ਸ੍ਵਰੂਪ ਬਣਾਕੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰੋ।

*****

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਯੁਕਤੀਆਂ ਰਚੇ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ, ਥੱਕੇ ਨਹੀਂ, ਤੂਫ਼ਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਡੋਲ ਰਹੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਿਹੜਾ ਅਨੁਭਵ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ! ਭੋਜਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ! ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਟ੍ਰਾਈ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ। ਭੋਜਨ ਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਦੂਸਰਾ ਕੁਝ ਯਾਦ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ! ਫਿਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਸੁਣਾਓ। 2 - ਕੋਈ ਵੀ ਦਰਦਨਾਕ ਸੀਨ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿਵੇਂ ਰਹੀ! ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਸੁਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਲਾਖ ਜਮਾਨੇ ਵਾਲੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ -ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਭੁੱਲੋਗੇ, ਜਿਸ ਕੋਲੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਤੋਂ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਦੀ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਰਾਮਾਤ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇਗੇ, ਉਨ੍ਹੇ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ ਉਦੋਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਕੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਰੀਰ ਲਵੋਗੇ। ਜਦੋਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਕਹਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਦੀ ਐਫਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਦੋਂ ਬੈਠਦੇ ਹੋ, ਚੱਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਨਵਾਂ ਚੱਕਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ, ਨਵਾਂ ਭਾਰਤ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ ਜਮੁਨਾ ਦਾ ਕੰਠਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਿਸਥਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਗੁਰੂ ਹਨ, ਇਹ ਭਲਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬਾਜ਼ੇਲੀ ਖੇਡਦੇ ਹੋ। ਵਰਨਾਂ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਫਿਰ ਚੋਟੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਦੀ ਬਾਜ਼ੇਲੀ ਖੇਡਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਹੈ, ਬਾਪ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ 100 ਵਰ੍ਹੇ ਤਾਂ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਉੱਥਲ - ਪੁਥਲ ਪੂਰੀ ਹੋਕੇ ਫਿਰ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਵਿਨਾਸ਼, ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਾਬਾਜ਼ੀ ਤਾਂ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਕੀਰ ਲੋਕ ਕਲਾਬਾਜ਼ੀ ਖੇਡਦੇ, ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕੁੱਝ ਨਾ ਕੁੱਝ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਵਰਿਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਕੀ ਚੁੱਕਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਅਨੁਭਵੀ ਰਥ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਵੀ ਕੀਤੇ। ਦੇਖਿਆ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ। ਤੀਰਥ ਵੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਜ਼ੇਲੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ, ਸਤ੍ਰੀਯ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦੀ ਗੱਲ। ਬਾਪ ਨੇ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਹੋਰ ਧਰਮ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬਾਈਪਲਾਂਟ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਸੈਸੀਬੁਲ ਜੇ ਹਨ ਉਹ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਾਮੀ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਏਵਰੇਜ ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਐਕੁਰੇਟ ਹਿਸਾਬ ਦੀ ਤਾਂ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਫਿਕਰਾਤ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਿਕਰ ਇਹ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ। ਬਸ ਇੱਕ ਹੀ ਫਿਕਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਦਾ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਮਾਇਆ ਹੋਰ ਫਿਕਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਫਿਕਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਕਿਸਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਮੰਗਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵਾ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਵੇ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ, ਇੱਕ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜ। ਅਦੈਤ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਰਜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜੇ ਲੜਾਈ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਗਾਇਣ ਹੈ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਆ ਸੁੱਖ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਲਾਇਫ ਤੱਕ ਸਾਥ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸ਼ੁਰੂ

ਕਰਾ ਦਿੰਦੇ। ਤਾਂ ਯਾਦ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਰਹੇਗੀ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਫਿਰ ਇਹ ਵੀ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਸਮਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਪੂਰਾ ਹੈ? ਬੇਲੋ, ਦੇਖੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਯੱਗ ਵੀ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਯੱਗ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਯੱਗ ਰੱਚ ਨਾ ਸਕੇ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਯੱਗ ਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਆਤਮਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਇਸ ਭੰਡੋਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗੇਗੀ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਕਰਮਸ਼ੇਤਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਆਕੇ ਖੇਡ ਖੇਡਦੇ ਹਨ। ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਬਣ ਰਹੀ... ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚਿੰਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਅਨਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਹੋ ਗਿਆ ਸੇ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਫਿਰ ਉਸਦਾ ਚਿੰਤਨ ਕਾਰੇ ਦਾ ਕਰੀਏ। ਅਸੀਂ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਦਰਦਨਾਕ ਸੀਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇਖਕੇ ਰੋਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਝੂਠਾ ਡਰਾਮਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਚਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਸੱਚ - ਸੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਨਹੀਂ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਾਸਟ ਇਜ਼ ਪਾਸਟ। ਕਦੀ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਕਲੀਅਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਹ ਵਰਸਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਵੇਖ ਕੇ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੋਲੋਂ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਬਸ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦਵੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਝਾੜ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰੋ। ਆਪਣਾ ਟੀਚਰ ਆਪ ਹੀ ਬਣਕੇ ਪੜ੍ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈ। ਚਿੰਤਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਵੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਚਿੰਤਰ ਵਿੱਚ ਫਸਟਕਲਾਸ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਦਲਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ... ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ - ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪਾਮਪ ਬਹੁਤ ਹੈ। 100 ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਬਿਜਲੀ, ਗੈਸ ਆਦਿ ਥੋੜੀ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਆਦਿ 4 ਘੋੜੇ ਦੀ, 8 ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਸਾਹੁਕਾਰ ਲੋਕ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵਿਮਾਨ ਆਦਿ ਨਿਕਲ ਪਏ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। 100 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਹੀ ਸ੍ਵਰਗ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ੍ਵਰਗ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ੀਅਲ ਪਾਮਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਇੱਕ ਫੁਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਪਣਾ ਮਿਸਾਲ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਭੋਜਨ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਖਾਵਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੱਛਾ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਟ੍ਰਾਈ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਵਿਖਾਓ। ਵੇਖੋ ਸਾਰਾ ਸਮੇਂ ਯਾਦ ਠਹਿਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਨੁਭਵ ਸੁਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਰਾ ਸਮੇਂ ਯਾਦ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਆਪ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਝੰਡਟ ਹਨ। ਵੱਡਾ ਕਹਾਉਣਾ, ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਪਾਉਣਾ। ਕਿੰਨੇ ਸਮਾਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿੰਨਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੀਆਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਮੈਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹਾਂ। ਕਿੰਨੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਤਰੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਬਾਬਾ ਨੇ ਇੱਥੇ ਵੀ ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਘਰ ਵੇਖੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮੇਲ - ਮਿਲਾਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਵੱਡਿਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵਿੱਚ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸ੍ਵਰਗ ਲੱਗਿਆ ਪਿਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁੱਖ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ 36 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਭੋਜਨ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਸਵਾਦਿਸ਼ਟ ਵੈਭਵ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ, ਪ੍ਰਿੰਸ ਵਿਚ ਫਰਕ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਰਾਜੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਭਭਕੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਠਹਿਰੇ ਪਤਿਤ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਹਮਣੇ ਚਿੰਤਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਝੂਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖ ਬਦਨਾਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਝੂਠ ਮਾਨਾ ਝੂਠ, ਸੱਚ ਦੀ ਰੱਤੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸੂਦ੍ਰ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਕੀ ਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹੋ! ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਵੀ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣੇਗੇ? ਤਾਂ ਸਭ ਹੱਥ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਫਾਲੇ ਕਰਾਂਗੇ। ਘੱਟ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਥੋੜੀ ਕਰੇਗੇ। ਸਾਰੀ ਮਿਹਨਤ ਯਾਦ ਅਤੇ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਤੇ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖੋ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਅਨੁਭਵੀ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਝਾੜ, ਚੱਕਰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੋ ਲਕਸ਼ਮੀ -

ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕਿੱਥੇ ਚਲੀ ਗਈ! ਕਿਸ ਨੇ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ! ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਰਾਇਆ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਜ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਗੁਫਾਵਾਂ, ਖਾਈਆਂ ਤੋਂ ਜਾਕੇ ਸੋਨੇ,, ਹੀਰੇ ਆਦਿ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਇੰਸ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲਈ, ਉੱਥੇ ਐਰੋਪਲੇਨ ਵੀ ਫੁਲਪੂਫ ਹੋਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ - ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰੋਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਚੋਰ ਲੁੱਟਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਰੂਪ ਵੇਖ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਪਿਛਾੜੀ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਚੋਰ ਲੁੱਟਣ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕਦਮ ਭੱਜ ਜਾਣਗੇ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਖੂਬ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ। ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੌਤ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਆਪਦਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਕਠਿਨ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਸੁਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਸਭ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਡੋਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਚਾਰਟ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਦੀ ਪੱਤਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ! ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਬਗੈਰ ਅਸੀਂ ਭਲਾ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ! ਜਿਸ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਭੁੱਲਾਂਗੇ। ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਲਿਖਿਆ ਉਹ ਵੀ ਤੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਨਾ। ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ- ਨੂਰੇ ਰਤਨ... ਇਸਤਰੀ, ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖਦੀ ਹੈ! ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੋਨੇ ਸੰਬੰਧ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਬਾਬਾ ਹੈ! ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਹੈ, ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵੀਟ ਚਿਲਡਰਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਬਗੀਚਾ ਬਣਾਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਫਾਲੋ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਅਤੇ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਵੱਡਿਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਨਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਸਮਝਕੇ ਝੁਕਣ ਅਤੇ ਸਰਵ ਨੂੰ ਝੁਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਮਿਤ ਅਤੇ ਨਮਰਚਿਤ ਭਵ:
ਨਿਮਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਜੋ ਆਪਣੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਹਰ ਕਰਮ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਅਰਪਣ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਨਮਰਚਿਤ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਝੁਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚ ਝੁਕੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕੇਗੀ। ਝੁਕਣਾ ਮਤਲਬ ਝੁਕਾਉਣਾ। ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਤਾਂ ਝੁਕਣ। ਜੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਝੁਕਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਆਪਣਾ ਰੋਬ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹੁਣ ਸਮੱਸਿਆ ਸਵਰੂਪ ਨਹੀਂ, ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ।

*****

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਜੋ ਪਤਿਤ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਭਗਵਾਨ ਕਿਨ੍ਹਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਹਿਸਾਬ ਦੱਸਿਆ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਹ ਹਿਸਾਬ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਭਗਵਾਨ ਦਵਾਰਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣ।
- ਗੀਤ:- ਮਰਨਾ ਤੇਰੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੋ ਗਈ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਗੱਲ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਾਕਾਰੀ ਬਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਦੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਵਾਣਯਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਯਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਸ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਉਸ ਬਾਪ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਓ ਬਾਬਾ, ਹਨ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਬਾਬਾ। ਰਾਈਟ ਅੱਖਰ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਫਾਦਰ, ਇਹ ਵੀ ਫਾਦਰ। ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਉੱਥੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਪਏ ਹੋ। ਡਰਾਮਾਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਰੁਪੀ ਕਪੜੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਨ ਫਿਰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਤੋਂ ਆਤਮਾ ਸਿਲਵਰ ਏਜ ਵਿੱਚ ਆਈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਸਿਲਵਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਫਿਰ ਕਾਪਰ ਏਜ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਪਤਿਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ 14 ਕੈਰੇਟ ਦਾ ਸੋਨਾ ਕੋਈ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਾਲਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਕਾਲੇ ਆਇਰਨ ਏਜਡ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਜੋ ਇਵੇਂ ਕਾਲੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਲੇ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਕੀ ਗੰਗਾ ਸਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ? ਨਹੀਂ, ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੀ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੇ ਬਾਬਾ, ਵੇਖੋ ਬਾਬਾ ਅੱਖਰ ਹੀ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਨਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਸਭ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਹੇ ਬਾਬਾ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਈਆਂ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਆਓ, ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਪਾਰੂ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਣਗੇ ਵੀ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਜਰੂਰ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ - ਬਿਲਵਡ ਮੇਸ਼ੁ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਵੀਟ, ਸਵੀਟੇਸਟ... ਹੁਣ ਸਵੀਟ ਕੌਣ ਹੈ? ਲੈਕਿਕ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਫਾਦਰ ਹੈ, ਜੋ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਹੈ ਟੀਚਰ। ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਤੁਸੀਂ ਮਰਤਬਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਨਾਲੇਜ ਇਜ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਨਾਲੇਜ, ਯੋਗ ਹੈ ਯਾਦ। ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਿੰਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲੀਅਰ ਵਿਖਾਇਆ ਵੀ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਏਗਾ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਾਪ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਬਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਸਾਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਹੀ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਨਹੀਂ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ, ਦਵਾਪਰ, ਕਲਯੁਗ। ਵਿੱਚ - ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗ ਕੋਣ ਬਣਾਏ! ਨਰਕਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਉਣ ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਖੀ

ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਹਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਹਾਈਐਸਟ ਅਥਾਰਿਟੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰਲੀ ਗੌਰਮਿੰਟ ਹੈ। ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਧਰਮਰਾਜ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਲਿਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਹੈ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਸੀ ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਾਪੀ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਨਿਰਗੁਣ ਹਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦੇਵਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨਹਿਰੇ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਮਿਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਅਖੰਡ ਜਯੋਤੀ ਤੱਤਵ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਉਹ ਨਾਮਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਅਰੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਖੰਡ ਜਯੋਤੀ ਸਵਰੂਪ ਹੈ, ਫਿਰ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆਏ ਉਦੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਏ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸਤੇ ਰਜੇ ਤਮੇ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਰਥ। ਬਗੈਰ ਆਤਮਾ ਰਥ ਥੋੜੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਭਗੀਰਥ ਨੇ ਗੰਗਾ ਲਿਆਉਂਦੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕੀ ਹਾਂ!

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਬਾਰਿਸ਼। ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਮੁਨਾ ਦੇ ਕੰਠੇ ਤੇ ਖੇਲਪਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਈ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫੁੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਫੁੱਲ ਕਿੰਨੇ ਸੁੰਦਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫੁੱਲ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਆਕੇ ਖੁਸ਼ਬੂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਲੈਣਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਕੰਡਿਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਫਲਾਵਰਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬਬੂਲਨਾਥ ਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਬਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਸੰਬੰਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲੈਕਿਕ ਨਾਲ ਵੀ ਹੈ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਦਾ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡਾ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਅਤੇ ਇਹ ਗੌਡ ਫਾਦਰ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਾਪ ਕਦੋਂ ਆਕੇ ਹੈਵਿਨ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਣਗੇ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਲਿਖਕੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਘੇਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਪਹਿਲੇ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਹਿਸਾਬ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਭਗਤੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਭਗਵਾਨ ਦਵਾਰਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਕੇ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਚੀਫ਼ ਮਿਨਿਸਟਰ, ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਿਨਿਸਟਰ ਆਦਿ ਦੇ ਬੰਗਲੇ ਕਿੰਨੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਫਰਨੀਚਰ ਇਵੇਂ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ (ਦੇਵਤਾ) ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤਾ ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਹਿਲ ਵੀ ਹੀਰਿਆਂ ਜਵਾਹਰਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਨੀਚਰ ਸੋਨੇ ਜੜਤ ਦਾ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਹੈ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਰੁਦ੍ਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੱਦ ਭਗਤੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਰੁਦ੍ਰ ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਯੱਗ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਬਾਪ ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਗਾਇਨ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ ਹੈ ਰਾਤ, ਗਿਆਨ ਹੈ ਦਿਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਦਿਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਸ਼ ਬਿਲਵਡ ਬਾਬਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਤੋਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਡੇ ਦੁੱਖ ਹਰੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਬੈਠੋਗੇ। ਨਾਲ ਤਾਂ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਥੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈ। ਲਾਊਡ ਸਪੀਕਰ ਤੇ ਕਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਟੀਚਰ ਸਵਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੁੱਛਣਗੇ? ਲਾਊਡ ਸਪੀਕਰ ਤੇ ਰੇਸਪਾਂਡ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਸਕਣਗੇ? ਇਸਲਈ ਥੋੜੇ - ਥੋੜੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਾਲੇਜ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸਭ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਿਜਲਟ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਬਾਪ ਹਨ - ਲੈਕਿਕ ਅਤੇ ਪਾਰਲੈਕਿਕ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਉਸ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦਾ

ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਇਆ, ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਵਿਚਾਰੇ ਮੁੰਝੇ ਹੋਏ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਮੇਸਟ ਬਿਲਵਡ ਸ਼ਿਵ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਉਹ ਹੈ ਸਾਕਾਰ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਸਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਹੈ ਦੇਨੋਂ ਮੇਸ੍ਰ ਬਿਲਵਡ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜੱਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਰੂਰੀ ਪਿਆਰਾ ਕੌਣ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਬਾਪ ਹੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਗਾਇਨ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਉਸ ਬਾਪ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪਾਰਵਤੀਆਂ ਹੋ। ਇਹ ਸ਼ਿਵ ਅਮਰਨਾਥ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਭ ਅਰਜੁਨ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਭ ਦ੍ਰੋਪਦੀਆਂ ਹੋ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ। ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਰਚਣਗੇ ਕੀ? ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਹੈ ਹੀ ਹਠਯੋਗ, ਨਿਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ। ਕਰਮ ਸੰਨਿਆਸ ਤਾਂ ਕਦੀ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਗਰਭ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕਰਮ ਸੰਨਿਆਸ ਕਹਿਣਾ ਰਾਂਗ ਹੈ, ਹਠਯੋਗ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ, ਗੁਫ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਿੱਧੀ ਸਿੱਧੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਜਾਦੂਗਰੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ ਨਿਕਾਲਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਦੂਗਰ, ਰਤਨਾਗਰ, ਸੈਦਾਗਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਤੀ ਸਦਗਤੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸੱਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਕੇ ਸਭ ਦੀ ਗਤੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮੇਸ੍ਰ ਬਿਲਵਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲਵ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਪਾਵਨ ਫੁੱਲ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣਾ ਹੈ।

2. ਇਹ ਨਾਲੇਜ (ਪੜ੍ਹਾਈ) ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਥੀ ਸਮਝਕੇ ਡਬਲ ਫੋਰਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਭਵ:
ਕੋਈ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਥੀ ਬਣਾ ਲੇ ਤਾਂ ਡਬਲ ਫੋਰਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਰਹੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਯਾਦ ਆਪੇ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸਾਥੀ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦਵਾਰਾ ਨਿਰੰਤਰ ਸੱਤ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਸੰਗ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਰ ਕਰਵੁਯ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਡਬਲ ਫੋਰਸ ਰਹੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਹਾਰਥੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਕਦੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਪਰਵਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ।

*****

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਬਣੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਰੂਪੀ ਘਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ।"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੁਦ੍ਰ ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀਆਂ - ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੁਦ੍ਰ ਯੱਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਭਗਤੀ ਆਦਿ ਛੱਡਦੇ ਹੋ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ, ਵਿਨਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੇ ਇਹ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਰਚਿਆ ਹੀ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਆਵੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਬਾਪ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਅਹਿਮ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਆਪ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੇਰੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦਾ ਵਾਜਾ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਵਧਰਮ ਵਿੱਚ ਟਿਕ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਕਰਮ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਬੈਠੇ ਰਹੇਗੇ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤੀਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਹਿਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ ਇੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਮੈਂ ਟਾਕੀ ਬਣਿਆ ਹਾਂ। ਅਹਿਮ ਆਤਮਾ ਮਮ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ 5 ਤਤ੍ਵ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ 5 ਤਤ੍ਵ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪੈਣ ਨਾਲ ਸੋਨਾ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਾਪ ਜਲਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੀ ਇੱਕ ਦਾ ਹੈ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਝਾੜ ਹੈ ਨਾ। ਉਸ ਝਾੜ ਦਾ ਬੀਜ ਥੱਲੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੀਜ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਦ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਉੱਪਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ ਉਹ ਹੁਣ ਥੱਲੇ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਜੇ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਝਾੜ ਹੈ, ਇਹ ਕਈ ਵੈਰਾਇਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਤਿਤ ਜੜਜੜੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਸੁਰ। ਬਾਕੀ ਅਸੁਰ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਸੁਰੀ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਹਿੰਸਕ ਲੜਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਓਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਹੋ। ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਣਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪਨ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਆਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰਗਨਸ ਦਵਾਰਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਦੇ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਜਦੋਂ ਪਾਵਨ ਹਨ ਉਦੋਂ ਕੋਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਕਿੰਨੀ ਧੁੰਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਰਾਮ... ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਓ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ, ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਢੇਰ ਦੀ ਢੇਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਕੀ ਕਰਦੇ, ਕੋਈ ਕੀ ਕਰਦੇ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਯੋਗ ਸਿੱਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਕੋਈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਨਾ ਆਵਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ, ਗਿਆਨ ਹੈ ਦਿਨ ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ, ਭਗਤੀ ਹੈ ਰਾਤ ਦਵਾਪਰ ਕਲਯੁਗ ਫਿਰ ਹੈ ਵੈਰਾਗ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਘਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵੇਖੋ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਰੂਪੀ ਘਰ ਬਣਾਕੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਵਰਗ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਨਰਕ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਨਵੀਂ ਸੇ ਪੁਰਾਣੀ ਸੇ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਪੁਰਾਣੇ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਤੇ ਅਸੀਂ ਪਰੀਸਤਾਨ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਜਮੁਨਾ ਦਾ ਕੰਠਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੇ ਮਹਿਲ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਹੀ ਦਿੱਲੀ ਜਮੁਨਾ ਨਦੀ ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਜੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਕਿਲੇ ਸਨ।

ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜਰੂਰ ਫਿਰ ਵੀ ਬਣਨਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਯੱਗ ਤਪ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਇਹ ਫਿਰ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਫਸਟਕਲਾਸ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਵਿੱਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਅਵਿੱਭਚਾਰੀ ਗਿਆਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਧਰਮ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਲੈਣ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਮਿੱਠਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣੋ। ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਿੱਭਚਾਰੀ ਗਿਆਨ। ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਬਣੋ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਾਪ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਸਥਾਈ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਤੋਂ ਫਿਰ ਝੱਟ ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਵਿੱਦਿਆ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਰੂਹ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਗਿਆਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ, ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਬਣਨਗੇ। ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਥੋੜੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨਗੇ। ਨਦੀਆਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਹੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਗਊ ਮੁੱਖ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਊ ਮੁੱਖ ਤੁਸੀਂ ਚੈਤੰਨ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਗਊ ਤੋਂ ਤਾਂ ਦੁੱਧ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਾੜਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬੇਟ (ਟਾਪੂ) ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬੰਦਰ ਸੈਨਾ ਸੀ, ਬੰਦਰਾਂ ਨੇ ਪੁਲ ਬਣਾਈ... ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਦੰਤਕਥਾਵਾਂ। ਭਗਤੀ ਆਦਿ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਵਿੱਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ, ਫਿਰ ਵਿਅਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ। ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ, ਰਾਖੀ ਬੰਧਨ ਸਭ ਹੁਣ ਦੇ ਹੀ ਤਿਉਹਾਰ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਹੈ ਕੰਸਪੁਰੀ ਕਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ। ਕੰਸ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਂਡਵ ਅਤੇ ਕੌਰਵਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜਨਮ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਹੈ ਫਸਟ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਸਾਰੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਰਾਸ ਲੀਲਾ ਆਦਿ ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਏ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਆਪੇ ਹੀ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਛੱਡਦੇ ਹਨ, ਵਿਕਾਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੇ ਹੀ ਹੋਗਾਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮੈਂ ਰੁਦ੍ਰ ਯੱਗ ਰਚਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਯੱਗ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਤੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ। ਜੱਦ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇ - ਉਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ। ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਬੀ. ਕੇ. ਕਹਿੰਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇ। ਗਿਆਨ ਨਾ ਸਮਝਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਵੇਂ ਬੇਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਨੈਚੁਰਲ ਕਲੈਮੀਟੀਜ਼ ਆਏਗੀ, ਸਰਸੋਂ ਮਾਫਿਕ ਸਭ ਪਿਸ ਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਕੁਝ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਚ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਹੋਲਿਕਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਕੇ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ ਸੁੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਵਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੁੱਧਤਾ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਗੱਲਾਂ। ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਾਹਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਜਰੂਰ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਪਨਾ ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਆਦਿ ਦੇਵ, ਆਦਿ ਦੇਵੀ... ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਦੇ ਲੱਖਾਂ ਮੰਦਿਰ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਮੇਲੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਗਿਆਨ - ਗਿਆਨੇਸ਼੍ਵਰੀ, ਫਿਰ ਬਣੇਗੀ ਰਾਜ - ਰਾਜੇਸ਼੍ਵਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ ਤੋਂ ਦੀਪਮਾਲਾ ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਯੁਸ਼ਵਾਨ ਭਵ, ਪੁੱਤਰਵਾਨ ਭਵ। ਉੱਥੇ 150 ਵਰ੍ਹੇ ਉਮਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਯੋਗ ਲਗਾਓਗੇ ਉੱਨੀ ਉਮਰ ਵਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਕੇ ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਬਣਦੇ ਹੋ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਧੋਬੀ ਹਾਂ। ਸਭ ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਸੁੱਧ ਮਿਲੇਗਾ। ਮੈਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਪੜੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ ਮਨਮਨਾਭਵ ਹੋਣ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਛੂ ਮੰਤਰ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ, ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਉਪਾਏ ਹੈ। ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਰਾ ਵੀ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਰਵੈਂਟ ਬਣਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਸਰਵੈਂਟ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚਿੱਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਇਹ ਹੈ। ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ ਦਾ ਰਾਜ ਲੈਣ, ਰਾਵਣ ਪੂਰੀ ਦੇ ਬਾਦ ਹੈ ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ। ਕੰਸਪੁਰੀ ਦੇ ਬਾਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਮਮਤਾਵ ਮਿਟਾ ਦੇ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ਛੱਡ ਅਸੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ, ਇੰਨੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਕਾਲਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣਨਾ ਹੈ, ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ।

2. ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਦੇ ਲਈ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੇ ਚੋਲੇ ਤੋਂ ਮਮਤਾਵ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਇੱਕ ਹੀ ਰਸਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਭਵ:
ਨਿਰਾਕਾਰ ਅਤੇ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਸੰਗ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪੱਕਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰਵ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਸਰਵ ਰਿਸ਼ਤੇ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਗੈਰਮਿੰਟ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਲਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਸਤਾ ਬਲੇਕ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਸਭ ਰਸਤੇ ਬਲੇਕ (ਬੰਦ) ਕਰ ਦੇ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਭਟਕਣਾ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਇਹ ਹੀ ਫਰਮਾਨ ਹੈ - ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸਭ ਰਸਤੇ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਜ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਸੇਫਟੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ।

*****

ਮਾਤੋਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਂਵਾਕ - "ਨਿਰੰਤਰ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਯਾਦ ਦੀ ਬੈਠਕ"

ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੈਠਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਯਾਦ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਚਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯਾਦ ਵੀ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਕੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕਹੀਏ ਈਸ਼ਵਰ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿਸ ਰੂਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਏ? ਜੇਕਰ ਕਹੀਏ ਈਸ਼ਵਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕਤਾ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰਵਤਰ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਯਾਦ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਰੀਏ, ਜੇਕਰ ਯਾਦ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਦਾ ਰੂਪ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਾਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦੂਜਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਖ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਈਸ਼ਵਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਿਆ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਰੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਅੰਸ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਟੁਕੜਾ ਟੁਕੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਠਹਿਰਿਆ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੋਈ। ਹੁਣ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਆਤਮਾ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੰਸ਼ ਠਹਿਰੇ ਨਾ ਕਿ ਅੰਸ਼। ਹੁਣ ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾਲੇਜ, ਜੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹਾਂਵਾਕ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਜੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਹਾਂ ਉਸ ਰੂਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਪਿਤਾ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਸਦ੍ਰਿਸ਼ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਪਰ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਪਰਮ ਹਨ ਇਸਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਮਤਲਬ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹਿਯਰ ਨੇ ਇਵਿਲ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣਨਾ ਹੈ, ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸ ਖੇਡ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਕਦੀ ਮੂੰਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:- ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਸੁੱਖ, ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਜੋ ਖੇਡ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਕਦੀ ਮੂੰਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਉਹ ਹੈ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਸੁਖ ਕਰਤਾ। ਜਦ ਸਾਰੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਲਿਖ਼ੁਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:- ਇਹ ਕੌਣ ਅੱਜ ਆਇਆ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕੀ ਸੁਣਿਆ? ਭਗਤੀ ਦਾ ਗੀਤ। ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਫਿਲਾਸਫੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਟਾਈਟਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਡਾਕਟਰ ਆਫ ਫਿਲਾਸਫੀ। ਹੁਣ ਫਿਲਾਸਫੀ (ਭਗਤੀ) ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛੇ ਈਸ਼ਵਰ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਫਿਲਾਸਫੀ ਹੋਈ ਨਾ। ਹੁਣ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਗਤ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਨਾ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬੱਚਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲਨ ਦੇ ਲਈ। ਪਰ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਤੋਂ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਟਾਈਟਲ ਮਿਲਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਡਾਕਟਰ ਆਫ ਫਿਲਾਸਫੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਲਾਸਫੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਹੀ ਡਿੱਗਦੇ ਆਏ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਧਰਮ ਗਲਾਨੀ। ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵਾਦ - ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਹੋਰ ਸਭ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਦਵਾਰਾ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਬਣਾਏ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਿੱਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣਨਾ ਹੈ। ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ, ਆਤਮਾਵਾਂ। ਉਹ ਸਭ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦਾ ਗਿਆਨ। ਉਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ (ਸਾਕਾਰ) ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਨਾ। ਬੇਲੇ, ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਇਸ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਰੂਹ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਰੂਹ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸਮ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਭਗਤ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ ਆਤਮਾ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ... ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਬੇਲੇ - ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਲਾਸਫੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਮਤਲਬ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਡਿਬੇਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਗਿਆਨ। ਉਹ ਸਤਿਸੰਗ ਆਦਿ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਲਈ ਹਨ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਗੱਦੀ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜਿਸਮਾਨੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਹੀ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿਸਮਾਨੀ ਗੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਯਾਦ ਅੱਖਰ ਹਿੰਦੀ ਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਕੌਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰੂਹ ਸੁਣਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਨਾਲੇਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਨਾਲੇਜ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਕਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਡਿਬੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੇਲੇ, ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਭਗਤੀ ਦਾ ਗਿਆਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ। ਸੱਤ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ

ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਆਪ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਉਸ ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਹਨ। ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰੁਦ੍ਰ ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਏ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਪਰੇ ਤੇ ਪਰੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਨੂੰ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੇ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਭਰਾ ਭੈਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਸਭ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ, ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ। ਉਹ ਹੈ ਦਿਨ, ਉਹ ਹੈ ਰਾਤ। ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਸੁੱਖ, ਭਗਤੀ ਤੋਂ ਦੁੱਖ, ਇਹ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹਨ ਜਦ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਦ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਮੇਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਰਾਵਣ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁੱਖ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਖੇਡ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਸਭ ਜਿਸਮਾਨੀ ਗਿਆਨ ਉਹ ਅਸੀਂ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹਿਯਰ ਨੇ ਇਵਿਲ... ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹੇ। ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਬਹੁਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡੋ, ਮੈਂ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਸੁਣੋ। ਭਗਵਾਨ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਏ ਹੀ ਕਿਉਂ! ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸੁਣਨਾ ਹੋ ਤਾਂ ਸੁਣੋ। ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਜੋ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਹੈ ਉਹ ਉਤਰ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਗੇ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣੀ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਸਤਿਯੁਗ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਓ। ਸੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਸੂਰੀ ਰਾਜ ਖਲਾਸ ਹੋ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਹੈ ਨਾ। ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਪਾਣੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਣੀ ਹੈ। ਉਹ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਸਿਰਫ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਉਹ ਪਾਵਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹਨ ਜਦ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਪਾਪ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਕੋਈ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੋਵੇਗੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਸਨ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਸਭ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਨਰਕ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸ੍ਵਰਗ ਨਰਕ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਧਨ ਹੈ ਉਹ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸ੍ਵਰਗ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੇ ਸ੍ਵਰਗ ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਆਇਆ ਇਸਲਈ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਦੂਜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਾਦ - ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪ ਦੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸਾਥ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੇਫਿਕਰ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੀ ਵੱਡੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਬੇਫਿਕਰ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹਰ ਕਰਮ

ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਨਾਲ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਇਸ ਆਲੋਚਿਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਤਲਬ ਜੀਵਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਬੇੜ ਬਾਪ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰ ਦੇ। ਬੇੜ ਉਤਾਰਨ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੀ ਹੈ - ਬਾਪ ਦਾ ਹੱਥ ਅਤੇ ਸਾਥ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਐਕਸਟਰਾ ਮਦਦ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ।

*****

ਮਾਤੋਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਂਵਾਕ

"ਗਿਆਨ, ਯੋਗ ਅਤੇ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ"

ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤਿੰਨ ਪੁਆਇੰਟ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਹਨ ਯੋਗ ਮਤਲੱਬ ਈਸ਼ਵਰੀ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਿਕ੍ਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਨਾ ਇਸ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਇਸ ਲਾਈਫ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਚੇਂਜ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਚੰਗੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤੀਜੀ ਪੁਆਇੰਟ ਹੈ - ਕਵਾਲੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ, ਖਾਂਦੇ - ਪੀਂਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਪੁਆਇੰਟ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਇੱਕ ਹੀ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਬਲ, ਯੋਗ ਬਲ ਅਤੇ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ - ਗਿਆਨ ਬਗੈਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਯੋਗ ਬਗੈਰ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਪੁਆਇੰਟਾਂ ਤੇ ਸਾਰੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਵਿਕਰਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਖਲਾਸ ਹੋ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਜੀਵਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ"

ਆਪਣਾ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀ ਯੋਗ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਇਸ ਯੋਗ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਯੋਗ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਯੋਗ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਯੋਗ ਆਸ਼ਰਮ ਵਗੈਰਾ ਖੋਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜੇਕਰ ਇਵੇਂ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਬਲ ਕਿੱਥੇ! ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਨਿਰਬਲ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੈ ਉਹ ਯੋਗ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਸਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਿਖਾਉਣਗੇ ਕਿਵੇਂ? ਇਹ ਤਾਂ ਆਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭੇਦ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਯੋਗ ਸਿਖਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੱਚਾ ਯੋਗ ਤਾਂ ਆਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਸਿੱਖਲਾਏ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਘਰਾਣਾ ਅਤੇ ਦੈਵੀ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਕੇ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਆਤਮਾ ਮੁੜ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਛਾ! ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਵਿਦੇਹੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ, ਆਪਣੀ ਇਸ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਦੇਹ ਤੋਂ ਪਿਆਰ ਕੱਢ ਕੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੈਰਾਗ ਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:- ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਮਰੇ ਪਏ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਮਤਵ ਮਿਟਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਗੀਤ:- ਓਮ ਨਮੋ ਸ਼ਿਵਾਏ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਫਿਰ ਇਹ ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਸ਼ਿਵਾਏ ਨਮਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ ਹਨ, ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ। ਗੱਲ ਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਾਪ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸੋ ਤਾਂ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸ਼ਿਵਾਏ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਨਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ। ਇਹ ਤੇ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੋ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਅਮਰਨਾਥ ਤੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਹੀ ਅਮਰਕਥਾ ਸੱਤ - ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਤੇ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਧੱਕੇ। ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਦਾ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨਾ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਵਸਥਾ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਦੇਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਦੇਹ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੀ ਕਿਉਂ ਕਰੀਏ! ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਓ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਦਾਦਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਬਿੰਦੀ। ਬਿੰਦੀ ਨਾਲ ਤੇ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਾਂਗੇ ਇਸਲਈ ਇੱਥੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੇ ਆਤਮਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤੇ ਬਹੁਤ ਗੂਹੀਏ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਤੁਹਾਡੇ ਬਣੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਸੁਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੋ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸੋ ਤੇ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਇਸ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਮੁਰਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੈ। ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਹ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਜੋ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਜੇਰ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾਂ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਹੁਣ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਹੁਣ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਇਹ ਸੀੜੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਚਲਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਚਿੰਤਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੈਡਜ਼ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਚਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹੋ- ਸਤਿਯੁਗੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਦੈਵੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ 9 ਲੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਕੋਈ ਬੋਲੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਫ਼ ਹੈ? ਕਹੋ ਇਹ ਤੇ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਝਾੜ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ ਛੋਟਾ।

ਧਰਮ ਵੀ ਇੱਕ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਸੀੜੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਕੁੰਭਕਰਨ ਵਾਲਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਬੀ. ਕੇ. ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਸ਼ (ਵਿਕਾਰ) ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਮੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਬੋਲੇ - ਇਹ ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਝਾੜ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। 4 - 5 ਚਿੱਤਰ ਹਨ ਮੁੱਖ - ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧੱਕ ਨਾਲ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪੇਇੰਟਸ ਗੂਹੀਏ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੌਜ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੌਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਮਝਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਰੈਕਸ਼ਨ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਦੱਸ ਦੇਣਗੇ। ਫਿਰ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ੀਅਲ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਅਚਾਨਕ ਕੋਈ ਇਤਫ਼ਾਕ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਫਿਰ ਕਹਾਂਗੇ ਡਰਾਮਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੰਮਾ ਨੂੰ ਤੇ ਪਿਛਾੜੀ ਤੱਕ ਰਹਿਣਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਮੰਮਾ ਕਿਉਂ ਚਲੀ ਗਈ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਹੋਇਆ ਸੇ ਰਾਈਟ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਵੀ ਜੇ ਕਿਹਾ ਸੇ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਪਾਰਟ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਭਾਵੀ। ਈਸ਼ਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਭਾਵੀ। ਈਸ਼ਵਰ ਨੇ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂ ਇਸਨੇ ਬੋਲਿਆ, ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕੋਈ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਹੋਇਆ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਫਿਰ ਸੁਲਟਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਚੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਦੇ ਡਗਮਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਹਨ। ਜਦ ਤੱਕ ਮਾਇਆ ਹੈ ਵਿਕਲਪ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਰੋਜ਼ ਹੈ, ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਲੋਕ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਅਮਰਨਾਥ ਤੇ ਜਾਕੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਕਥਾ ਕਿਸ ਨੇ ਸੁਣਾਈ? ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ ਸ਼ਿਵ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠਿਆ? ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਸ਼ਿਵ ਨੇ ਸ਼ੰਕਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ? ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੀਰਥ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਥਾ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਸ, ਬੀਜ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜੇ ਗਿਆਨ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਹ ਗਿਆਨ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਅਸੀਂ ਭਰਾਵਾਂ (ਆਤਮਾਵਾਂ) ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਹੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ, ਮਮਤਵ ਮਿਟਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਮ - ਮਾਤਰ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸੁਖਧਾਮ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸਭ ਮਰੇ ਪਏ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦਿਲ ਕੀ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਜੇ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਬਾਦ ਸੂਰਗ ਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿਠਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਇਵੇਂ ਦਾ ਹੈ ਜੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਵਿਦੇਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੀ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣੀ ਹੈ।
2. ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਭਾਵੀ ਤੇ ਅਡੋਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਹੋਇਆ ਸੇ ਸਹੀ। ਕਦੀ ਡਗਮਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਦਾਤਾ ਬਣ ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਦਾਰਚਿਤ, ਮਹਾਦਾਨੀ ਭਵ:

ਤੁਸੀਂ ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਦਾਤਾ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਉਦਾਰਚਿਤ, ਮਹਾਦਾਨੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਆਪੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਪੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਲੈਣਾ ਸੀ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਲੈ

ਲਿੱਤਾ, ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਦੇਣਾ। ਤਾਂ ਦਿੰਦੇ ਜਾਓ ਦੇਣ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ।
ਸਲੋਗਨ:- ਹਰ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਮਾਰਕਸ ਜਮਾਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ।

*****

"ਮਾਤੋਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਂਵਾਕ"

"ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰਿਜਰਵ ਤਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਹੈ"

ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣੇ ਸਾਕਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਦਵਾਰਾ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਪੁਆਇੰਟ ਤੇ ਬਹੁਤ ਜਿਗਿਆਸੂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸਮੇਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਦੋਂ

ਆਪਣੇ ਸਾਕਾਰ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚੋਂਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਉਹ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੈਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਇਸ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਕੋਈ ਨੈਣ, ਚੈਨ ਬਦਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨਹੀਂ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਜਦੋਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਉਦੋਂ ਨੈਣ ਚੈਨ ਬਦਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਸਾਕਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੀ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇਸ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ, ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਤਨ ਰਿਜਰਵ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਪੁਆਇੰਟ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਕੋਰਸ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਗੂਹੀਏ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਕੋਰਸ ਇੱਕਦਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਣਗੇ ਨਾ, ਉਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਜੋ ਵੀ ਧਰਮ ਪਿਤਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਆਏ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੁੱਖ ਦੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਪਰ ਜਦੋਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਸੁੱਖ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾ ਕੇ ਫਿਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਹੀ ਪੁਆਇੰਟ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਹੈ।

2)"ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਦਾ ਫਰਕ"

ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਅੰਤਰ (ਭੇਦ) ਇਸ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਇੱਕ ਵਰਗਾ ਜਯੋਤੀ ਰੂਪ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਾਈਜ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਰੀਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਫਰਕ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਜੋ ਇੰਨੇ ਗੁਣ ਹਨ ਉਹ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ, ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਹੈ, ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਹੈ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਚਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਹੀ ਸਾਰਾ ਪਾਰੂ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਾਰੂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪ ਨਿਆਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਆਤਮਾ ਪਾਰੂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਾਰੂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਕਰਮਬੰਧਨ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਾਰੂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਕਰਮਬੰਧਨ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ, ਭੇਦ। ਅੱਛਾ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਮਾਤਾ- ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰ ਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਭਾਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:- ਬੱਚੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਖਾਵੇ, ਪਿਓ, ਪੜ੍ਹੋ - ਰੀਫਰੈਸ ਹੋਕੇ ਚਲੇ ਜਾਵੇ ਪਰ ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਦਾ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦੇ 100 ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਰੇਬਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਸਫ਼ਲ ਕਰ ਲਵੇ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਤੁਸੀਂ ਹੋ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ। ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਾਬਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਰੂਰ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਸਭ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸਨ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਾਰੇ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸਨ। ਇਨ੍ਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਵੀ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਕੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਤੇ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਾਰੇ ਸਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਰੂਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਵਿਖਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਕੀ 5 ਪਾਂਡਵ ਰਹੇ ਉਹ ਵੀ ਪਹਾੜ ਤੇ ਗੱਲ ਮਰੇ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ। ਅੱਛਾ ਇਨ੍ਹੀਆਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੱਥੇ ਗਈਆਂ? ਆਤਮਾ ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ, ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗਈਆਂ। ਬਾਪ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ, ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਤੋਂ ਜਰੂਰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੁਖ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਨੂੰ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੇਂ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਸਭ ਮੰਗਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਸੁਖ ਦੇਵੇ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਧਨ ਦੇ ਲਈ। ਪੈਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਖ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪੈਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਧਨਵਾਨ ਸੀ। ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ ਫਿਰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਾਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਦੁਖ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੋ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ, ਹੋ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਦੁਖ ਹਰਤਾ, ਸੁਖਕਰਤਾ ਬਾਬਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਆਕੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਸੋ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਦਵੇਗਾ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਸਭ ਦਾ ਹੈ ਨਾ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੋ ਤਾਂ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਤੇ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ... ਜਿਸਮਾਨੀ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਮ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ... ਤੁਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ। ਲੈਕਿਕ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ, ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਗਾਈ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਧਰਮ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਆਸੂਰੀ ਧਰਮ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕੋਈ ਧਰਮ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਹੀ ਸੁਖ ਹੈ। ਦੁਖ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ- ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ 21 ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ

ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ਦੇਣ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੁਖ ਦੇ ਸਭ ਬੰਧਨ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੁਖ ਦਾ ਸਬੰਧ। ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਦੁਖ ਦਾ ਬੰਧਨ। ਬਾਪ ਸੁਖ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੁਖਹਰਤਾ ਸੁਖਕਰਤਾ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਓਬੀਡੀਐਂਟ ਸਰਵੈਂਟ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਧਾਕਲਪ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹੇ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ਦਵੇ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਦੇਣ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਮਰਲੋਕ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਮਰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਅਮਰਨਾਥ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਨਹੀਂ। ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕੱਦੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਫਲਾਣਾ ਮਰ ਗਿਆ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਇਹ ਜੜਜੜੀਭੂਤ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਵਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਤੇ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ। ਉੱਥੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰਦੇ - ਉੱਤਰਦੇ ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣਾਂਗੇ, ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੁਖ ਹੀ ਉਡ ਜਾਣ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਚਕ੍ਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਰਕ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਵੋਗੇ ਘਰ। ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਆਕੇ ਨਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰੀ, ਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਇਹ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ। ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਲਾਇਕ ਜਰੂਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਅਤੇ ਦੁਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਪਲਾਨ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਦਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਲਾਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਪਲਾਨ ਹੈ ਉਹ ਲੋਕੀ ਡੈਮਜ ਆਦਿ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਿਜਲੀ ਆਦਿ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਆਸੂਰੀ ਪਲਾਨ। ਸਾਡਾ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਲਾਨ। ਹੁਣ ਕਿਸ ਦਾ ਪਲਾਨ ਵਿਜੇ ਨੂੰ ਪਾਵੇਗਾ? ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੜ ਪੈਣਗੇ। ਸਭ ਦਾ ਪਲਾਨ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਕੋਈ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦੁਖ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਦਾ ਤਾਂ ਪਲਾਨ ਹੈ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ। ਨਰਕਵਾਸੀ ਮਨੁੱਖ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਪਲਾਨ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਪਲਾਨ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਲੈਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਲਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣੇ, ਭਾਵੇਂ ਫਿਰ ਦਾਸ - ਦਾਸੀ ਬਣੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੇਗੇ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਅਲਫ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੇ - ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਤੁਹਾਡੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਇਤਨੇ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਤੋੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਵੀ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਵੀ ਪਾਵੋਗੇ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਲਿਬਰੇਟਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਖ ਤੋਂ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਲਾਨ ਵਿਖਾਉਣ ਨਾਲ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਨਾ ਸਕਣ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਹਨ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਦੁਖ ਘਨੇਰੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਕੇ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਧਨਵਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਧਨਵਾਨ ਭਵ, ਪੁੱਤਰਵਾਨ ਭਵ... ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਬੱਚਾ, ਇੱਕ ਬੱਚੀ ਉੱਥੇ ਜਰੂਰ ਹੋਣਗੇ। ਆਯੂਸਵਾਨ ਭਵ, ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਮਰ ਵੀ 150 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਕਦੇ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਸਾਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਇਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕੀ? ਉਹ ਕੀ ਜਾਨਣ! ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਮ ਜੇਕਰ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੇ ਤਾਂ 21 ਜਨਮ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇਗੇ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਤੇ ਸੁਖ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਬਣ ਦੁਖ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸਨ, ਹੁਣ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਹੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਬਾ ਮੰਮਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਨਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੈਰ ਪੈਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੋਨੇ ਹੀਰੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ। ਫਿਰ ਅਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮੱਥਾ ਘਿਸਦੇ ਆਏ, ਪੈਸਾ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਆਏ। ਉਹ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਕਿੱਥੇ ਗਏ? ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦੇ - ਉੱਤਰਦੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ

ਕਰੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਾ ਦਵੇ। ਖਾਓ, ਪਿਓ, ਪੜ੍ਹੋ, ਰੀਫਰੈਸ਼ ਹੋ ਚਲੇ ਜਾਵੇ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਪੈਸਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਦਵਾਂਗੇ ਜਰੂਰ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਣਗੇ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਦਾਨ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਸੀ, ਫਲ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰ ਦਵੇਗਾ। ਗਰੀਬ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਦਵੇਗਾ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਜਨਮ ਲਈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਆਏ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ। ਬਾਪ ਸਭਨੂੰ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਗੇ। ਬੱਚੇ ਹੀ ਇਹ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਦਾਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਵਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਦੁੱਬਣ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੋਈ ਸਦਗਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲਣ ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕੁਝ ਵੀ ਪੈਸਾ ਨਾ ਦਵੇ ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੀ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ ਨਾ। ਗਰੀਬ ਆਪਣੀ ਹਿੰਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿੰਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਤਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੀ ਪਦਵੀ ਉਤਨੀ ਗਰੀਬ ਦੀ। ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਹੀ 100 ਰੁਪਏ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਰੁਪਈਆ ਦੇਵੇ, ਸਾਹੂਕਾਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਉਹ 100 ਰੁਪਈਏ ਦੇਣ, ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਫਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਗਰੀਬ - ਨਵਾਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਹੈ ਭਾਰਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਹੀ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਵਧਾਓ। ਮੇਸ਼੍ਰ ਸਵੀਟ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਬਣੋਗੇ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਮੱਥਾ ਟੇਕੋ। ਮੇਲੇ ਮਲੱਖੜੇ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ। ਨਹੀਂ ਘਰ ਬੈਠੇ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਸ। ਬਾਪ ਹੈ ਬਿੰਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੋ। ਸਿਰਫ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਲਈ ਮੇਰਾ ਵੱਡਾ ਰੂਪ ਬਣਾਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਤੁਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਰਹੋਗੇ। ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹਰ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਯਾਦ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਤੇ ਵਿਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਰਜੀਵਾ ਭਵ:

ਜੇ ਬੱਚੇ ਪੂਰਾ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਮਰਜੀਵਾ ਬਣੇ ਮਤਲਬ ਸਭ ਪਾਸਿਓਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ, ਪੁਰਾਣੀ ਉੱਮਰ ਖਤਮ ਹੋਈ। ਜਦੋਂ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਜਨਮ, ਨਵੀਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ। ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋਣਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰੇ। ਸੂਦ੍ਰ ਪਨ ਦਾ ਜਰਾ ਵੀ ਸਾਹ ਮਤਲਬ ਸੰਸਕਾਰ ਕਿਤੇ ਅਟਕਾ ਹੋਇਆ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਸਨੇਹ ਨੂੰ ਸਮਾ ਲਵੋ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਨੇਹ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

*****

“ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਚੁੰਬਕ - ਮਿਲਣਾ ਅਤੇ ਮੇਲਣ ਹੋਣਾ”

ਸਭ ਦਾ ਸਨੇਹ, ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਗਿਆ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਦਾ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਨੇਹ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਚੱਲੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸਮਾਨ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਉੱਡਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਸਵਾਨ ਆਪੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਆਏ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੰਕਲਪ ਸਮਾਨ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਿਲਣ - ਇਹ ਮਿਲਣ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਮਿਲਣ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸੰਕਲਪ ਮਿਲਣ, ਸੰਸਕਾਰ ਮਿਲਣ - ਮਿਲਣਾ ਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਬਣ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਹੋ, ਆ ਹੀ ਜਾਵੇਗੇ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਨੇਹ ਮਿਲਣ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਬਣ ਸਨੇਹ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਰ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਚੈਰਿਟੀ ਬਿਗਨਜ਼ ਐਟ ਹੋਮ। ਪਹਿਲਾ ਸਵ ਹੈ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਹੋਮ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਸਵ (ਆਪਣੇ) ਤੋਂ, ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ, ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਵ ਤੋਂ। ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ, ਨਿਸਵਾਰਥ ਸੱਚਾ ਸਨੇਹ, ਦਿਲ ਦਾ ਸਨੇਹ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਹਾਨੁਭੂਤੀ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਮਦਿਲ, ਦਾਤਾਪਨ ਦੀ ਨੈਚੁਰਲ ਨੇਚਰ ਬਣ ਜਾਵੇ - ਇਹ ਹੈ ਸਨੇਹ ਮਿਲਣ, ਸੰਕਲਪ ਮਿਲਣ, ਵਿਚਾਰ ਮਿਲਣ, ਸੰਸਕਾਰ ਮਿਲਣ। ਸੂਰ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਦਾ ਸੂਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸਵਤਾ ਬਣਾ ਹੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਫਲਤਾ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਿਲਣਾ ਅਤੇ ਮੁੜਨਾ ਮਤਲਬ ਮੇਲਣ ਹੋਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਚੁੰਬਕ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਇਸ ਚੁੰਬਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਆਈਆਂ ਕੇ ਆਈਆਂ।

ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਨੇਹ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਨੇੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਦਾ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਦੇ ਪਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੇੜੇ ਦਾ ਵਿਜਨ (ਦ੍ਰਿਸ਼) ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ। ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਵਿਜਨ ਵਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਵੇਖਿਆ। ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਐਕਸ਼ਨ (ਕਰਮ) ਨੂੰ ਵੇਖ - ਕੀ ਐਕਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਹੋਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਹਿਜ ਹੀ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਐਕਸ਼ਨ ਹੀ ਐਕਸ਼ਨ - ਪਲਾਨ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਪਲਾਨ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਹੋਰ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਸ਼ਾਰਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਲਕਸ਼ ਜਰੂਰ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਸ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਗ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ ਇਹ ਜਰੂਰ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸੈਮਪਲ ਜਰੂਰ ਤਿਆਰ ਹੋਣ। ਬਾਕੀ ਅੱਗੇ ਇਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਲੇਕਿਨ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੰਨੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਫਲਕ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੂਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰ ਵਰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ ਸੂਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਨੂੰ ਉਲਾਹਣਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਬੀਜ ਪਾਓ। ਬਾਕੀ ਵਿਧੀ ਜਿਵੇਂ ਸਮੇਂ ਮਿਲੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕੋ ਉਵੇਂ ਕਰੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ, ਕਿੰਨੀ ਕਰੀਏ? ਜਿੰਨਾਂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਉਨਾਂ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿੰਨਾਂ ਕੀਤਾ ਉਤਨਾ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਏ। ਸੈਮਪਲ ਤਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਨਾ?

ਬਾਕੀ ਜੇ ਇੰਡੀਅਨ ਗੈਰਮਿੰਟ (ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ) ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਮੇਂ ਸਭ ਦੀਆਂ ਬੁੱਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਦੇ ਅਰਥ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ "ਸਫਲਤਾ ਹੋਣੀ ਹੀ ਹੈ" - ਇਸ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਮਿਲਾਉਣ ਨਾਲ, ਵਿਜੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੇ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਹੈ - ਕੋਈ ਵੀ ਬੋਝ ਉਠਾਓਗੇ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਸਾਰੇ ਮਿਲ ਕੇ ਉਗਲੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਹਿਮੰਤ - ਹੁਲਾਸ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਬੋਲ ਬੋਲਦੇ ਹੋ। ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਨਾ! ਇਵੇਂ ਹੀ ਨਿਮਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸਦਾ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਸੂਰ ਦੇ ਸਨੇਹ, ਸੂਰ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ, ਸੂਰ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਦੇ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕੁੰਭਕਰਨ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਗਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਅਟੈਸ਼ਨ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਦੇ ਉੱਪਰ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਵ (ਆਪਣਾ), ਸੂਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਲੈਣਾ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਜੇਕਰ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹਿਮੰਤ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਨੇਹ

ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹੋ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਤੇ ਚੰਗੇ ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋ! ਇਸਲਈ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦੂਰ ਤੋਂ ਏਵਰਰੇਡੀ ਬਣ ਉੱਡਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਾਕੇ ਸਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਘਨਈਆ ਦੀਆਂ। ਬਸ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ - ਸਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ, ਇੱਕਮਤ, ਇੱਕਰਸ, ਇੱਕ ਬਾਪ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਿਲ ਤੋਂ ਮੁਬਾਰਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਲਕਸ਼ ਰੱਖਿਆ ਉਵੇਂ ਲਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ। ਸਮਝਾ? ਕਿਸਨੂੰ ਕਹੀਏ, ਕਿਸ ਨੂੰ ਨਾ ਕਹੀਏ - ਸਭਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। (ਦਾਦੀ ਨੂੰ) ਜੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਖਿਆਲ ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਸਹਾਨੁਭੂਤੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਭਾਈ - ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਸਟੇਜ ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ

ਸਭ ਨੇ ਬੁੱਧੀ ਚੰਗੀ ਚਲਾਈ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਨੇਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਨਾਲ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੋਚਣਾ ਅਤੇ ਵੇਖਣਾ। ਬਾਕੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲਗਨ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਦਿਨ - ਰਾਤ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਭੱਜਦੇ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਹੱਬਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਮੁਹੱਬਤ ਵਿਖਾਈ। ਅੱਛਾ! ਚੰਗੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਦੇ ਸਾਥੀ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਿਲ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਉੱਥੇ ਸਫਲਤਾ ਹੈ ਹੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲਗਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰੋਜ਼ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਗੀਤ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ - 'ਵਾਹ ਬੱਚੇ ਵਾਹ!' ਅੱਛਾ! ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਰਾਜ ਸਨ, ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ! ਰਾਜ ਜਾਣੇ, ਬਾਪ ਜਾਨੇ। (ਦਾਦੀ ਨੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਭੋਗ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ) ਅੱਜ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ! ਇਸਲਈ ਸਫਲਤਾ ਅਤਿ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਸਮੀਪਤਾ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲਿਆਵੇਗੀ। ਥੱਕ ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹੋ? ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ? ਪਰ ਅੱਧਾ ਕੰਮ ਤੇ ਬਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਉਮੰਗ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਵੀ ਹੈ ਨਾ! ਸਮੀਪਤਾ ਕਿੰਨੀ ਨੇੜੇ ਹੈ? ਚੁੰਬਕ ਰੱਖ ਦਵੇ ਤਾਂ ਸਮੀਪਤਾ ਸਭ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲਾ ਪਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਅੱਛਾ! ਸਭ ਚੰਗੇ ਤੇ ਚੰਗੇ ਹਨ।

ਦਾਦੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਚਾਰੇ ਹੋਏ ਅਵਿੱਕਤ ਮਹਾਵਾਕ:- (31-3-88)

ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਦਿੰਦਾ, ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਦਿੰਦੇ - ਦਿੰਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਹੋ, ਇਹ ਹੀ ਵਿਧੀ ਹੈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ। ਇਸੇ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ 'ਹਾਂ ਜੀ' ਕਿਹਾ, 'ਸ਼ੁਕਰੀਆ' ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਇਸੇ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਸਭ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਤਾਂ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਛੋਟੀ ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਕੰਗਨ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਗਲੇ ਦੀ ਮਾਲਾ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਗਲੇ ਦੀ ਮਾਲਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਹਾਲੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਆਦਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਵਿਸਤਾਰ' ਵਿੱਚ 'ਸਾਰ' ਕਦੇ ਮਰਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਮਰਜ਼ (ਪ੍ਰਤੱਖ) ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੀ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹਾਲੇ ਇਹ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਦਿਨ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਹਿਣਗੇ- ਜੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਦੀਵਿਆਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਤੇ ਇੱਥੇ ਹੀ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਇਗਜ਼ਾਮਪਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਯੂਨੀਟੀ ਹੀ ਯਗ ਦਾ ਕਿਲਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ 10 ਹੋ, ਭਾਵੇਂ 12 ਹੋ ਪਰ ਕਿਲੇ ਦੀ ਦੀਵਾਰ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਿੰਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ! ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੰਗਠਨ ਦੂਜਾ, ਤੀਜਾ ਗੁਪ ਬਣ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਗੁਪ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਗੁਪ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਸੁਭਾਅ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹਨ, ਉਹ ਤੇ ਰਹਿਣਗੇ ਹੀ ਲੇਕਿਨ 'ਰਿਗਾਰਡ' ਹੈ, 'ਪਿਆਰ' ਹੈ, 'ਹਾਂ ਜੀ' ਹੈ, ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਲਡ ਕਰ ਲੈਂਦੇ, ਇਸਲਈ ਇਸ ਕਿਲੇ ਦੀ ਦੀਵਾਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਪੂਰ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਗੁਪ ਬਣ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਪਿੱਛੇ - ਪਿੱਛੇ ਆਵੇਗੀ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਦੀ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣਗੇ, ਤਾਂ ਤੇ ਮਾਲਾ ਬਣੇਗੀ। ਇੱਕ ਦਾਨਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹੋਵੇ ਇੱਕ ਦਾਨਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਾਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ। ਦਾਨੇ ਮਿਲਦੇ ਜਾਣਗੇ, ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਮਾਲਾ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਇਗਜ਼ਾਮਪਲ ਚੰਗੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਹੁਣ ਤਾਂ ਮਿਲਣ ਦਾ ਕੋਟਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ - ਰਥ ਨੂੰ ਵੀ ਏਕਸਟ੍ਰਾ ਸਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੇਖਣਾ ਤੇ ਸਾਰਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਐਨਰਜੀ ਜਮਾਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਰਥ ਵੀ ਇਤਨਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਇਤਨੀ ਸੇਵਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦਾ

ਪਾਰਟ ਹੈ। ਜੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਉਹ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਵੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁੰਨ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਜਮਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਨਿਰਵਿਘਨ ਰਥ ਚੱਲੇ - ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। 6 ਮਹੀਨੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਚਿਹਾ। ਅੱਛਾ! ਸਭ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਾਂਗੇ।

ਅਵਿੱਕਤ ਮੁਰਲੀ ਤੋਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਂਵਾਕ (ਪ੍ਰਸ਼ਨ - ਉੱਤਰ)

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਸ਼੍ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸਭ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ?

ਉੱਤਰ:- ਸਿਰਫ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਸ਼੍ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪੁਰਸ਼ ਮਤਲਬ ਇਸ ਰਥ ਦਾ ਰਥੀ, ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ। ਇਸੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਸ਼੍ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸ੍ਵ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਪੁਰਸ਼ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਅਧੀਨ। ਰਥੀ ਰਥ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਥ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਆਦਿਕਾਲ ਦੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਨਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰੋ?

ਉੱਤਰ :- ਆਪਣੇ ਆਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੰਸਕਾਰ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਬਹੁਤਕਾਲ ਯੋਧੇਪਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਰਹਿਣ ਮਤਲਬ ਯੁੱਧ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ, ਅੱਜ ਜਿੱਤ ਕਲ ਹਾਰਾ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਜਿੱਤ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਹਾਰ, ਸਦਾ ਦੇ ਵਿਜੇਈਪਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸ਼ਤਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਤਰੀ, ਸ਼ਤਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਕ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹੜਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਕ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਵਿ੍ਤੀ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਦਿਵਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਨਾਲ ਵੇਖੋ ਨਾ ਕਿ ਚਮੜੀ ਦੇ ਨੇਤਰਾਂ ਨਾਲ। ਦਿਵਿਯ ਨੇਤ੍ਰ ਨਾਲ ਵੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਆਪੇ ਦਿਵਿਯ ਰੂਪ ਹੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਚਮੜੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮੜੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਚਮੜੀ ਦੇ ਲਈ ਸੋਚਦੀਆਂ ਹਨ - ਇਹ ਕੰਮ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਕਿਹੜੇ ਦਿਵਿਯ ਨੇਤ੍ਰ ਨਾਲ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਵਿ੍ਤੀ ਕਦੇ ਚੰਚਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ?

ਉੱਤਰ:- ਹਰ ਇੱਕ ਨਾਰੀ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ, ਜਗਤ ਮਾਤਾ ਦਾ ਰੂਪ, ਦੇਵੀ ਦਾ ਰੂਪ ਵੇਖੋ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਦਿਵਿਯ ਨੇਤ੍ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਆਸ਼ੁਰੀ ਵਿ੍ਤੀ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਸੱਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸਾਡੀ ਭੈਣ ਜਾਂ ਟੀਚਰ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਸ਼ਿਵਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਭੈਣਾਂ ਵੀ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼੍ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਮਹਾਵੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਮਹਾਵੀਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ :- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਰਾਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਵੀਰ ਰਾਮ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਮੱਥੇ ਵੱਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਗੱਲ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ ਨਾਕਿ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ। ਨਜ਼ਰ ਹੀ ਮਸਤੱਕ ਮਣੀ ਤੇ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਕਿਹੜੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਲਬੇਲੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਯੂਜ਼ ਕਰਕੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨੀ ਰੱਖੋ, ਉਹ ਕਿਹੜੀ?

ਉੱਤਰ:- ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਲਬੇਲੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਯੂਜ਼ ਕਰਕੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਰੱਖੋ ਕਿ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਵਾਲੇ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਵ ਸਮਰਪਣ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀ ਭਵ ਜੇ ਆਈਵੇਲ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਕਿਨਾਰੇ ਕਰ ਰੱਖ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਫੜ੍ਹ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਟੁਕੜੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪਕੜੇ ਜਾਣਗੇ, ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੈ,

ਉਸਦੀ ਕੈਚਿੰਗ ਪਾਵਰ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਮ ਕਰੇ। ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਾ ਹੋਵੇ - ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼੍ਰਵ ਸਮਰਪਣ, ਟਰੱਸਟੀ, ਅਤੇ ਯਗ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਸਹਿਯੋਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਿਸੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨੇਹ ਹੋ ਜਾਣਾ - ਇਹ ਵੀ ਲਗਾਵ ਹੈ।

*****

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਕਿਸ ਆਧਾਰ ਤੇ ਮਿਲਦੀ ਹੈ? ਇੱਥੇ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਫਾਇਦਾ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਣਾਓ?

ਉੱਤਰ:- ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਘੱਟ ਧਾਰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਦਵੀ ਵੀ ਘੱਟ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਦਾ ਸੁਣਾਓ - ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਵੇ ਕਿ ਹੁਣ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਰਗ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਸਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ 9 - 10 ਲੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਸੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਝਾੜ ਛੋਟਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਜਦਕਿ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਝਾੜ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਇਸ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਗੀਤਾ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਬੱਚੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਸ੍ਰਰਗ ਸੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਬਾਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਸੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਖੰਡ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਧਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਧਰਮ ਹੁਣ ਆਏ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਮਾਰਾਮਾਰੀ ਹੈ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਯੂਰੋਪਵਾਸੀ ਯਾਦਵ ਵੀ ਹਨ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਸਲ ਇਨਵੇਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਸੀ। ਕੈਰਵ ਪਾਂਡਵ ਵੀ ਸਨ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਵੱਲ ਆਪ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਦਦਗਾਰ ਸਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਵਧਣਗੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਪਾਸਟ ਦੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਉਦੋਂ ਬਣੇਗੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ। ਇਸ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਏਗੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਪਾਓਗੇ। ਬਾਕੀ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਸਨ। ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਦੂਸਰਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵੱਧਦੇ - ਵੱਧਦੇ ਝਾੜ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜੜ੍ਹ ਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਝਾੜ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮ ਤੇ । ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ- ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਹੁਣ ਸੋਪਲਿੰਗ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਲਿਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਸੀ। ਉਹ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਬਿਛੁੜੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪਾਰ੍ਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ... ਹੁਣ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਲਡ, ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਲਡ ਨੂੰ ਵਾਇਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਕੈਣ ਬਣਾਏ। ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੋ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਓ। ਹੁਣ ਉਹ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਇਸਲੈਸ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਲੜਾਈ ਲੱਗਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਮੱਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਅਨੇਕ ਮਤ ਹਨ ਨਾ। ਅਨੇਕ ਇੰਨੇ ਮਤ - ਮਤਾਂਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਮੱਤ ਕੈਣ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਇੱਕ ਮਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਜੋ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਅਸੁਰ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠੋ। ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਾਮ ਚਿਤਾ

ਤੇ ਬੈਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸਨ। ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਅਸੂਰ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵੀ ਐਡ ਹੋ ਝਾੜ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਝਾੜ ਜੜ੍ਹ ਜੜੀਭੂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮੱਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਇੱਕ ਮੱਤ ਹੋਣ। ਇਹ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਕੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਰੂਰ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਇਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਨਰਕਵਾਸੀ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਬੀ. ਕੇ. ਦਾ ਜੋ ਆਸ਼ਰਮ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਵਾਰਨਟਾਇਨ ਕਲਾਸ, ਇੱਥੇ 7 ਰੋਜ਼ ਕਲਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਕਿ 5 ਵਿਕਾਰ ਨਿਕਲ ਜਾਣ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਛੁੱਟੇਗਾ। ਦੇ ਦਾਨ ਤੇ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਭਾਰਤ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਲਾ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਕੰਗਾਲ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਓਪਨਿੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਹੋ, ਇੱਥੇ ਦਾ ਕਾਇਦਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। ਤੁਸੀਂ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪਦਵੀ ਪਾਓਗੇ। ਬਾਕੀ ਕੁੱਝ ਨਾ ਕੁੱਝ ਕਲਾ ਘੱਟ ਰਹਿ ਗਈ ਤਾਂ ਜਨਮ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਲੈਣਗੇ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਚੰਦਰਮਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕ ਦਾਨ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਹੋ ਗਏ। ਗਰੀਬ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਭੀਖ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਪੁਰਾਣੇ ਕਪੜੇ ਆਦਿ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪੁਰਾਣੇ ਕਪੜੇ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜੇ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹਨ। ਪਿੱਛੇ ਫਿਰੀ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਛੁੱਟ ਜਾਏਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣ ਸਵਰਗ ਦਾ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇਗਾ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਵੋ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਅਸੀਂ ਸਰਵ ਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਨਾਰਦ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਰ ਕਿਵੇਂ ਸਕੋਗੇ। ਕੇਸ਼ਿਸ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਖਾਦ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਸੋਨਾ ਜਦੋਂ ਗਲਾਂਦੇ ਹਨ, ਗਲਦੇ - ਗਲਦੇ ਜੇਕਰ ਅੱਗ ਠੰਡੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖਾਦ ਨਿਕਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਪੂਰੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਗਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਚੜਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਰਬ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਓ। ਤੀਵਰ ਵੇਗ ਨਾਲ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਕਦੀ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਦੇਰੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਿਰ ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ 5 ਤੱਤਵ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਤੱਤਵ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ - ਸੁੱਖਧਾਮ। ਇਹ ਹੈ ਦੁਖਧਾਮ। ਸੁਖਧਾਮ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ। ਦੁਖਧਾਮ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦਾ ਵਰਸਾ, ਹੁਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੇਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਬਣੋਗੇ। ਫਿਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਓਗੇ ਕਿ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਹ ਇਵੇਂ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੀ ਬਾਜ਼ੀ ਹੈ। ਜੇ ਜਿਆਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਠੀਕ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਥਰਡ ਗਰੇਡ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਏਗਾ। ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀ ਜਾਕੇ ਬਣੇਗਾ। ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਨਿਕਲੇ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਥੱਪੜ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗੇਗਾ ਜੋ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਮਾਟ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਾਰਿਸ ਬਣੋ। ਰਾਜਤਿਲਕ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਵਾਓ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਾ ਬਣੋਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕੋਈ ਬੈਰਿਸਟਰ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਾ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਇਆ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਨੂੰ ਦੇਖੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੋਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੇ ਮਦਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾਓਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ, ਚਾਹੇ ਪੂਜਾ ਬਣੇ। ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੈਕਰ ਚਾਕਰ ਬਣਨਗੇ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਦੇ ਚਲਣ ਤੋਂ ਟੀਚਰ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਇਹ ਹੈ ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਾਲੇ ਤਿੱਖੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਰਿਫਾਇਨ ਪੇਇੰਟਸ ਮਿਲਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੇਪਲਿੰਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਕਈ ਭਗੰਤੀ ਹੋ ਗਏ। ਨਿਊ ਏਡ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਪੇਆਇੰਟਸ ਮਿਲਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਗੁਹੀਏ - ਗੁਹੀਏ ਰਮਣੀਕ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਝੱਟ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਹੋ ਜਾਓ। ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਪਾਰੂ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਰਹਾਂਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਓਗੇ ਉਦੋਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ

ਪਤਾ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਨ ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ - ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਹੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਨਾਲ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਸਾੜਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਕੌਣ। ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਬਹੁਤ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੰਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ - ਰਾਮ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਭਗਵਤੀ ਸੀਤਾ ਚੁਰਾਈ ਗਈ। ਫਿਰ ਬਦਰਾਂ ਦਾ ਲਸ਼ਕਰ ਲਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਉਦੋਂ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਗੇ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਲਿਯੁਗ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਧਰਮ ਇੱਕ ਮਤ ਅਤੇ ਪੀਸ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾਂ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਇੱਕਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਲੜਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਕੇ ਮੱਥਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕਰੇਗਾ ਸੇ ਪਾਵੇਗਾ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੀ ਸਾਹੁਕਾਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦਾਤਾ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਨਾ ਸਮਝੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ 5 ਰੁਪਏ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰੰਤੂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ 5 ਪਦਮ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਦਾਨ ਹੋਇਆ। ਜੇਕਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਇੰਸਲਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾਂ ਉੱਚ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ 5 ਰੁਪਈਆ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ 5 ਕਰੋੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੈਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੋ ਵਰਗਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਿੰਨਾਂ ਭੇਲੇਨਾਥ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੇ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਅਸੀਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਸੁੱਧ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੋਈ ਭੁੱਖਾ ਹੈ ਕੀ? ਨਹੀਂ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ, ਕਰਮ, ਅਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਜੇ ਕਰਮ ਕਰਨਗੇ ਸੇ ਵਿਕਰਮ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਿਕਰਮ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਸੇ ਵੀ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਮੈਂ ਕੱਚਾ ਸ਼ਰਾਫ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਜੇ ਲੈਣ ਅਤੇ ਕੰਮ ਨਾ ਆਵੇ, ਫਿਰ ਭਰਕੇ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਮੈਂ ਪੱਕਾ ਸ਼ਰਾਫ ਹਾਂ। ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਨਾਲ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਖਾਦ ਨੂੰ ਯੋਗ ਦੀ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਗਲਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿਗਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਕੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਨੇਤ੍ਰ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਅਤੇ ਕੇਅਰਫੁਲ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ, ਪਾਵਰਫੁਲ ਭਵ: ਜਿਵੇਂ ਜੋਤਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਜੋਤਿਸ਼ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਨਾਲ, ਗ੍ਰਹਾਂ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆਪਦਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੰਨਐਡਵਾਂਸ ਮਾਇਆ ਦਵਾਰਾ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪੇਪਰਜ਼ ਨੂੰ ਪਰਖਕੇ ਪਾਸ ਵਿੱਧ ਆਨਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਨੇਤ੍ਰ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਬਨਾਓ ਅਤੇ ਕੇਅਰਫੁਲ ਰਹੋ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਯਾਦ ਦੀ ਜਾਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਓ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਅੱਜ ਕੁਝ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ, ਪਾਵਰਫੁਲ ਬਣੋ ਤਾਂ ਕਦੇ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਸਲੇਗਨ:- ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਹੀ ਨਵੀਨਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ।

*****

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਮਹਾਵੀਰ ਬਣੇ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਅਚਲ - ਅਡੋਲ ਬਣੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਈ ਹੰਗਾਮੇ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਕਦੀ ਰੰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਏ - ਕਿਉਂ?

ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੇ ਸਭ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ। ਗਾਲੀਆਂ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ। ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਗਾਲੀ ਦਿੰਦੇ। ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਗਾਲੀ ਖਾਣੀ ਪਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਗਾਲੀ ਦਵੰਗੀ ਇਸਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਰੰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ।

ਗੀਤ:- ਭੇਲੇਨਾਥ ਸੇ ਨਿਰਾਲਾ ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗੀਤ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਜਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਗੀਤ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ। ਬੱਚੇ ਕਵਿਤਾ ਆਦਿ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਵੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਵੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਨਾਲੇਜ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਹੀ ਵਿਜੇਂਤੀ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਹੀ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਬਾ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੰਗਾਮੇ ਹੋਏ। ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਝਗੜੇ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਝਗੜੇ, ਸਾਰੇ ਸਿੰਧ ਦੇ ਝਗੜੇ ਚੱਲੇ। ਬੱਚੇ ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਕਹਿਣਗੇ, ਜਲਦੀ ਵਿਆਹ ਕਰੋ। ਵਿਆਹ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਪਤਾ ਪੈ ਗਿਆ ਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਛੱਟ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਗੀਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋਇਆ। ਭਾਈ, ਕਾਕੇ, ਚਾਚੇ ਆਦਿ ਕਿੰਨੇ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦੁਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਹੀ। ਮਹਾਵੀਰ ਮਹਾਵੀਰਨੀ। ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਪੁਰਸ਼ ਹੈ ਰਚਤਾ। ਰਚਤਾ ਖੁਦ ਪਾਵਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਵਿਤਰ ਹੰਸ ਅਤੇ ਅਪਵਿਤਰ ਬਗੁਲੇ, ਇਕੱਠੇ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਤਾਂ ਝੱਟ ਹੁਕਮ ਕਰੇਗਾ ਸਾਡੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੱਲੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਲੇਕਿਕ ਬੱਚੀ ਸ਼ਾਦੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਗਿਆਨ, ਤਾਂ ਬੇਲੇ ਵਾਹ! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿਤਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਜਵਾਬ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਪਤੀ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਬਸ ਇਸੇ ਗੱਲ ਤੇ ਹੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਝਗੜਾ ਚੱਲਿਆ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚੀਆਂ ਨਿਕਲ ਆਈਆਂ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝ ਵੀ ਨਾ ਸਕਣ। ਪਵਿਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਹੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੋ। ਇੰਨੀ ਹਿੰਮਤ ਵੀ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿੰਨੇ ਹੰਗਾਮੇ ਹੋਏ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਦੀ ਰੰਜ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ! ਅਮਰੀਕਾ ਤੱਕ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫ਼ਿਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀ ਕ੍ਰਿਏਸ਼ਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ ਆਓ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰਹਿਮਦਿਲ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਡਰੇ ਨਹੀਂ। ਡਰਨ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਅਤਿਆਚਾਰ, ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਦਰੋਪਦੀ ਨੂੰ ਨੰਗਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਨੰਗਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਾਂ ਨਾ। ਜਦ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਨਾ ਪਾਏ ਤੱਕ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਆਕੇ ਸਦਗਤੀ ਦੇਵਾਂ। ਪਤਿਤ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਬਣਨੀ ਹੈ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਵੀਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਆਇਰਨ ਏਜ਼। ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਵੀਂ ਤਾਂ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੀਤਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿਚ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਰਾਮਰਾਜ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸ੍ਰਵਗ ਅਤੇ ਰਾਮਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਰਾਜ ਲਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਗੁਆਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। 21 ਜਨਮ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ 21 ਪੀੜੀ ਮਤਲਬ ਜਦੋਂ ਬੁੱਢੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ।

ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਕਦੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਭਕਾ ਵੇਖੇ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪਿਛਾੜੀ ਦਾ ਭਭਕਾ। ਰਾਮਰਾਜ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ - ਉੱਥੇ ਇਹ ਵਿਮਾਨ ਆਦਿ ਸਭ ਸੀ ਫਿਰ ਇਹ ਸਭ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਏ। ਫਿਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਭ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਆਕੇ ਉੱਥੇ ਵਿਮਾਨ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਮਾਨ ਆਦਿ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਵੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਅਕਲਮੰਦ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਸਾਇੰਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਕੰਮ ਆਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਇੰਸ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਵੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਹਾਵੀਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਥੋੜੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਕਰਕੇ ਗਾਲੀ ਦੇਣਗੇ। ਗਾਲੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਗਾਲੀ ਖਾਈ, ਇਵੇਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਗਾਲੀ ਖਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਗਾਲੀ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਰੂਪ ਜੇ ਹੁਣ ਹੈ ਫਿਰ ਕਲਪ ਬਾਦ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿੱਚਕਾਰ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਜਨਮ ਬਾਈ ਜਨਮ ਫੀਚਰਸ ਬਦਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਫੀਚਰਸ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕਣ। ਸਤੇ ਰਜੇ ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫੀਚਰਸ ਬਦਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਫੀਚਰਸ ਵਾਲੇ ਜਨਮ ਲਿੱਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਲੈਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੀਚਰਸ ਬਦਲ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਹੁਣ ਖੁਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਨਵਾਂ, ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਨਵੀਆਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਜਦ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝਣ। ਮਹਾਵੀਰ ਕੋਈ ਤੂਫਾਨ ਤੋਂ ਡਰਨਗੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਪੁੱਛਣਾ ਹੋ ਤਾਂ ਗੋਪੀ ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਣ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸਲ ਨਰਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਵਣਨੇਸ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮਰਾਜ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਬਗੈਰ ਜਨਮ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪੂਰੀ ਰੀਤੀ ਚਲਣਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਵੀ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਏ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਕਰੋ। ਬਹੁਤ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਵਾ ਲੈਣਗੇ। ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਤੋਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਇਹ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ ਸਮਝੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਰਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਹਰਜ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਹਥਿਆਲਾ ਜੱਦ ਬੰਨਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਵਾਉਂਦੇ ਜਾਣਾ। ਮੰਨਦੀ ਹੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਈਸ਼ਵਰ ਹਾਂ, ਲਿਖੋ। ਅੱਛਾ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਹਿੰਮਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਮੰਜ਼ਿਲ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਦੇਨੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਹੁਤ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਅੱਗ ਤਾਂ ਲਗਦੀ ਹੈ ਜਦ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋ, ਤਾਂ ਕੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਈਸ਼ਵਰ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਆਗਿਆ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਇਦਾ ਹੈ, ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਪਤੀ ਦੇ ਪੈਰ ਦਬਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਪੈਰ ਦਬਾਏ ਸੀ। ਇਹ ਆਦਤ ਕਿੱਥੋਂ ਨਿਕਲੀ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਚਿੰਤਰਾਂ ਨਾਲ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਨਾਰਾਇਣ ਕਦੇ ਥੱਕਦਾ ਹੈ ਕੀ ਜੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬੈਠ ਪੈਰ ਦਬਾਏਗੀ? ਥਕਾਵਟ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਕਿੱਥੋਂ ਤੋਂ ਆਇਆ। ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਝੂਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਛੋਟੇਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਵੈਰਾਗ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਸੀ।

ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯੁਕਤੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧੀ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅੱਛਾ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰ ਲੇ। ਇਸਤਰੀ ਤੁਹਾਡੀ ਹੋ ਗਈ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਕੁਝ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋ, ਕੰਪੈਨਿਯਨ ਹੋ ਗਏ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਬੁੱਢੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਲਈ ਕੰਪੈਨਿਯਨ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਵਿਲ ਮੈਰਿਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ ਗਏ। ਦਾਦੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਭ ਸਿਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਾਮ। ਮਨੁੱਖ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਜੱਪਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਹੈ। ਪਰ ਯਾਦ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣਦੀ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬੈਠ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ

ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਚੇਤਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈ। ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਜੇਕਰ ਬੱਚਾ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਾ, ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਪੂਤ ਠਹਿਰਿਆ। ਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਫਰਮਾਨਬਰਦਾਰ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵਰਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣੋਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ ਸੱਤ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ। ਤੁਸੀਂ ਰਜਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਾਜੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ, ਵਾਰੀ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਓਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਵਾਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਇਹ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਭ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਵੀ ਹੋ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹੋ। ਤਵਮੇਵ ਮਾਤਾਸ਼ ਪਿਤਾ ਤਵਮੇਵ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਉਹ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਵੀ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਉਹ ਹੈ ਨਾਸਤਿਕ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਆਸਤਿਕ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਆਸਤਿਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਾਸਤਿਕ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਸੁੱਖ, ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਸਤਿਕ ਬਣਕੇ ਵਰਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਨਾਸਤਿਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਵਰਸਾ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸਤਿਕ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਵਨ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਪੂਰੀ - ਪੂਰੀ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਡਰਨਾ ਅਤੇ ਰੰਜ(ਨਾਰਾਜ)ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਤਨ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਅਮਾਨਤ ਸਮਝਕੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਸ਼ਟਾਮੋਹਾ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਦੀ ਅਮਾਨਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਮਾਨਤ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਪਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਮਮਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਮਾਨਤ ਹੈ। ਇਹ ਅਮਾਨਤ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਅਮਾਨਤ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਰੂਹਾਨੀਯਤ ਆਵੇਗੀ, ਆਪਣੇਪਨ ਦੀ ਮਮਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਹੀ ਸਹਿਜ ਉਪਾਏ ਹੈ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ, ਨਸ਼ਟਾਮੋਹਾ ਬਣਨ ਦਾ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀਯਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਅਕਸ਼ ਕਰੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ - ਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿਚ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਅੰਡਰਲਾਈਨ ਕਰੋ।

*****

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਲੱਡ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੁਖ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਲਵ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਸੁਖ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਹੜਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਲੀ (ਪਵਿੱਤਰ) ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਪੱਕੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਮਤਲਬ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣੇਗੇ ਤਾਂ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਬਣੇਗੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਬੰਧਨ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਾਰਿਸ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ, ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ।
- ਗੀਤ:- ਮਹਿਫ਼ਿਲ ਮੇਂ ਜਲ ਉਠੀ ਸਮਾਂ ਪਰਵਾਣੇ ਕੇ ਲੀਏ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਦੇਖੋ ਅਸੀਂ ਮਹਿਮਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦੀ। ਅਹਮ ਆਤਮਾ ਜਰੂਰ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸ਼ੇ ਕਰਾਂਗੇ ਨਾ। ਸਨ ਸ਼ੇਜ ਫਾਦਰ। ਤਾਂ ਅਹਮ ਆਤਮਾ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਸਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਫਾਦਰ ਇੱਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮੰਨਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਸਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਫਾਦਰ ਕੋਈ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ। ਫਾਦਰ ਸਭ ਇੱਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਬੱਚੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਫਾਦਰ ਦੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਵਾਰਿਸ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ? ਉਹ ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਦੂਜੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਇਮਾਰਟਲ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਾਏਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉੱਥੇ ਇੰਕਾਰਪੇਰੀਅਲ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਅਵਸਥਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸੁਖ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ? ਹੁਣ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਜੇ ਆਨੰਦ, ਸੁਖ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਹੋਈ ਸੁਖ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਪਰ ਉੱਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ, ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ? ਉਹ ਸੁਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਾਕਾਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਕੇ ਸੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਦੁਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੈ ਸੁਖ ਦੁਖ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰਪੇਰੀਅਲ ਵਰਲਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰੀ ਫਿਰ ਅਹੋ ਸੁਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਸਦਾ ਸੁਖ, ਆਨੰਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਦੁਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਿਸਨੂੰ ਨਰਕ ਮਤਲਬ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਵਰਲਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਵਰਲਡ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੋ ਸੁਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਹ ਆਕੇ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਕੇ ਆਨੰਦ, ਸੁਖ ਦਾ, ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਸੁਖ ਹੀ ਸੁਖ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੇਰ ਗਾਂ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਪਾਣੀ ਪੀਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਕੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇੰਕਾਰਪੇਰੀਅਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤੇ ਹੈ ਇੰਕਾਰਪੇਰੀਅਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ। ਉਹ ਹੈ ਸਭ ਦੀ ਰਿਟਾਇਰ ਲਾਈਫ ਅਤੇ ਨਿਰਵਾਣ ਅਵਸਥਾ। ਜਿੱਥੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੀ ਕੋਈ ਫੀਲਿੰਗ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਉਹ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦਾ ਪਾਰਟ ਤਾਂ ਇਸ ਕਾਰਪੇਰੀਅਲ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਜਦ ਸਵਰਗ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਟਰਨਲ ਆਤਮਿਕ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਖ ਹੈ ਬਲੱਡ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਲੱਡ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੁਖ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਂ ਸੱਤ ਚਿੱਤ ਆਨੰਦ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਬਲੱਡ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਵੇਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਬਲੱਡ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਆਤਮਿਕ ਲਵ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੂ ਆਰ ਮਾਈ ਬਿਲਵਡ ਸੰਨਜ਼। ਸਾਡਾ ਆਨੰਦ, ਪ੍ਰੇਮ, ਸੁਖ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਛੱਡਕੇ ਸਾਡੀ ਆਕੇ ਗੋਦ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਲਾਈਫ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੀ ਗੋਦ ਲੈ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਘਰ ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਵਡ ਸੰਨਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਜਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੋਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਬਿਲਵਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਣਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਾਰਿਸ ਬਣ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਲੱਡ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਤੋੜ ਇਸ ਨਿਰਾਕਾਰ ਅਤੇ ਸਾਕਾਰ ਦੀ ਗੋਦ ਲਈ ਹੈ ਤਾਂ ਵਾਰਿਸ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫਿਰ ਜਿੰਨਾਂ ਗਿਆਨ ਲਵੇਗੇ ਉਹ ਹੈ ਬਲਿਸ। ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ

ਬਲਿਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਠਾਉਣਗੇ, ਉਤਨਾ ਉਸ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਲੈਣਗੇ। ਇਹ ਗੈਡਲੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬਲਿਸ ਹੈ ਨਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਪੀਸ ਐਂਡ ਹੈਪੀਨੇਸ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਟੱਲ ਅਖੰਡ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀਮਯ ਸਵਰਾਜ ਗੈਡ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਗਿਆਨ ਉਠਾਉਣਗੇ, ਉਤਨਾ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਤਨੇ ਜਿਗਿਆਸੂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਬਿਲਵਡ ਪੂਜਾ। ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਰਿਸ ਵੀ ਤਾਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਸੁਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਦੁੱਖ ਹੈ ਤਾਂ ਆਕੇ ਗੇਦ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਫੈਰਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਬੈਠ ਗਏ, ਤਾਂ ਵਾਰਿਸ ਬਣ ਗਏ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਜਦੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸੰਨਿਆਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੁਖ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਜਦੋਂ ਟੇਸਟ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਿਲਵਡ ਸੰਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਨਮ ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਦੈਵੀ ਸਿਜਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਤੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਉਹ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਕਰਮਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਹਿਫ਼ਿਲ ਮੇਂ ਜਲ ਉਠੀ ਸਮਾਂ ਪਰਵਾਣੇ ਕੇ ਲੀਏ। ਤਾਂ ਪਰਵਾਨੇ ਵੀ ਸਮਾਂ ਤੇ ਡਾਂਸ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਨ ਵੀ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਲਮਾਇਟੀ ਬਾਬਾ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਰਵਾਨੇ ਬਣ ਆਏ, ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਆਖਿਰ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਮਝ ਲਿਆ ਤਾਂ ਬੈਠ ਗਏ। ਆਉਂਦੇ ਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੱਖਾਂ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਦਵਾਰਾ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੁਣਨਗੇ ਉਤਨਾ ਪੀਸ ਅਤੇ ਬਲਿਸ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਲੈਂਦੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਮਾਰਟਲ ਫਾਦਰ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਧਨ। ਉਸਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤਾਂ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਜਰੂਰ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਵੀ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਹੈ। ਇਟਰਨਲ ਬਲਿਸ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਸਭ ਸੇਲ ਕਾਂਸ਼ੀਅਸ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਾਡੀਕਾਂਸ਼ੀਅਸ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸਵਰਗ, ਉੱਥੇ ਦੁਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਜਾਨਵਰ ਵੀ ਕਿਨਾਂ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਕਿਨਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈ ਸਭ ਤਾਂ ਵਾਰਿਸ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ 108 ਪੱਕੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਣੇ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਹਾਲੇ ਬਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਵੀ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਬਾਹਰ ਰਹਿ ਕੇ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਬੈਠ ਯੋਗ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ - ਲਗਾਉਂਦੇ ਕੋਈ ਫਿਰ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਮਬੰਧਨ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਕੁਝ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਹਰ ਰਹਿ ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ, ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਜੇ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਮੇਸੂ ਕ੍ਰੋਧੇਸੂ... ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਰਤੂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਵਿਸ਼ ਦੇਣਾ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬੁੱਢਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚੇ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਤੀਰਥ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸਭ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕਾਮ ਚੇਸ਼ਟਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਤੋਂ ਸਾਰਾ ਰਾਹ ਅਮਰਨਾਥ ਦੀ ਜੈ, ਜੈ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਲੇਕਿਨ ਮੁੜ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੇਤਾ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਮੁੜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹੇਲੀਨੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਜੇ ਹੇਲੀ ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਜੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਚੰਦ੍ਰਵਨਸੀ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ।

ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਇੰਕਾਰਪੋਰੀਅਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਿਓਰ ਹਾਂ ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਿਓਰ ਬਣੋ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੁਖਮਈ, ਪ੍ਰੇਮਮਈ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਇਰਨ ਏਜ ਤੋਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਤੋਂ ਸਿਲਵਰ ਏਜ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਗੇ। ਸਿਲਵਰ ਏਜ ਤੋਂ ਕਾਪਰ ਏਜ, ਫਿਰ ਕਾਪਰ ਏਜ ਤੋਂ ਆਇਰਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੌਣ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਗੈਡ ਹਿਮਸੇਲਫ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਵਡ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਬੱਚੇ, ਬੱਚੇ ਹਨ, ਪੂਜਾ ਪੂਜਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਉਹ ਵਾਰਿਸ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਇਲ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਜੇਕਰ ਗਿਆਨ ਇਤਨਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਜੇ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਨਵਾਬ ਬਣੇਗਾ। ਜੇ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਫਿਰ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਫਿਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੇਲੀ ਬਣਨਗੇ ਉਤਨਾ ਸੁਖ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਿਲਵਡ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਬਣਦੇ ਲੇਕਿਨ ਫੁੱਲ ਬਿਲਵਡ ਉਦੋਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਬੱਚਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾ।

ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਘਰ ਬਾਰ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਦੂਜੇ ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ

ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਫਾਲੋਅਰਜ਼ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸੁਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਲਵਡ ਸਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੇ ਘਰਬਾਰ, ਬੱਚੇ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਬਿਠਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਨਾ ਖੁਦ ਸੰਨਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਨਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਮੰਤਰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਸ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਤਾਂ ਬਣੇ ਨਹੀਂ ਵਾਧਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਸ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ - ਦਿੰਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਮਾਲਾ ਹੈ 108 ਦੀ, ਦੂਸਰੀ ਫਿਰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ 16108 ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਰਾਇਲ ਪ੍ਰਿੰਸ ਪ੍ਰਿੰਸਜ ਦੀ ਮਾਲਾ। ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਜੇ ਇਤਨਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੇ, ਪਿਓਰਿਫਾਈ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਕੇ ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸਜ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਰਾਜ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੁਣਾਇਆ ਜੇ ਪੂਰਾ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤਣਗੇ। ਉਹ ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ ਜਿੱਤਣਗੇ ਉਹ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜਰੂਰ। ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਅਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਸਭ ਤੋਂ ਮੰਮਾ ਤਿੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ। ਮਨੀਟਰ ਬਣ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਕਲਸ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਮਾਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਸਾਰਾ ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਲੇਕਿਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੇ ਬਲਡ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੰਟਰਨਲ ਬੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਲਵ ਜਿਆਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਟਰਨਲ ਲਵ ਸਭ ਤੋਂ ਤਿੱਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਘਰ ਬਾਰ ਛੱਡ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਲਿਆ ਕੇ ਸਵਾਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਖੁਦ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਕਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇੱਥੇ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਖੁਦ ਵੀ ਆਕੇ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਜਾਦੂਗਰ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਜਾਦੂਗਰ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੁਣ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਕਦੇ ਖੜਾ (ਨਾਰਾਜ਼) ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਖੜਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖ ਜਾਣ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਲਵ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇੱਥੇ ਜੇ ਵਿਜ਼ਟਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵੀ ਪੀਸ ਅਤੇ ਹੈਪੀਨੇਸ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਿਲਵਡ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਮਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚੇ ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉੱਥੇ ਉਸ ਪਦਵੀ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਸਭ ਓਬਡੀਐਂਟ ਸਰਵੈਂਟ ਬਣ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੋਡ ਵੀ ਓਬਡੀਐਂਟ ਬਣ ਆਪਣੇ ਬਿਲਵਡ ਸੰਨਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੀ ਬਲਿਸ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਿਵੇਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਖੜਾ (ਨਾਰਾਜ਼) ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਕ ਲਵ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।
2. ਪੀਸ ਅਤੇ ਬਲਿਸ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਤੇ ਪੂਰਾ ਫਿਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਪੀਸ ਅਤੇ ਹੈਪੀਨੇਸ ਦਾ ਗੋਡਲੀ ਅਧੀਕਾਰ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਵਿਜੇਈ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸੂਵ ਦੇ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਭਵ:

ਜੇਕਰ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ, ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਬਣਕੇ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਘੇਰਾਵ ਬਹੁਤ ਕਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਕੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਜੇ ਇਸ ਘੇਰਾਵ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਸਕੇ। ਲੇਕਿਨ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਦੋਂ ਆਵੇਗੀ

ਜਦੋਂ ਇਹ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਗੱਲਾਂ ਸਹਿਣ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਣ ਲੇਕਿਨ ਸਾਮਨਾ ਕਰਕੇ
ਵਿਖਾਵਾਂਗੇ, ਵਿਜੇਈ ਬਣਕੇ ਵਿਖਾਵਾਂਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਛਾ, ਅੱਛਾ ਬਨਣ ਨਹੀਂ ਦਵੇਗੀ, ਇਸਲਈ ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿਧਿਆ ਬਣੇ ।

*****

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਮਨਾਉਂਦਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਰਾਮਾਇਣ ਅਤੇ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ? ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਕਿਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਹੋਣਾ ਮਾਨਾ ਰਾਵਣ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਸਿਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲਣਾ। ਪਰ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਮਨਾਉਣ ਨਾਲ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਕੋਲੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਮਹਾਭਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਰਾਵਣਰਾਜ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਮਾਇਣ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਮਾਇਣ, ਮਹਾਭਾਰਤ ਅਤੇ ਗੀਤਾ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗਹਿਰਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਮਹਿਫ਼ਲ ਮੇਂ ਜਲ ਉਠੀ ਸਮਾਂ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਾਲੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ, ਪਿੰਡੇ ਦੇਵੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਇਹ ਜੋ ਰਾਮਰਾਜ ਹੈ, ਅੱਜ (ਦੁਸ਼ਹਿਰੇ ਤੇ) ਜਿਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਰਮਾਇਣ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਰਾਵਣ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਮਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਰਮਾਇਣ ਅਤੇ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਆਦਿ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਅਤੇ ਮਹਾਭਾਰਤ ਵੀ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਟਾਇਮ ਹੈ, ਤਿਆਰੀ ਵੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ - ਉਹ ਹੈ ਹਿੰਸਕ, ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਅਹਿੰਸਕ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਗੀਤਾ, ਤੁਸੀਂ ਗੀਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਰਾਮਰਾਜ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਰਮਾਇਣ ਅਤੇ ਮਹਾਭਾਰਤ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਮਹਾਭਾਰਤ ਹੈ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਖਲਾਸ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਬੜੀਆਂ ਗੁੜੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਰਾਵਣਰਾਜ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਿਰਫ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਤਾਂ ਸੰਗਮ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਸਤਰ ਸਸਤਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਅਤੇ ਰਾਮ ਦੀ ਯੁੱਧ ਹੋਈ। ਇਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ। ਇਹ ਹੈ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੱਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸਨਾਲ? ਗੀਤਾ ਨਾਲ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਗਵਤ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਾਗਵਤ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚਰਿੱਤਰ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਤੇ ਕੁੱਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਲੱਗੇਗੀ, ਉਸਨਾਲ ਹੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੀੜੀ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗੀਤਾ ਸੁਣਕੇ ਰਾਜ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਸਫ਼ਾਈ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਭਾਗਵਤ ਵਿੱਚ ਚਰਿੱਤਰ ਫ਼ਾਲਤੂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਪੁਰਾਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਪੁਰਾਣ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੈਠ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਹੈ ਗੀਤਾ। ਗੀਤਾ ਸਭ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟੀ ਹੈ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੱਡੀਆਂ - ਵੱਡੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ - ਵੱਡੀ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਨਹਿਰੂ ਨੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਵਾਲਜ਼ੂਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੀਤਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਵਾਲਜ਼ੂਮ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਗੀਤਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਸਮਝੋ। ਬਸ, ਇਸਲਈ ਗੀਤਾ ਛੋਟੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕੰਠ ਕਰਨ ਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਗੀਤਾ ਦਾ ਲਾਕੇਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਅੱਖਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਕੇਟ ਪੁਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਰਜਾਈ ਦਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੀਤਾ ਹੈ ਦੇ ਅੱਖਰ - ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ। ਇਹ ਹੈ ਗੁਪਤ ਮੰਤਰ ਦਾ ਲਾਕੇਟ ਮਨਮਨਾਭਾਵ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਜੇ ਪਾਉਣਾ ਫਿਰ ਰੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਈ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਰਾਵਣਰਾਜ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੜਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਪੌੜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੰਨੇ - ਇੰਨੇ ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮੁਰਲੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਇਕੱਠੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹੋ ਜਾਣ। ਬਾਪ ਡਿਟੇਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਟਸ਼ੇਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਸ ਬਾਕੀ ਟਾਇਮ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਉਹ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਉਤਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕਦੀ ਵਿਘਣ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਘਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਅਧਾਕਲਪ ਕੋਈ ਵਿਘਣ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਇਹ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੁਹੀਏ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਸਮਝਾਉਂਦੇ

ਦੀਆ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕਿੰਨਾ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਅਲਫ਼ ਬੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਸ। ਝਾੜ ਦਾ ਹੈ ਵਿਸਤਾਰ। ਝਾੜ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਰਾਮਾਇਣ ਦਾ ਮਹਾਭਾਰਤ ਨਾਲ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਰਾਮਾਇਣ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਗੋਆ ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮਹਾਭਾਰਤ ਆਏਗਾ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਖਤਮ ਹੋ ਰਾਮਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਰਾਮਾਇਣ ਅਤੇ ਮਹਾਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਫਰਕ ਹੈ? ਰਾਮਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਰਾਵਣਰਾਜ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਸੁਣ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਲਿਕ ਬਣਨ ਲਾਇਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਗੀਤਾ ਅਤੇ ਮਹਾਭਾਰਤ ਹੈ ਹੁਣ ਦੇ ਲਈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜੋ ਲੜਾਈ ਵਿਖਾਈ ਹੋ ਉਹ ਰੋਂਗ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਹੈ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜੀਤ ਦੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਗੀਤਾ ਦੇ ਦੇ ਅੱਖਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ - ਮਾਧਜੀ ਭਵ। ਗੀਤਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇ ਅੱਖਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਬਰੇਬਰ ਗੀਤਾ ਦਾ ਏਪੀਸੋਡ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਾਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਬਾਬਾ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ - ਕਿ ਇਹ ਰਾਮਾਇਣ ਕੀ ਹੈ? ਮਹਾਭਾਰਤ ਕੀ ਹੈ? ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦੇ ਦਵਾਰ ਖੁਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪਰਿਚੈ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਦਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਗੀਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਖੰਡਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਸਾਰੀਆਂ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੁਸਤਕ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਤਾਲੁਕ ਹੈ ਹੀ ਰਾਮਾਇਣ, ਮਹਾਭਾਰਤ ਅਤੇ ਗੀਤਾ ਨਾਲ। ਭਗਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੀਤ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸਤਰੂ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਕਦੀ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ, ਮਿਨਿਸਟ੍ਰਸ ਆਦਿ ਵੀ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਾਮ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਵਾਨ - ਜਵਾਨ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਸ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫੀਮੇਲਸ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨੰਨਜ਼ ਕਦੀ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੀ। ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਜਨਮ ਕੋਈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜਨਮ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਯੋਗਬਲ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੈ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਬਿਨਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਯੋਗ ਬਲ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੈ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਬੁੱਢੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਜਾਕੇ ਬੱਚਾ ਬਣਾਂਗਾ। ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਕੀ ਫਲਾਣੇ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਸਿਰਫ ਹੁਣ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਮੇਰ ਅਤੇ ਡੇਲ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਅਥਰੂ ਨਾਲ ਬੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਪੀਤੇ ਦੇ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਮੇਲ, ਇੱਕ ਫੀਮੇਲ ਦਾ ਝਾੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੇ ਦੇ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਨਾਲ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਜੜ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੇਤਨ ਵਿੱਚ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਡਿਟੇਲ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਏਗੀ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਲੈ ਲਵੋ। ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਦੀ ਜੋ ਰਸਮ ਹੋਵੇਗੀ ਸੇ ਦੇਖਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਜਵਾਬ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਥੋੜੀ ਗੱਲ ਤੇ ਵੀ ਸੰਸ਼ੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਈ ਗੱਲਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਧਰਮ, ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗੀ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਉਸ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ, ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰੋ। ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਕੈਣ ਹਨ - ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਰਾਵਣਰਾਜ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਮਹਾਭਾਰਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਬੱਚੀਆਂ ਨਾਲੇਜ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਲੈ ਰਹੀ ਹੋ। ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਜਿਵੇਂ ਘਾਸਲੇਟ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਸੱਚਾ ਘਿਓ। ਤਾਂ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਾਸਲੇਟ ਖਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇੰਨਾ ਸਸਤਾ ਸੱਚਾ ਘਿਓ ਮਿਲਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਮਹਿੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਘਾਸਲੇਟ (ਤੇਲ) ਖਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੈਸ, ਬਿਜਲੀ ਆਦਿ ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਥੋੜੇ ਹੀ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਪਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਿਵੇਂ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਇਸ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਨਸ਼ਾ ਕਿਓਂ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦਾ! ਸਵੀਟ ਹੋਮ, ਸਵੀਟ ਰਾਜਧਾਨੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜੋ ਹੱਡੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾ -

ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਬਣਨਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਤਤਪਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕਦੀ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਉਛਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਕਦੀ ਠੰਡੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ - ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਦੀ - ਕਦੀ ਭੁੱਲਾਂ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਬਾਨ ਬੜੀ ਮਿੱਠੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਵੇਸ਼ ਨਾ ਆਵੇ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਕੇਸ ਬੰਦ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਣਾ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬੰਦ ਕਰੇ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਕੋਈ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਗੱਲ, ਕਿੱਥੇ ਬਾਪ ਦੀ ਗੱਲ। ਜੇ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਆਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜਬਾਨ ਬੜੀ ਮਿੱਠੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਹੱਡੀ ਸਰਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ ਬਣਾਂਗੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੇਵਾ ਦੀ ਲਗਨ ਦਵਾਰਾ ਲੇਕਿਕ ਨੂੰ ਆਲੇਕਿਕ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ: ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦਾ ਕਰੁਣਾ ਹੈ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ - ਭਾਵੇਂ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਵਾਚਾ ਅਤੇ ਕਰਮਨਾਂ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਕਦੀ ਵੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲਗਨ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੇਕਿਕ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਬਦਲਕੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਘਰ ਨੂੰ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਪਰ ਸੇਵਾਸਥਾਨ ਸਮਝਕੇ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਗੁਣ ਹੈ ਤਿਆਗ। ਤਿਆਗ ਵਿਤੀ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਪਸਵੀਮੂਰਤ ਹੋਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਆਪ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿਵਯ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦੇ।

*****

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਆਸ਼ਿਕ ਸਮਝ ਇੱਕ ਮੈਨੂੰ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਓਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਹੁਕਮ (ਆਗਿਆ) ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਬੱਚੇ, ਬਾਪ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਹੈ - ਦੇਹੀ -ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿ ਹੁਣ ਬਾਪ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਣੀ ਚਲਣ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੋ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ ਬਣੋ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦਵੇ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਓ ਅਤੇ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕ੍ਰਧਾਰੀ ਬਣੋ। ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ। ਅਜਿਹਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਤਿਸੰਗ ਨਹੀਂ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਕਹੇ ਕਿ ਸਭ ਬੈਠੇ ਹਨ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਬੱਚਿਓ। ਸਭ ਬੱਚੇ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਦੇ ਜੋ ਪਾਪ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਸਲ ਸੀ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਿਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਾਂਵਾਕ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕਰਕੇ ਦੋ - ਚਾਰ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹੋ ਜਾਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਰਾਮ ਕਹੋ ਅਤੇ ਕਹਿਣਗੇ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਹੇ ਬੱਚਿਓ, ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੀਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਇਹ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਰੂਰ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ! ਲਿਮਿਟ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ! ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਲਯੁਗ ਦੀ ਲਿਮਿਟ ਕਦੋਂ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹੇ ਬੱਚੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਰਚਨਾ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ, ਤੁਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਪਾਈ ਹੈ ਫਿਰ ਅਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ। ਉਹ ਹੈ ਸੁਖ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ, ਉਹ ਹੈ ਦੁਖ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ। ਦੁਖ ਅਤੇ ਸੁਖ ਦਾ ਖੇਡ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਦੁੱਖ ਹਰੇ, ਸੁੱਖ ਦਵੇ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਮਿਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਡਾਕਟਰ ਮਿਟਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੇ ਗਿਆ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਸਥਾਈ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਉੱਥੇ ਸਭ ਸੁਖੀ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਬਾਕੀ ਇੰਨੀਆਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੱਥੇ ਹੋਣਗੀਆਂ? ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਨਵੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਨਵਾਂ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਬਰੇਬਰ ਹੈ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਾਕੀ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਕਲ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਹੈ - 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ। ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਉਹ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਥੱਲੇ ਆਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਤੇ ਰਜੇ ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰੀ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਰੀ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜੋ ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਛੱਟ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪੂਜਯ ਸੀ, ਉਹ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਧਰਮ ਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸ ਧਰਮ ਦੇ ਠਹਿਰੋ। ਦੇਵਤਾ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ

ਵਿਕਾਰੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਿੰਨੇ ਔਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਖੀ ਬਣੋਗੇ। ਇੱਥੇ ਹਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੁੱਖੀ। ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਸੁਖੀ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਪਦਵੀ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਸੁੱਖ ਦੀ ਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਰਜਾਈ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਂ। ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀ ਨਾਲੇਜ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਨ ਨਾ ਸਕੇ। ਜਿਵੇਂ ਈਸ਼ਵਰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਸੂਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ - ਸਮਾਨ ਵੀ ਜਰੂਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਿਸ ਦੀ ਇੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਉੱਚਾ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਦੇਵਤਾ...। ਕਿਸੇ ਦਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਾਲੀ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਮਰਲੋਕ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਉਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਉੱਥੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਕਈ ਰਾਜਧਾਨੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਕਈ ਰਾਜਧਾਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਥਾਪਨ ਕਰੇ। ਸੋ ਤਾਂ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਸੋ ਕਰਨਗੇ ਜਰੂਰ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਜੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ ਜਰੂਰ। ਅਸੀਂ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣੋ। ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੈਠ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਵਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਹਾਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਵੀ ਮਹਾਭਾਰੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਕਈ ਧਰਮ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ, ਜੇ ਹੁਣ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਕੇ ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰ, ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਹ ਯਗ ਰਚਦਾ ਹਾਂ, ਅਮਰਪੁਰੀ ਜਾਨ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਅਮਰਲੋਕ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਦਾ ਜਰੂਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਚਤਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਵਾਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਮਝਣਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ, ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਤਾਂ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਓ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਿਰਫ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਅਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਪਾਂਡੇ ਹਾਂ, ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ - ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੀ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ, ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਉਤਰੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡਾ ਫੁਰਨਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਕਰਦੇ, ਧੰਧਾ ਕਰਦੇ ਮੇਰੇ ਆਸ਼ਿਕ ਮੈਨੂੰ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸੂਰਗ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਨਰਕ ਹੈ। ਨਰਕ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ - ਮੰਨੋ ਜਾ ਨਾ ਮੰਨੋ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਆਏ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਾਉਣਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸਭਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਾਓ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿਹੜੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰੀਏ, ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਰਾਜਧਾਨੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੋ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਓ, ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਓ। ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਠਾਉਣਾ ਹੈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ ਬਣੋ। ਖਰਾਬ ਚਲਣ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦੇ, ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ ਹੈ। ਬਿਲਵਡ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੂਰਗ ਦੀ ਰਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀ ਤਾਂ ਸੀੜੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਸਿਰਫ ਇਹ ਖਿਆਲ ਕਰੋ - ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਅਸੀਂ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ

ਹੈ...ਤਾਂ ਖੁਦ ਹੀ ਵਾਨੀ ਖੁੱਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇ ਗੱਲ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਹਰ ਜ਼ਰੂਰ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਂਗੇ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਾਡੀ ਹੁਣ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਧੰਧਾਧੋਰੀ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ - ਸਿਰਫ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਚਲਣ ਖਰਾਬ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਬਣਨਗੇ। ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਵਿਚ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇੱਕ ਬਾਪ ਵਿਚ ਹੀ ਪੂਰਾ ਲਵ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਂਕ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਚਲਣ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਰਨ - ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸਹਿਜਯੋਗ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ:
ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਇਹ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬੈਕਬੇਨ ਕੌਣ ਹੈ। ਬਿਨਾ ਬੈਕਬੇਨ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ, ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸੋਚੇ ਮੈਂ ਨਿਮਿਤ ਹਾਂ, ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਪ ਸਰਵ ਸਮਰਥ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕਰਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਯੋਗ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਸਹਿਜਯੋਗ ਉੱਥੇ ਸਹਿਜ ਰਾਜ ਕਰਾਏਗਾ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇੱਛਾਵਾਂ ਪਰਛਾਈ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਿੱਠ ਕਰ ਦਵੇ ਤਾਂ ਪਿੱਛੇ - ਪਿੱਛੇ ਆਉਣਗੀਆਂ।

*****

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮੰਥਨ ਵਿੱਚ ਬੀਜੀ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਸਭ ਫਿਕਰਾਤਾਂ ਤੋਂ ਫ਼ਾਰਿਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਜੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਯੱਗ ਦਾ ਸਰਵੈਂਟ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸੁਣਾਓ?
- ਉੱਤਰ:- ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਬੋਲਣਗੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਫੇਰਨ ਮੰਨ ਲੈਣਗੇ। ਜੇ ਕਹੇ - ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ - ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨਾ ਮਾਨਾ ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ।
- ਗੀਤ:- ਓਮ ਨਮੋ ਸਿਵਾਏ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦਾ ਹੋਵੇ। ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਨਣਗੇ। ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿੰਨੇ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਕਲਪ ਵਰੀਕ੍ਸ ਦੀ ਉਮਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅੰਬ ਦਾ ਬੀਜ ਹੈ, ਉਹ ਚੇਤਨ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੀਜ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਝਾੜ ਇਵੇਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਜੜ। ਚੇਤਨ ਝਾੜ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਲੈਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇਸ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜ ਸੱਤ ਚਿੱਤ ਅਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਦੀ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਆਦਿ ਦੇਵਤਾ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਰਹੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਐਕਟਰਸ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਰਨ ਨੂੰ, ਨਾ ਦੇਵਤਾ ਵਰਨ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਗਿਆਨ ਪਰਮਪਰਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤਿਓਹਾਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿਓਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਕ੍ਰੀਏਟਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟਰ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਜੋ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ ਬੇਸਮਝ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬੇਸਮਝ ਸੀ। ਹੁਣ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਜਿਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਟਪਕਦੀ ਰਹੇਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸਮਝ ਸਕਣ। ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਹੀ ਵਰਲਡ ਆਲਮਾਈਟੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾਲੇਜ ਕਿਸ ਦੀ ਹੈ? ਸਾਰੇ ਵੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਉਸ ਨੂੰ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੇ ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਕਹਿੰਦੇ ਆਏ ਹਨ ਅਸੀਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਨਣਗੇ ਕਿਵੇਂ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਫਿਰ ਹੈ ਬਾਪ। ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਮਰਤਬਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇ ਆਤਮਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹੈ ਉਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜਦੋਂ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਯੱਗ ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਅਹੁਤੀ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਜਿਵੇਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਟੂਡੈਂਟ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਹ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰ ਫਿਰ ਉਸ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਜਦੋਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤੂਲੇਕ ਤੋਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਅਮਰਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਕੇ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅਸਲ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੇ ਰਹਿਵਾਸੀ ਸੀ ਫਿਰ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਂਦੇ ਵਜਾਉਂਦੇ ਅਮਰਲੋਕ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤੂਲੇਕ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ। ਸਿਵਾਏ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਸੁਝੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ, ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ। ਦੇਵਤਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ

ਦੇਵਤਾ ਕੌਣ ਬਣਾਏਗਾ? ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਸੂਰਗ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤੀ? ਰੈਵਿਨਲੀ ਗੰਡ ਫਾਦਰ ਨੇ ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੱਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚੇਤਨ ਹੋ ਨਾ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਝਾੜ ਦਾ ਬੀਜ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਇਮਪ੍ਰੇਸੀਬਲ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਮਪ੍ਰੇਸੀਬਲ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਜੜਜੜੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਕੰਡੇ ਮਿਸਲ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੌਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਬਾਗਵਾਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਖਵਈਆ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬੇਟ ਚਲਾਉਣਾ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਨਾਂਵ ਪਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ, ਸੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਂਵ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਂਵ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਨਈਆ ਮੇਰੀ ਪਾਰ ਲਗਾਓ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਵੀ ਪਤਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਜਾਏ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੁਲਵਤਨ, ਸੁਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ... ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕਲਯੁਗ ਤੱਕ ਸਭ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ! ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਟਪਕਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ, ਫਿਕਰ ਤੋਂ ਫ਼ਾਰਿਗ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਉਹ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ। ਜੇ ਨਾਲੇਜ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਜੋ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਸਾਕਾਰ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ... ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਵਾਰਾ, ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਬਰੇਬਰ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਖਾਏ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਨਾ। ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ। ਜੇ ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਨਕਮ ਵੈਸੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਲਜ ਵੀ ਹੈ, ਧੰਧਾ ਵੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੂੜਾ - ਕਿਚੜਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਨੂੰ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰਨੀਘੋਰ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਹੁਣ ਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ, ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਦਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਟ੍ਰਸਟੀ ਬਣ ਜਾਓ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੇ ਪਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਹੂਕਾਰੀ ਵੀ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਕੇ ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਂਗੇ ਉੰਨਾ ਪ੍ਰਾਲਬੰਧ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਸਭ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਰੂਹ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਕੇ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਕਿਥੋਂ ਆਵੇਗਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੌਣ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ? ਇਹ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਮ, ਅਕਰਮ, ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਗੀਤਾ ਤੋਂ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਥੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਜਰੂਰ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਆਫ਼ਤਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਨੈਚਰਲ ਕਲਾਮੀਟੀਜ਼ ਆਏਗੀ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਬੰਬਸ, ਮਿਸਾਇਲਸ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਆਕੇ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਰਚਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਵਾਲਾ ਨਿਕਲੀ। ਭਗਵਾਨ ਯੋਗ ਰਚਦੇ ਹਨ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਦੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਜਰੂਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਈਸ਼ਵਰੀ ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ। ਇਸ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਰਵੈਟ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਜੋ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕਹੇ ਉਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼੍ਰੀ - ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਕੇ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਣੇ ਬਣਾਂਗੇ। ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਣੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਿਜਰੇ ਨੂੰ। ਸੀਜਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਫਿਰ ਉਹ ਵੱਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਆਪ ਸਿਜਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਿਜਰਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਫਿਰ ਹਨ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਸਿਜਰਾ ਫਿਰ ਸਾਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ, ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਉਹ ਰੂਹਾਨੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਪ੍ਰਲਯ ਤਾਂ ਕਦੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਜਾਗਰਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੱਦ ਦਾ

ਵਰਸਾ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦੇ ਫਾਦਰ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰਦੀ ਹੈ ਹੇ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ, ਹੇ ਲਿਖੇਟਰ ਆਉ, ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਗਾਈਡ ਕਰੋ। ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਯਾਦ ਹੈ ਪਰ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਇਆ ਨੇ ਪੰਖ ਤੋੜ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਘਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਯੋਤੀ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਜਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਘ੍ਰਿਤ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਤ ਇੱਕਦਮ ਬੁਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਵਾ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖਾਸ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮੁਕਰਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਘ੍ਰਿਤ ਪਾਉਂਦੇ ਜਾਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਘ੍ਰਿਤ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਘੇਰ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਸੋਝਰਾ, ਦੀਪ ਮਾਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੀਪਮਾਲਾ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ। ਉਤਸਵ ਜੇ ਵੀ ਮਨਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਰਹੱਸ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਰਾਖੀ ਆਦਿ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਅਜਿਹੀ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫੀਲ ਕਰਨ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਨਮਨਾਭਵ - ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਤੀਰ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਏ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਿੱਤ ਪਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੇਖੋ - ਬੱਚੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਚਿੰਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਿਸ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸੋਰਸ ਓਫ ਇਨਕਮ ਹੈ। ਹੈਲਥ ਵੈਲਥ ਹੈ ਤਾਂ ਹੈਪੀਨੈਸ ਵੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੋਗ ਸਿੱਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ। ਯੋਗ ਲਗਾਕੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਭਾਗ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੋਗ ਸਿਖਾਏ ਰਜਾਈ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ? ਬਾਪ ਨੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਾਸਟਰ ਗੋਡ ਠਹਿਰੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠ ਥੋੜੀ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦਾ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਉਹ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਟ੍ਰਸਟੀ ਬਣ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਸਰਵਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਦਵਾਰਾ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਿਟੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:
ਅਸੀਂ ਆਲਮਾਈਟੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ - ਇਹ ਹੈ ਸਰਵਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੇਜੀਸ਼ਨ, ਇਸ ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨ ਨਾਲ ਕਿਸੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਖੁਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾਕਾਲ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕੇਗੀ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਮੈਪਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰੋ।

*****

“ਤਿੰਨਾਂ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਾਲਣਾ”

ਅੱਜ ਵਿਸ਼ਵ ਸਨੇਹੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਪ - ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਨੇਹ ਦੋਨੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਮਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਤਨ ਨੂੰ ਆਲੇਕਿਕ ਪੰਖ ਲਗਾਏ ਨੇੜੇ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਅਜਿਹਾ ਰੂਹਾਨੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਹੈ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਣ ਮੇਲਾ ਭਾਵੇਂ ਦਿਲ ਨਾਲ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਕਾਰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ - ਦੋਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਸਨੇਹ ਦੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਪਰਮਾਤਮਾ - ਸਨੇਹ ਨੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਦਿਵਿਯ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਜ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸਨੇਹ ਦੀ ਸਰਚ ਲਾਈਟ ਦਵਾਰਾ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਨੇਹਮਈ ਸੂਰਤਾਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਅਨੇਕ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਗੀਤ, ਦਿਲ ਦਾ ਮੀਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸ੍ਰਵ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਕੋਲ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਦਿਲ ਦੇ ਕੋਲ ਹਨ, ਸਨੇਹ ਦੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ-

ਸਦਾ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਭਵ! ਸਦਾ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਭਵ। ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦਵਾਰਾ ਤੰਦਰੁਸਤ ਭਵ! ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਭਵ!”

ਰੂਹਾਨੀ ਸਨੇਹ ਨੇ ਦਿਵਿਯ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, ਹੁਣ ਵਰਦਾਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਦਿਵਿਯ ਪਾਲਣਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਾਲਣਾ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਵਾਰਾ, ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਿੰਨੋਂ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਅਤਿ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਵਾਰਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ, ਵਰਸੇ ਦੀ ਸਮਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਪਾਲਣਾ ਹੁੰਦੀ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ। ਸਿਖਿਅਕ ਦਵਾਰਾ ਦੇ ਸਬਦਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਵਾਰਾ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ। ਲੇਕਿਨ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮੇਂ - ਪ੍ਰਤੀ - ਸਮੇਂ ਸਹਿਜ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਵਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਪਰਵਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਲੀਲਾ ਵੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਰਹਿਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸਨੇਹ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਇਹ ਹੀ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਦੀ ਕਮੀ, ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਬਾਪ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਕਮੀ ਆਪਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਘ੍ਰਿਣਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਰਹਿਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਦੇ - ਕਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਮ - ਹੀ - ਰਹਿਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਤਿੰਨਾਂ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਿਜ ਚਲਣਾ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਹੈ ਵਰਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਜ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹੈ ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਡੈਂਟਕੇਅਰ - ਇਸ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਜ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਵਰਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾਲ ਸਹਿਜ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੇਅਰਫੁਲ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਡੈਂਟਕੇਅਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਲੇਕਿਨ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦਾ ਟੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੇਅਰਫੁਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਸਰਕਮਸਟਾਂਸਿਜ ਪ੍ਰਮਾਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸਾਥ, ਬਾਪ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਦਦ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਭ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ - ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹਨ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਹੀ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਰਕਮਸਟਾਂਸ, ਸਾਧਨ, ਸਮੇਂ, ਸਾਥੀ ਆਦਿ ਭਾਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਚਿੰਟੀ ਸਮਾਨ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਛੋਟੀ ਚਿੰਟੀ ਮਹਾਰਥੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮੂਰਛਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੂਰਛਿਤ ਮਤਲਬ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੀ ਸਹਿਜ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਜਬੂਰ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ - ਇਹ ਦੋਨੇ ਮੂਰਛਿਤ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਸਮਝਾ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਅੱਛਾ!

ਸਦਾ ਤਿੰਨਾਂ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਪਲਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਨੀ ਬਣ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਝਲਕ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਫਾਸਟ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬਣ ਖੁਦ ਨੂੰ ਫਾਸਟ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਫਾਸਟ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੇ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਦਾਤਾ ਬਾਪ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ :- ਸਾਰੇ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਤੋਂ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ - ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਲਈ ਵੀ, ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋ - ਇਹ ਵੀ ਤਾਂ ਨਿਆਰੀ ਗੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਲੋਨ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੀ ਟਿਕਟ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਲੋਣ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲੇ? ਭਾਵੇਂ 7- 8 ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋ ਪਰ ਹਰ ਜ਼ੋਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਹੈ ਹੀ ਇਸਲਈ ਸਭ ਜ਼ੋਨ ਇੱਥੇ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਨ। ਵਿਦੇਸ਼ ਵੀ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਹੈ। ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਗ੍ਰੁਪ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਗ੍ਰੁਪ:- ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਗ੍ਰੁਪ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਹੈ। ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਹੈ? ਸਨੇਹ ਦੇ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੈਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਲਿਫਟ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਪਸੰਦ ਹੈ ਜਾਂ ਲਿਫਟ ਪਸੰਦ ਹੋ? ਸੀੜੀ ਹੈ ਮਿਹਨਤ, ਲਿਫਟ ਹੈ ਸਹਿਜ। ਤਾਂ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਅਲਬੇਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲਿਫਟ ਜਾਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਲਾਈਟ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲਿਫਟ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਲਾਈਟ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਖਤਮ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜੇ ਸੁਖ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਤਾਂ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਕਰੰਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ, ਇਸਲਈ ਫਿਰ ਲਿਫਟ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਸਨੇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਚੰਗੇ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਲਿਫਟ ਦੀ ਗਿਫ਼ਤ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਾ।

ਮੈਸੂਰ ਗ੍ਰੁਪ:- ਮੈਸੂਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਹੈ? ਮੈਸੂਰ ਨਿਵਾਸੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਗਿਫ਼ਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ - "ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਮੌਸਮ ਦਾ ਫਲ"। ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਫਲ ਕੀ ਹੈ? ਮੌਸਮ ਦਾ ਫਲ ਜੋ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਿੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਮੌਸਮ ਦਾ ਫਲ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇ ਪਰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤਾਂ ਮੈਸੂਰ ਨਿਵਾਸੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਮੌਸਮ ਦਾ ਫਲ ਹੈ "ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ"। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਸ਼ੇਸ਼ਨ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਕਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਮਿਲਿਆ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਮੌਸਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਉਵੇਂ ਵੀ ਵ੍ਰਿਧੀ ਚੰਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵ੍ਰਿਧੀ ਚੰਗੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਈਸਟਰਨ ਜ਼ੋਨ ਗ੍ਰੁਪ:- ਈਸਟ ਤੋਂ ਕੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ? ਸੂਰਜ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਈਸਟਰਨ ਜ਼ੋਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਸ਼ਪ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ - "ਸੂਰਜਮੁਖੀ" ਜੋ ਸਦਾ ਹੀ ਸੂਰਜ ਦੇ ਸਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਸੂਰਜ ਵਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸੂਰਜਮੁਖੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੂਰਤ ਵੀ ਵੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ - ਇਵੇਂ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਉਸ ਦੀ ਪੰਖੁੜੀ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗੂੰ ਸਰਕਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ - ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਕਦੇ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸਾਹਮਣੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੂਰਜਮੁਖੀ ਫੁੱਲ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸੂਰਜਮੁਖੀ ਫੁੱਲ ਦੇ ਸਮਾਣ ਸਦਾ ਗਿਆਨ - ਸੂਰਜ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਖੁਦ ਵੀ ਚਮਕਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚਮਕਾਉਣ ਵਾਲੇ - ਇਹ ਹੈ ਈਸਟਰਨ ਜ਼ੋਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ। ਉਵੇਂ ਵੀ ਵੇਖੋ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਈਸਟਰਨ ਜ਼ੋਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਤੇ ਹੋਈ ਨਾ! ਤਾਂ ਈਸਟਰਨ ਜ਼ੋਨ ਵਾਲੇ ਸਭਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਤ, ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ, ਰੇਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ।

ਬਨਾਰਸ ਗ੍ਰੁਪ:- ਬਨਾਰਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਹੈ? ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਰਸ ਭਰਨ ਵਾਲੇ। ਬਿਨਾਂ ਰਸ ਨਹੀਂ, ਰਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਸਭ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਰਸ ਭਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ - ਸਨੇਹ ਦਾ, ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਰਸ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਰਸ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਰਸ ਫਿੱਕੇ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮ - ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਰਸ ਭਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਰਸ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦੇ ਰਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਸਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਸ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਬਨਾਰਸ ਵਾਲੇ ਸੁਣਾਓ। ਰਸਗੁੱਲੇ ਵਿੱਚ। ਵੇਖੋ ਨਾਮ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਰਸ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਰਸਗੁੱਲਾ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਖਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਪਹਿਲੇ ਮਨ ਨੂੰ, ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਰਸਗੁੱਲੇ ਨਾਲ ਮਿੱਠਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨ ਤੋਂ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਮਿੱਠਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਸਲਈ ਬਨਾਰਸ ਨੂੰ ਮਿੱਠਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ - ਰਸਗੁੱਲਾ।

ਬੰਬਈ ਗ੍ਰੁਪ:- ਬੰਬਈ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਨਰਦੇਸ਼ਾਵਰ ਮਤਲਬ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਨਰਦੇਸ਼ਾਵਰ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਦਾ ਧਨ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੰਬਈ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ - "ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ" ਜੋ ਬਾਪ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਹੈ - "ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ"। ਤਾਂ ਬੰਬਈ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ - "ਗਰੀਬ - ਨਿਵਾਜ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ" ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਖੁਦ ਵੀ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਸਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਬਾਪ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀ। ਤਾਂ ਬੰਬਈ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਿੱਠਾਈ ਨਹੀਂ, ਟਾਈਟਲ।

ਕੁੱਲੂ - ਮਨਾਲੀ ਗੁਪ:- ਕੁੱਲੂ ਮਨਾਲੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਹੈ? ਕੁੱਲੂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਮੇਲਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਧਰੇ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਤਾਂ ਕੁੱਲੂ ਮਨਾਲੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਹੈ "ਦਿਵਿਯਗੁਣਧਾਰੀ"। ਦਿਵਿਯਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਦੇਵਤਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਤਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ, ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਿੰਬਲ ਇਸ ਧਰਨੀ ਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਜਿਹੀ ਧਰਨੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਿਵਿਯਗੁਣਾਂ ਦਾ ਗੁਲਦਸਤਾ ਗਿਫ਼ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਿਵਿਯਗੁਣਾਂ ਦੇ ਗੁਲਦਸਤੇ ਦਵਾਰਾ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੇਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਦਿਵਿਯਗੁਣਾਂ ਦੇ ਗੁਲਦਸਤੇ ਦਵਾਰਾ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ ਮਨਾ ਵੀ ਰਹੇ ਹੋ ਪਰ ਹੋਰ ਜੋਰ - ਸੋਰ ਨਾਲ ਮੇਲਾ ਮਨਾਓ ਜੋ ਸਭ ਵੇਖਣ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੇਲਾ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਿਹਾ ਪਰ ਇਹ ਮੇਲਾ ਤਾਂ ਸ੍ਵਸ੍ਵਸ੍ਵ ਮੇਲਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦਿਵਿਯਗੁਣਾਂ ਦੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਗੁਲਦਸਤੇ ਦੀ ਗਿਫ਼ ਨੂੰ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖੋ।

ਮੀਟਿੰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ:- ਮੀਟਿੰਗ ਵਾਲੇ ਕਿਸਲਈ ਆਏ ਹਨ? ਸੈਟਿੰਗ ਕਰਨ। ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ, ਸਪੀਕਰਜ਼ ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ। ਸਿਟਿੰਗ ਕਰ ਸੈਟਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਸਪੀਚ ਦੇ ਲਈ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਪੀਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਬਜ਼ਰਵਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਵੇਂ ਜੋ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਪੀਚ ਦੀ ਸਟੇਜ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਸੈੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਲੇਕਿਨ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸੈੱਟ ਹੋ ਜਾਣ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਮੀਟਿੰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੈਟਿੰਗ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨ ਗਿਫ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੈੱਟ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਯੁਗ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਵਾਰਾ ਜੋ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦਵਾਰਾ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸੈਟਿੰਗ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਇਵੇਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਸੈਟਿੰਗ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਖਮਈ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਟ ਤੇ ਸਭ ਦੀ ਸੈੱਟ ਕਰਨੀ ਹੈ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸੈੱਟ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸੈੱਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰਾਜੇ - ਰਾਣੀ ਤਾਂ ਸੈੱਟ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਰਾਇਲ ਫੈਮਲੀ ਹੈ, ਸਾਹੂਕਾਰ ਫੈਮਲੀਜ਼ ਹਨ, ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾ ਹੈ, ਦਾਸ - ਦਾਸੀ ਹਨ - ਕਿੰਨੀ ਸੈਟਿੰਗ ਕਰਨੀ ਹੈ! ਤਾਂ ਹੁਣ ਸੈਟਿੰਗ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫਾਸਟ ਬਨਾਓ। ਫਾਸਟ ਬਣਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਫਾਸਟ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬਣਾਉਣਾ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਸਵਿੱਚ ਹੈ। ਮਸ਼ੀਨ ਦਾ ਸਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਫਾਸਟ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦਾ ਸਵਿੱਚ ਹੈ - ਫਾਸਟ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਫਾਸਟ ਸੈਟਿੰਗ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਆਨ ਕਰਨਾ। ਬਹੁਤ ਜੁਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਸੈਟਿੰਗ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਫਾਸਟ ਕਰੋ।

ਡੱਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਗੁਪ:- ਡੱਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚੇ ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਸੈਟਲਾਈਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਧੁਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ 'ਸਦਾ ਸੈੱਟ ਡੱਬਲ ਲਾਈਟ ਰਹਿਣ' ਦੀ ਗਿਫ਼ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੈੱਟਲਾਈਟ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਸੈੱਟ ਡੱਬਲ ਲਾਈਟ ਦੀ ਗਿਫ਼ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਡੱਬਲ ਲਾਈਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੈੱਟ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ - ਅਜਿਹੇ ਡੱਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਿਲਾਰਾਮ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦਾ ਸਨੇਹ ਗਿਫ਼ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਅਮਰੀਕਾ ਨਿਵਾਸੀ ਬੱਚੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਚੰਗਾ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਯੂ. ਐਨ. ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਾਥੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਵੀ ਸਰਵਿਸੇਬੁਲ ਸਾਥੀ (ਜਗਦੀਸ਼ ਜੀ) ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਵਿਦੇਸ਼। ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਅਵਾਜ਼ ਦੂਰ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਗਾੜਾ ਬਣਕੇ ਆਵੇਗਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਲੰਡਨ ਨਿਵਾਸੀ ਵੀ ਸਾਥੀ ਹਨ, ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਾਲੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਥੀ ਹਨ, ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਾਦਗਾਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਰਨਣ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਹੋਵੇ! ਲੇਕਿਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਮਧੂਬਨ ਨਿਵਾਸੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਿਮੰਤ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - "ਹਿਮੰਤੇ ਬੱਚੇ ਮਦਦੇ ਬਾਪ", ਇਸੇ ਤਰੀਕੇ ਜੋ ਵੀ ਸੇਵਾ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਸੀਜਨ ਚਲਦੀ ਹੈ - ਤਾਂ ਮਧੂਬਨ ਨਿਵਾਸੀ ਵੀ ਹਿਮੰਤ ਦੇ ਸਤੰਭ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਧੂਬਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਹਿਮੰਤ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਰਹਿਣ, ਖਾਣ, ਸੌਣ, ਨਹਾਉਣ ਦੀ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਮਧੂਬਨ ਨਿਵਾਸੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਿਮੰਤ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕਬਾਦ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੀ ਸਤੋ ਗੁਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ ਦੂਸਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਵ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਮੁਰਤ ਭਵ
ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਜਿਹੀ ਸਤੋ ਗੁਣੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਦੀ ਤਮੇਗੁਈ ਜਾਂ ਰਜੇਗੁਈ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਫ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਦਲ ਜਾਵੇ। ਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ, ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਵੇ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਨਜਰ ਨਾਲ ਨਿਹਾਲ ਕਰਨਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਉਦੋਂ ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਚੱਲੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਸ਼੍ਰੂਪ ਸਤਿਯਤਾ ਮਤਲਬ ਦਿਵਿਯਤਾ ਹੈ।

*****

ਸੂਚਨਾ:- ਅੱਜ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਤੀਜਾ ਇਤਵਾਰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯੋਗ ਦਿਵਸ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਤੋਂ 7.30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਆਸਨ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਸਿਤਾਰੇ ਨੂੰ ਦਿਵਿਯ ਨੇਤ੍ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਲਾਈਟ ਮਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬਣ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਸਹਿਤ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸਰਚਲਾਈਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਬਾ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਫੀਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਰੂਹਾਨੀ ਗੈਰਮਿੰਟ ਨੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਫੀ ਸਕੂਲ ਖੋਲਿਆ ਹੈ - ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਆਰਫਨ, ਨਿਧਨ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਅਜਿਹੇ ਗਰੀਬ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਫੀਸ ਕੀ ਲੈਣਗੇ। ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਅਜਿਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ ਪਰ ਥੋੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:- ਜਾਗ ਸਜਨੀਆਂ ਜਾਗ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਬੈਠਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਆਕੇ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਇਸ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਮੇਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਤਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਸੁੱਖ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁਣ ਪਾ ਰਹੀਆਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾ ਸਤੋਪਧਾਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਮੋਪਧਾਨ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ ਫਿਰ ਬਾਪ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੌੜੀ ਉਤਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਉਤਨਾ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਦੁੱਖ ਦੇ ਪਹਾੜ ਡਿੱਗਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਉਹ ਟੀਚਰ ਬਣਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਓ, ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਯਾਦ ਹੈ ਨਾ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ, ਬੈਰੁੰਠ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਰਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ 84 ਜਨਮ ਲੈਣੇ ਪਏ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਵੀ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਫੀਸ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਲੈਣਗੇ? ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਫੀਸ ਕਿਵੇਂ ਲੈਣਗੇ! ਇੱਕ ਪਾਈ ਵੀ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਦੂਰ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਇਹ ਨੈਕਰੀ ਕਰਨ ਰੋਜ਼ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਨੈਕਰੀ ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਆਉਣਾ - ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨਵਾਚ - ਮੈਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਭਗਵਾਨ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ ਉਹ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਿਰਫ ਆਤਮਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ ਇਸਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਅਸਲ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕੋਈ ਰੂਦ੍ਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕੋਈ ਯੱਗ ਰਚਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਝੂਠ। ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ - ਸੱਚ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਘਰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖੀ, ਮਹਾਨ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਆਦਿ ਦੇਵ ਕਹਿੰਦੇ, ਕੋਈ ਐਡਮ ਕਹਿੰਦੇ, ਕੋਈ ਮਹਾਵੀਰ ਕਹਿੰਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਰਾਏ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ ਦੁੱਖੀ ਹਨ। ਆਰਫਨਸ ਹਨ। ਧਨੀ - ਧੇਰੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਆਰਫਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਗੈਰਮਿੰਟ ਵੀ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਰੂਹਾਨੀ ਗੈਰਮਿੰਟ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਜਪ - ਤਪ - ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਸ ਨਾਲ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਕੋਈ ਜਪ - ਤਪ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚੇਗਾ, ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਣ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਪੰਖ ਟੁੱਟ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ - ਘ੍ਰਿਤ ਨਾ ਪਵੇ। ਘ੍ਰਿਤ ਮਤਲਬ ਪੈਟ੍ਰੋਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜੇਤੀ ਬੁਝ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਕੇ ਮੈਂ ਭਰਦਾ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ

ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਇਹ ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਜਿਸਦਾ ਰਿਟਰਨ ਫਿਰ ਦੂਸਰੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਫੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਹੀ ਕੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਥੋੜੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲੈਣਗੇ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਜੇ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਡ ਕਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਂ ਜੇ ਲੇਟ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਮਿਹਨਤ ਜਾਸਤੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਰੀ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਪੋਆਇੰਟਸ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਚੰਗੀਆਂ ਪੋਆਇੰਟਸ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਆਏ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਭਗਤੀ ਹੋ ਗਏ। ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੋਰੀ ਨਾਲ ਆਏ ਸੇ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਰੇ ਤੇ ਗੁਰੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਪੜ੍ਹੋ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਧੰਧਾ ਧੋਰੀ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਡੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਯਾਦ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਪਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ ਹਾਂ, ਬਾਪਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਕੁਝ ਹਾਂ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ ਉਹ ਪਤਿਤ ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੇਣਗੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦੇਣ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹੋਗੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਸਹਿਜ ਗਿਆਨ, ਸਹਿਜ ਯਾਦ। ਮੌਤ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਇਸਲਈ ਮੈਨੂੰ ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲ ਖਾ ਗਿਆ। ਕਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਖਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਜਾਕੇ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇੱਕ ਹੀ ਧੱਕ ਨਾਲ ਇਹ ਸਭ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੌਤ ਇਵੇਂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਕਿਸ ਦੇ ਲਈ ਰੋਏਗਾ ਨਹੀਂ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਰੋਂਦੇ ਤਾਂ ਹਨ ਜਦਕਿ ਪੁਨਰਜਨਮ ਫਿਰ ਫਿਰ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਇਸਲਈ ਹੀ ਹੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਓ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਭ ਮਰਨਗੇ। ਰਹੇਗਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਗੌਰਮਿੰਟ ਆਪਣੀ ਪਲਾਨ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਾਂ ਵਧਦੀ ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਟਾਲ ਟਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਪੱਤੇ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਝਾੜ ਤਾਂ ਵਧੇਗਾ ਹੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਕਲਪ ਵਰੀਕਸ਼ ਦੀ ਉਮਰ ਕੋਈ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਥੋੜੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਪੂਜਯ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਓ। ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਵਿਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਮੇਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਸ਼ਾ ਹੀ ਸੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ। ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵੋਗੇ ਜਾਂ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ? ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਖੇਡ - ਪਾਲ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ ਹੀ ਕਰਨਗੇ। ਪੂਜਾ ਥੋੜੀ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਫਿਰ ਸਵੰਬਰ ਦੇ ਬਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਗੇ। ਰਾਜਾਈ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਹੀ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਨਾ। 8 ਦਾਣੇ ਵਿੱਚ ਆਓ, ਅੱਛਾ 8 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਤਾਂ 108 ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਓ। ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 16108 ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਓ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਘਰ ਦੇ ਭਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਓ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ ਜਦਕਿ ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਸੀ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਹੀ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਸੂਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਨਰਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਸਮੇਂ ਉਹ ਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਸਿਰਤਾਜ ਸੀ, ਕਿੰਨਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਲੋਕ ਸਭ ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹੋਏ ਹਨ। ਸੋਮਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਤੋਂ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਮਾਲ ਲੈ ਗਏ, ਉੱਟ ਭਰਕੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮੰਦਿਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੰਦਿਰ ਸਨ। ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਬੀਜ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਇਹ ਉਲਟਾ ਝਾੜ ਹੈ ਨਾ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੀ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕਦਮ ਬੇਸਮਝ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਕੋਣ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਦੀ ਸਮਝ ਤਾਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਕ ਦੀ ਸਮਝ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਦੇ ਫੀਚਰਜ਼ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਫੀਸ ਕੁਝ ਲੈਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਗੈਰ ਕੋੜੀ ਖਰਚਾ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਜਾਈ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਕੁਝ ਦਿੰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਖਰਚਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ ਖਰਚਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਇੱਕ

ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਕੜਿਆ ਖਰਚਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਾਇਆ। ਇਹ ਤਾਂ ਝੱਟ ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਭ ਕੁਝ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਸਭ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਬਾ ਬੇਲੇ, ਬੇਗਰ ਬਣ ਜਾਓ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾਵਾਂਗਾ, ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਖਿਆਲ ਆਇਆ - ਹੁਣ ਇਹ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਬੰਦਰ ਮੁਆਫਿਕ ਮੁਠੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋ, ਖੇਲ ਦੇ। ਝੱਟ ਖੇਲ ਦਿੱਤੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਖਰਚਾ ਕਿਵੇਂ ਚਲਦਾ। ਬੱਚੂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਪੀਰੁ ਵਜੀਰ ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਪੈਸੇ ਦੇ ਲਈ ਫੜ ਲਿੱਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਭੱਠੀ ਬਣਨੀ ਸੀ। ਸਕੂਲ ਵੀ ਬਣੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ, ਸਭ ਨੂੰ ਨਰਕ ਤੋਂ ਕੱਢ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਪੂਜਾ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਢੇਰ ਪੂਜਾ ਬਣਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਾਂ ਥੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਗ ਕਵੀਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਲੜਾਈ ਝਗੜਾ ਆਦਿ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ ਉਤਨਾ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨਗੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਪੂਤ ਬੱਚੇ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਪਾਵਨ ਬਣੇ, ਬੱਚਾ ਨਾ ਬਣੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਪੂਤ ਬੱਚਾ ਠਹਿਰਿਆ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਸ਼ਟਾਮੋਹਾ ਬਣਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਵਰਸਾ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ, ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਨਾ ਬਣੇ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਬਗੈਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਦੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜਾ ਭੋਗਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 63 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਗਰਭਜੇਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਜਾ ਭੋਗਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੇਲ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੈ ਹੀ ਸ੍ਰਗ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਆਤਮਾ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ, ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੰਬਰਵਨ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੱਤ ਤਵਮ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਪੂਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕ੍ਰਧਾਰੀ ਬਣੋ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ, ਇਹ ਪਾਠ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਪੂਤ ਬੱਚਾ ਬਣ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਬਗੈਰ ਕੋੜੀ ਖਰਚੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਰਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲਗਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕ੍ਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਤੋਂ ਭਰਪੂਰ ਬਣ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ:
ਜੇ ਬੱਚੇ ਸਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਪੰਨ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੈਣਾਂ ਅਤੇ ਮਸਤੱਕ ਦਵਾਰਾ ਈਸ਼ਵਰੀ ਨਸ਼ਾ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਜਿਆਦਾ ਅਤੇ ਘੱਟ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਉੱਚ ਕੁਲ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਉਹ ਝੱਲਕ ਅਤੇ ਫਲਕ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੂਰਤ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਹਰ ਕਰਮ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਦੀ ਬੱਚਤ ਕਰ ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਵਧਾਓ।

*****

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ, ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਉੱਚੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਮੌਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਜਿੰਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਲੋ, ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਬੱਚਾ ਬਣਕੇ ਕਦੀ ਭੁੱਲ ਨਾਲ ਵੀ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਤੂਫ਼ਾਨ ਆਉਣ ਪਰ ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਸਮਝੋਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮਯੁਗੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਉਹ ਕਲਯੁਗੀ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਜੜ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਫਰਕ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਕੁਝ ਖੋਲ੍ਹੇ ਵੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਚੇਤੰਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਸਮੁੱਖ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵੇਖੋ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਮਰਨਾਥ ਤੇ, ਕਾਸ਼ੀ ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਲੱਭਣ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਮੰਦਿਰਾਂ, ਤੀਰਥਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਫਰਕ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਭੇਟ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਬੁੱਧੂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਓਬੀਡੀਐਂਟ ਸਰਵੈਂਟ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਉਹ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਘਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਭੁੱਲ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ! ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦਿਨ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਤ ਹੈ। ਉਹ ਚਿੱਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਨਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤੁਮਹੀ ਸੇ ਬੈਠੂ, ਤੁਮਹੀ ਸੇ ਸੁਣ। ਪਰ ਘਰ ਜਾਕੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜਯ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਜੜ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣੋਗੇ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ। ਉੱਥੇ ਜੜ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਕਾਸ਼ੀ ਕਲਵਟ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਚੇਤੰਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕਾਸ਼ੀ ਕਲਵਟ ਖਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਚਿੱਠੀ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦੇ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਦੀ ਵੇਖੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਤੜਫਦੇ - ਤੜਫਦੇ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲਿਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਸਨਮੁੱਖ ਮਿਲਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਫਿਰ ਇੱਕਦਮ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੇ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਕਾਸ਼ੀ ਕਲਵਟ ਖਾਂਦੇ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਚੇਤੰਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਮੇਰਾ ਬਣੋ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਲੈ ਜਾਣ। ਬਗੈਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਚਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਗੀਤਾ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚਿੱਠੀ ਵੀ ਇਵੇਂ ਲਿਖਦੇ ਹੋ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕੇਯਰ ਆਫ਼ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਨਮੁੱਖ ਬੈਠ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਓਹੋ! ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਲਿੱਤਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਗੇ ਨਾ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਣਗੇ, ਇੰਨੀ ਜਗ੍ਹਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਹਿਣਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠਾ ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਣੋ ਹੋ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਕਾਮ - ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਸੜ੍ਹ ਮਰੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਭਾਵੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਚੇਤੰਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਓ, ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਓ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਚਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਸਾਜਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਸ਼ਲ ਵਰਕਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੇਸ਼ਲ ਵਰਕਰ ਦੇ ਹੇਡਸ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ। ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਸੇਸ਼ਾਇਟੀ

ਦੀ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਕੇਸ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦੇ ਤੇ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਣਾ - ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੇਸ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗੀਤਾ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਅਮਰਨਾਥ ਤੇ, ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾਈ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ! ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਪਾਰਵਤੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਕਿਥੇ ਗਏ, ਕੀ ਵਾਪਿਸ ਗਏ ਅਤੇ ਜਯੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਏ? ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ, ਪੂਜਾ ਉਹ ਸਭ ਗਏ ਕਿੱਥੇ? ਜਰੂਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਓ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਲਕੀਰ ਕਿਉਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ! ਕੁਝ ਤਾਂ ਸਮਝੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੋਗੇ! ਘਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ! ਬਾਪ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਹੋ। ਉਹ ਕਲਯੁਗੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੂਜਯ, ਉਹ ਪੁਜਾਰੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਭਟਕਣਾ ਹੁਣ ਬੰਦ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਸਤਿਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾਸਤਿਕ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਨਾਸਤਿਕ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਨਾਸਤਿਕ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਸਤਿਕ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕੁੰਭ ਦੇ ਮੇਲੇ ਤੇ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਛੱਡੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਫਿਰ ਹੋਰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਦੀਆਂ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਸਨਾਨ ਕਰਾਉਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਕੇ ਫਿਰ ਜਾਏ ਗੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ! ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਡੁੱਬੀ ਨਾਵ ਤੋਂ ਜਿੰਨਾਂ ਵੀ ਨਿਕਲੇ ਉਹ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰ ਦੇ, ਕੋਈ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲ ਦੇ। ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਬਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕੋਲ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ - ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਜਰੂਰਤ ਪਵੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ, ਅਸੀਂ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਾਂ। ਯੱਗ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ - ਜੋ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੇ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਆਏ ਹੀ ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾਉਣ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਓਗੇ। ਜਿੰਨਾ ਕਰੋਗੇ ਉੱਨਾ ਪਾਓਗੇ। ਪਰ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਸਿਰ ਤੇ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਜਾਵਾਂ ਹਨ। ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਾਣਗੇ ਪਰ ਸਜਾਵਾਂ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਗਾਇਨ ਹੈ ਸਾਂਵਲਸ਼ਾਲ ਦੀ ਹੁੰਡੀ ਸਕਾਰੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁੰਡੀ ਆਪੇ ਹੀ ਭਰੇਗੀ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਅਕਲਿਆਣ ਕਦੀ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਸਮਝੋ ਦਿੱਲੀ ਜਾਂਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਟੰਗ ਟੁੱਟ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝੋ ਕਲਿਆਣ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਟੁੱਟੀ ਨਾ। ਟੰਗ ਟੁੱਟੀ, ਹਰਜ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਸਾੜਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੀ, ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕੀ ਹੈ! ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਪਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਬਸ ਇਹ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਲੰਬੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਸਾਗਰ ਸਿਆਹੀ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਵੀ ਐਂਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਰਜਾਈ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਮੌਤ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ ਹਾਰਟ ਫੇਲ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਖੂਬ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਕਰ ਲੋ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਫਿਰ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸੈਂ ਗੁਣਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਲੱਜਾ ਵੀ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਧਰਮਰਾਜ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝੀ ਸਜਾਵਾਂ ਦਿਲਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਕਹਾਂਗੇ ਇਹ ਸਾਡਾ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਕਾਇਦੇ ਹਨ। ਜੱਜ ਦਾ ਬੱਚਾ ਪਾਪ ਕਰੇ, ਕੁਝ ਕਰ ਥੋੜੀ ਸਕਣਗੇ। ਸਜਾ ਭੋਗਣੀ ਹੀ ਪਵੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਪਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਫਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ, ਬਾਹਰ ਬਹੁਤ ਗੰਦ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ। ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹ ਸਟੂਡੈਂਟ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਦੂ ਲੱਗਿਆ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਲੋਕ ਆਕੇ ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਬਰੇਬਰ ਸ਼ਿਵ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਅੱਛਾ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗਏ ਖਲਾਸ। ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲੇ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਪਾਰੇ ਮਿਸਲ ਹੈ, ਝੱਟ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਭਾਵੇਂ ਗ੍ਰਹਿਸਥ - ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਸਿਰਫ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ -

ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਬੱਚਾ ਬਣ ਫਿਰ ਕੋਈ ਪਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ ਨਾ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ, ਪੰਡਿਤ, ਆਚਾਰਯ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵੇਸ਼ ਕਹਿ ਬੈਠ ਪੂਜਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਹਰਿਦਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਕਾਸ਼ੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਗੰਗਾ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਕਾਲਮੂਰਤ। ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਕੋਈ ਸੰਦਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ ਬਾਪ ਦਾ ਇਹ ਰਥ ਤਖਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਰਥ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਰਥ ਲਿੱਤਾ ਹੈ। ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਚੇਲਾ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਗੁਰੂ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਜੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਕੇ ਬੈਠਾਂਗੇ ਨਾ। ਮੈਂ ਵੀ ਹਾਂ ਬਿੰਦੀ। ਕੋਈ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਚੇਤਨ ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਨੇ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਾਪ - ਦਾਦਾ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਤਾਰ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਾਪਦਾਦਾ। ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਅਰੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੋਏ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਵਰਸਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਹੀ ਇਵੇਂ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ 8 - 10 ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਅਹਿਸਤੇ - ਅਹਿਸਤੇ ਬਾਕੀ ਜਾਕੇ ਇੱਕ ਦੇ ਬਚਦੇ ਹਨ। ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇ, ਜੇ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਿਕਲੇ। ਕਈ ਤਾਂ 4 - 5 ਵਰ੍ਹੇ ਆਕੇ ਵੀ ਗੁੱਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਰਕਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੇ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ।

2. ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਧਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਵਰਦਾਤਾ ਬਣ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਲ ਭਰਨ ਵਾਲੇ ਰਹਿਮਦਿਲ ਭਵ:
ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਇੱਛੁਕ ਹੈ ਪਰ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਚਾਹਨਾ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਿਧਾਤਾ ਮਤਲਬ ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਵਰਦਾਤਾ ਬਣੇ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਐਕਸਟਰਾ ਬਲ ਦੇ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਵਰਦਾਨੀ ਮੂਰਤ ਤਾਂ ਹੀ ਬਣ ਸਕਦੇ, ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਬਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਸਮੇਂ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾਂ ਦਾ ਜੇ ਵਚਨ ਲਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਕਰੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਸੱਤ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਤਿਯਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆ ਜਾਵੇਗੀ।

*****

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਰਾਵਣ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ - ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਜੇ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਪਹਿਚਾਣਗੇ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਗੇ। 2- ਮਾਇਆ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ - ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਚਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੁਫ਼ਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ - ਰਾਵਣ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਡਰੇ ਨਾ। ਜੇਰ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ ਤਾਂ ਉਹ ਥੱਕ ਜਾਵੇਗੀ।
- ਗੀਤ:- ਨਾ ਵੇ ਹੰਮ ਸੇ ਜੁਦਾ ਹੋਗੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਿੰਗਲ ਆਤਮਾ ਹੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਕਹਿਣਗੇ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਡਬਲ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇ - ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਲੋਕ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ - ਝਗੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਜ਼ੇਰਿਟੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ, ਸੈਕਿੰਡ ਹੈ ਕਾਮ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਨਾਲ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਯਾਦ ਦਾ ਬਲ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਡਿੱਗੋਗੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਕ ਰਾਵਣ ਨਾਲ ਹੀ ਯੁੱਧ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਯੁੱਧ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਦੇ ਨਾਲ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਭਗਵਾਨ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਪਾਵਨ ਮਤਲਬ ਦੇਵਤਾ, ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਾਵਣ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਰਾਮਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ। ਤਾਂ ਵੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣਗੇ। ਪਰ ਉੱਥੇ ਇੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰੋਉਣਾ ਹੈ, ਬਸ। ਇਹ ਤਾਂ ਹਰ ਵਕਤ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਅਧਾਕਲਪ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਦਾ ਸ਼ਰਾਪ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਉਤਰਦੇ ਹਨ। ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। 84 ਪੌੜੀ (ਸੀੜੀ) ਉਤਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਪੌੜੀਆਂ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਜੇਕਰ ਪੌੜੀਆਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ? ਕਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ ਲਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜੇ ਹੀ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਯੋਗਬਲ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਬਾਹੂਬਲ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਉਤਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬਾਹੂਬਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਮਾਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਜੇ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ - ਉਖਲੀ ਨਾਲ ਬੰਨਿਆ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਉੱਥੇ ਬੱਚਾ ਕਦੀ ਚੰਚਲ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ 7 ਵੰਡਰਸ ਹਨ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਵੇਖਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਬੂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤੇ ਚੰਗੀ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਰਿਲਿਜਸ ਆਦਮੀ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਮੰਦਿਰ ਵੇਖਣ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮੰਦਿਰ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੰਦਿਰ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਮੰਦਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਯਾਦਗਾਰ ਦੇ ਲਈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਿਓਹਾਰ ਆਦਿ ਕੋਈ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਦੀਪਾਵਲੀ ਵੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਹਾਂ, ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਰੋਨੇਸ਼ਨ ਡੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਜਯੋਤੀ ਸਭ ਦੀ ਜਗੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਗੀਤਾ ਵੀ ਹੈ - ਨਵਯੁਗ ਆਇਆ... ਇਹ ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਨਵਯੁਗ ਮਤਲਬ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਲਈ, ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਜਿਉਣਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਾ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰੋਉਣਾ ਹੈ, ਬਸ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਸਾਡਾ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ, ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡਕੇ ਨਵਾਂ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੂਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਬਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਭ ਹੈ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ। ਭਗਵਾਨਵਾਚ - ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਗੀਤਾ ਦਾ ਯੁਗ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦਾ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਇਸ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਹ ਹੀ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੂਰਗ ਰਚਣ, ਮੈਂ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨ ਜੇ

ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਿਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਥੋੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ। ਸ਼ਿਵ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਕੇ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਲ - ਫੀਮੇਲ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਹੀ ਦੇਵੇਗਾ ਨਾ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੀ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ? ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਕੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਕੋਈ ਰਾਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਡਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਰਜਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੇ ਚਲਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਤੋਂ ਚੱਲੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਅੱਗੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਤਿਤ ਰਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ, ਇਸਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਾ ਸਿੱਖੋ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਸਮਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਬੱਚੇ, ਇਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਪਿਸ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤਾਕਤ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਠਹਿਰਿਆ? ਸ਼ਰੀਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸਾੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ। ਉਹ ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਬਿੰਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਕੀ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਜੇ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹੀ ਉਹ ਬਾਪ। ਬਾਕੀ ਬੈਰਿਸਟਰ, ਵਕੀਲ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਆਦਿ ਤਾਂ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਣਨਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ। ਉਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਮਤਲਬ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਅਜਿਹਾ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਾਲਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਗੁਣ ਹੈ! ਅਜਿਹਾ ਸਾਨੂੰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾ ਢੇਰ ਦੀ ਢੇਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਮਿਹਨਤ ਬਹੁਤ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਨਗੇ। ਜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਦੇਣਗੇ, ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਹੀ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਜੇ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ ਸਭ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਉਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਨਵਾਂ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਲਵਾਂਗੇ। ਮਨ ਨਵਾਂ ਕਿਵੇਂ ਲਵਾਂਗੇ? ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਵਾਂ (ਪਵਿੱਤਰ) ਬਣਾਉਣਗੇ। ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਨਵਾਂ ਲੈਣਗੇ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੀ ਲੈਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹੇ ਬਾਬਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਸਹਿਤ ਤੁਹਾਡੀ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਭ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਹੁਣ ਇਸ ਤੋਂ ਲਿਬੇਟ ਕਰ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਕੀ! ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਆਸੁਰੀ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਤੋਂ ਨਰਕ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ। ਜਰੂਰ ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਆਏ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਉੱਚ ਬਣਨਗੇ। ਰਾਵਣ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੁਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਦੀ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਕਈ ਧਰਮ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। (ਬੜ (ਬਰਗਦ) ਦੇ ਝਾੜ ਦਾ ਮਿਸਾਲ)

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਤਾਂ ਹਨ। ਬਰੇਬਰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ 4 ਯੁੱਗ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਯੁੱਗ ਦੀ ਉਮਰ 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਉਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਬੀ. ਕੇ. ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੀਤਾ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਗੀਤਾ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਗਾਈ। ਇਹ ਦਾਦਾ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਮੁੰਡਣਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਜੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਹਾਂ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਰੀਤੀ ਜਾਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ। ਰਾਵਣ ਚੱਲਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਆਪਣੀ ਮਤ ਚਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਥੋੜੇ ਹਨ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪੂਰਾ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਪੂਰਾ ਪਹਿਚਾਣਗੇ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਗੇ। ਮੈਂ ਜੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਹਾਂ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਸਮਝਣਗੇ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਰਾ ਸਮਝ ਲੈਣ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ! ਰਹਿਣਾ ਵੀ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮਾਇਆ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੁਫਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਜੇਰ ਨਾਲ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਫਿਰ ਆਖਰੀਨ ਮਾਇਆ ਵੀ ਥੱਕ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਾਲਾ ਵੀ 8 ਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ 8 ਰਤਨ ਹਨ। 8 ਤਾਂ ਹਨ - ਜੋੜੀ। ਨੌਵਾਂ ਰਤਨ ਵਿੱਚਕਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਲਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਸਫੇਦ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹੈ ਬਿੰਦੀ। ਬਿੰਦੀ ਲਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬਿੰਦੀ ਤਾਂ ਸਫੇਦ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੂਕਸ਼ਮ ਹੈ।

ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਾ ਸਕੇ। ਡਾਕਟਰ ਆਦਿ ਕਿੰਨੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਵੇਖਣ ਦੀ। ਪਰ ਵੇਖ ਨਾ ਸਕਣ ਕਿਉਂਕਿ ਅਵਿਯਕਤ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਅੱਛਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ? ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖ ਸਕਣਗੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰ੍ਵ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ 84 ਦੇ ਬਦਲੇ 84 ਲੱਖ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅੱਜ ਦਾ ਭਾਰਤ ਕੀ ਹੈ, ਕਲ ਦਾ ਭਾਰਤ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ! ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਹੈ ਗੀਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਨਾ, ਇਹ ਰੁਦ੍ਰ ਯੋਗ ਵੀ ਹੈ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਜਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰਮਪਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਜਨ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਹੁੰਦੇ ਜਾਵੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੋਜਨ ਵੀ ਸੁੱਧ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ। ਯੋਗਯੁਕਤ ਕੋਈ ਭੋਜਨ ਬਣਾਏ ਤਾਂ ਬਲ ਬਹੁਤ ਮਿਲ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਵੀ ਅੱਗੇ ਚਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚੇ ਜੋ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਭੋਜਨ ਬਣਾਕੇ ਖਾਣ ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਬਲ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪਤੀਵਰਤਾ ਇਸਤਰੀ, ਪਤੀ ਦੇ ਬਗੈਰ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਬਣਾਓ, ਖਾਓ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਤਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਯੋਗਯੁਕਤ ਹੋ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਚਿੱਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਵਰਸਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਯੁਕਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਬਾ ਆਪਣਾ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਬਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅੱਥਰੂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੈਰਾਗ ਸੀ। ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਤੀ ਵੈਰਾਗ ਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਹੈ ਫਿਰ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋਗੇ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਫੁਰਨਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਜਾ ਵੀ ਖਾਣਗੇ ਅਤੇ ਪਦਵੀ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਫੁਰਨਾ (ਫਿਕਰ) ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡੇ ਫੁਰਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਯੋਗਯੁਕਤ ਹੋ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਜਨ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਲ ਹੈ।

2. ਨਵਾਂ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਾਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਤੇ ਵਾਰੀ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਸਹਿਤ ਬਾਪ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਆਪਣੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿਵਹਾਰ ਦਵਾਰਾ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਭਵ:
ਜੋ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਦਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਪੁੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਪੁੰਨ ਮਤਲਬ ਕਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਿਕਲੇ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਹਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਲਿੱਤਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ! ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਦ ਸੋਚਣਾ ਹੀ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ।

*****

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਸੈਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਕਾਰ ਰਹੀ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਹੀ ਤਾਤ ਲੱਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਭਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸੀਏ! ਕਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੀਏ! ਉਹ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਟਪਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਉੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਚਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਠਾਂਵ ਹੈ। ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਤਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਮੁਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਬਗ਼ੈਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਗਵਾਨ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਮੁੱਖ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੂਰ ਤੋਂ ਭਾਵੇਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸੁਣਦੇ ਤਾਂ ਹਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਝੱਟ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ, ਕਵੀਨ ਆਦਿ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਫਲਾਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਇਸ ਵੇਲੇ ਇੱਥੇ ਆਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ- ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਿਸ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਪਰਮਧਾਮ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪਰਮਧਾਮ ਘਰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਲਵਤਨ, ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ, ਸਥੂਲਵਤਨ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਾਂਗੇ। ਇੱਕ ਕਾਲੇਜ ਛੱਡ ਦੂਜੇ, ਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਮਤਲਬ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਉਮੰਗ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਤੇ ਵੱਡੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਚਲਦੇ ਹਾਂ। ਟੀਚਰ ਦੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੇਲੇਅਰਸ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਵੀ ਚਲਣਾ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਵੀ ਚਲਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਵੀ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਜਰੂਰ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ - ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਉਹ ਬੋਲਦੇ ਹਨ।

ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਅੱਛਾ ਸੰਕਰ ਬੋਲਦੇ ਹਨ? ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੋਲਦੇ ਹਨ? ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਹਨ? (ਕਿਸੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੋਲਦੇ ਹਨ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੰਕਰ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ) ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀ ਬੋਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਗੁੰਗੇ ਹਨ? (ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ) ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਬੋਲਣ ਦੀ ਗੱਲ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬੋਲਣਗੇ ਨਾ? ਸੰਕਰ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਿੰਨੋਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਗੇ? ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬੋਲਣਗੇ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਲਈ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬੋਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਡੋਪਟਿਡ ਹੈ ਨਾ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਵੀ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਸੰਨਿਆਸ ਦੇ ਬਾਦ ਬਦਲੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸੰਨਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਬਾਬਾ ਨੇ ਨਾਮ ਰੱਖੇ। ਪਰ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਵੀ ਮਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ - ਆਸਚਰਯਵਤ ਸੁੰਨਤੀ, ਕਖੰਤੀ, ਭਾਗੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਕਿੰਨੇ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਕਿੰਨਿਆਂ ਦੇ ਰੱਖੇ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵੀ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਏਮ

ਆਬਜੈਕਟ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੇਲਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ! ਬਾਬਾ ਇੱਥੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਬੇਲਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਵੀ ਹੈ, ਚੇਤਨ ਵੀ ਹੈ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਾਲ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਸ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਖਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸੁਣਾ... ਬੁੱਧੀ ਉਸ ਪਾਸੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਸੰਭਾਗਸਾਲੀ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਉੱਚ ਪਾਰਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ - ਜਾਗਰਫੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਿਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਕਿੱਥੇ ਹਨ! ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਰੂਹ - ਰਿਹਾਨ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਸਤਿਆਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਰਥ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਵੀ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਭਾਰਤ ਸੂਰਗ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਜੇ ਵੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯਥਾਰਥ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਨ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਉਠਾਓ, ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ - ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਸੀ। ਰਾਤ ਪੂਰੀ ਹੋ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਮਤਲਬ ਕਲਯੁਗ ਪੂਰਾ ਹੋ ਸਤਿਯੁਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਰਾਤ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਸਵੇਰ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰ ਪਾਓ ਤਾਂ ਲਹਿਰਾਂ ਉੱਠਣਗੀਆਂ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੱਥਰ ਮਾਰੋ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੋ। ਇਹ ਖਿਆਲ ਕਰੋ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਲੁੱਟ ਕੇ ਲੈ ਗਏ ਹਨ। ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਓ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਕਿੰਗ ਕਵੀਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਸੂਰਗ ਸੀ ਨਾ। ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਰਾਜਗੱਦੀ ਕਿਵੇਂ ਗੁਆਈ। ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਭ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਟਪਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਜੇਕਰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਿਹਾ ਬਣਨ। ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਲਾਂਗ - ਲਾਂਗ ਇਥੇ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇਹ ਹੈ। ਰਿਆਲਟੀ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਇਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕਹਾਣੀ ਇਹ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਹ ਰਾਜ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਜਰਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਟਪਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਵੀ ਪੂਰੀ ਰੀਤੀ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਦਾ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਪਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ 4 - 5 ਘੰਟੇ ਵੀ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਬੈਠ ਕੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। 2 - 3 ਘੰਟੇ ਬੈਠ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰੁਚੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਸੁਝੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਸ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਜਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਸ ਇਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਗ ਜਾਈਏ, ਦੂਜਾ ਧੰਧਾਧੇਰੀ ਆਦਿ ਸਭ ਛੱਡ ਦਈਏ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੂੰ ਬੈਠਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਹ ਸੱਤ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਰਮਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੱਖਰ (ਸਮਗਰੀ) ਡਲੀਵਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਐਵਰਰੇਡੀ ਹਾਂ। ਵੱਖਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੇਡੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਖਾਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ। ਕਿੰਨਾ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪੱਥਰ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਚੱਲੇ। ਆਪਣੇ ਇਸ ਕੁਲ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਝੱਟ ਲਹਿਰ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਕੁਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ ਨਹੀਂ, ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਨਬਜ ਵੇਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਕੁਝ ਵੀ ਬੇਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੁਝ ਵੀ ਬੇਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਉਹ ਇਵਿਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਬੜਾ ਸੌਂਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ

ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਵਿਲ ਗੱਲ ਤਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਸੁਣਨੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਲਿਆਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਸੁਣੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੁਫਤ ਆਪਣੀ ਸਤਿਆਨਾਸ਼ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਫਲਾਣਾ ਇਵੇਂ ਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ... ਇਸ ਨੂੰ ਇਵਿਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਵੱਖ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਵੈਲਯੂਬਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਦੀ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣੋ, ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਇਸ ਨਾਲ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਥੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਜਾਕੇ ਦਵੇ। ਇਹ ਹੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਰਹੋ।

ਸੱਚੇ - ਸੁੱਚੇ ਮਹਾਵੀਰ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਬਸ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਹੀ ਤਾਤ ਰਹੇ - ਕੋਈ ਹੋ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਰਸਤਾ ਦੱਸੀਏ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਅਲਫ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਆਏ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਆਏ ਹੋ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਰੋਟੀ ਪਕਾਉਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹੋ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਚਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜੇ ਗੱਲਾਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਜਾਂ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮੇਂ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ।

2. ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਮੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨੂੰ ਕਦੀ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਹੀ ਨਿਕਾਲਣੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਭਵ:
ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਸੱਚੀ ਅਹਿੰਸਾ ਹੈ। ਹਿੰਸਾ ਮਤਲਬ ਜਿਸ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ! ਜੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਦਵਾਰਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਡਗਮਗ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਹਿੰਸਾ ਹੈ।
2- ਜੇ ਆਪਣੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਕੇ ਦੂਜੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਹਿੰਸਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮਹੀਣਤਾ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਮਹਾਨਤਮ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੱਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੱਤ ਮਿਕਸ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

*****

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਡਰੇ ਨਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਭੁਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਪਰ ਥੱਕੇ ਨਹੀਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਉੱਠ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਪੁਰਸਾਰਥ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨੰਬਰ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਬਾਪ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਉਹ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੇ ਬੱਚੇ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਬਾਪ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੱਖਪਨ, ਪੁਰਾਣਾ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਇਸਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਦਾਨ ਦੇਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ।
- ਗੀਤ:- ਨੈਣਹੀਣ ਕੇ ਰਾਹ ਦਿਖਾਓ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਅਤਿ ਮਿੱਠੇ, ਇਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ! ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਸਿਕੀਲੱਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਰਾਹ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਰਾਹ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਹੀ ਠੇਕਰਾਂ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਭਾਵੇਂ ਰਾਹ ਮਿਲੀ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਲੱਗਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਫਿਕਰਾਤ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੀ ਗੀਤਾ ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਸੂਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਸਾਗਰ ਹੀ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਸਾਗਰ, ਧਰਨੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ, ਇਹ ਸਾਡਾ ਟੁਕੜਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਹੱਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਆਓ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਟੁਕੜੇ - ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਹੀ ਭਾਰਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਗੀਤ ਵੀ ਹੈ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਕੋਈ ਖੇਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੱਥੇ ਵੇਖੋ ਪਾਣੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਈਆ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਰਜਾਈ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸਲ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ ਹੈ ਹੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਲੈਕੇ ਇਹ ਬਣੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਹੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰੀ ਮੱਤ ਕੋਈ ਲੰਬੀ ਚੋੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੰਨੀ ਲੰਬੀ ਚੋੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਕੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕਿਵੇਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ - ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਡਰੋ ਨਾ। ਸਵੇਰੇ ਨੂੰ ਉੱਠਕੇ ਬੈਠਣਗੇ ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਖਿਆਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੋ ਮਿੰਟ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਥੱਕਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਯਾਦ ਰਹੀ ਫਿਰ ਕਲ ਬੈਠਣਾ, ਪਰਸੋਂ ਬੈਠਣਾ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੱਕਾ ਜਰੂਰ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਫਿਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ। ਅੱਜ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਪਤਿਤ ਵੇਸ਼ਾਲਿਆ ਹੈ। ਕਲ ਪਾਵਨ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਲਾਇਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਭਗੰਤੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ, ਸੰਸਕਾਰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਸ ਵੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਆਰਗਨਜ਼ ਛੋਟੇ ਹਨ, ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਪਰ ਖਿੱਚ ਲੈਣਗੇ। ਛੋਟੇਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਚੰਗੇ ਹੋਣਗੇ। ਸੁਖਦਾਈ ਬਣਨਗੀ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਮਿਲਟਰੀ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਭਰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਕੰਠ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਜੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਕੇ ਮਾਲੇਕਮ ਸਲਾਮ ਕਰਨਗੇ। ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਢੇਰ ਬਣੇਗੀ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਗੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਨਾ - ਓਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰੀ ਲੀਲਾ...

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਓਹੋ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੀ ਲੀਲਾ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡਾ ਐਕਟ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਪ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਇਨਾਮ ਵੀ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ, ਜੋ ਬਾਪ ਰੂਹ, ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਭ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ, ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ, ਗੰਗੇਸ਼ਵਰਾਨੰਦ... ਆਦਿ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵ। ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਏ ਨਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮਾ ਇਹ ਵੀ ਰਚਨਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ। ਭਰਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾਦਾ) ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ ਹੈ, ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੈ ਨਾ। ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ ਆਪ ਹੀ ਵਰਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ। ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਬਾਬਾ ਮੈਂ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਹਿਲਾ - ਪਹਿਲਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਹਾਡਾ ਰਥ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਰਥ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫਿਕ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਲਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਕੈਣ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਨਗੇ, ਕੈਣ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਨਗੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੇ ਮਦਾਰ ਹੈ। ਕੁਰਬਾਨ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਗਰੀਬ ਹੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਦਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਕਾਲੇਜ ਬਣਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੋਈ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਕੋਈ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਦਾਨ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਾਲੇਜ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਨਗੇ। ਇਹ ਆਸ਼ਰੀਵਾਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਕਖਪਨ ਲੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਭ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਲ ਕਰਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਲਾਣੇ ਆਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਇਹ ਆਰੀਆ ਸਮਾਜ ਲੈ ਲੈਣਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਭੁੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਗਰੀਬ ਹੈ ਨਾ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿੰਨਾ ਅਨਾਜ ਧਨ ਆਦਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉੱਥੋਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਮੁੱਠੀ ਚਾਵਲ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਚਿਟਰਨ ਵਿੱਚ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਹਿਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਾਗੀਰ ਵੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਤ੍ਵ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਤਤ੍ਵ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੈਣ - ਕੈਣ ਆਉਣਗੇ। ਫਿਰ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਆਉਣਗੇ। ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਟਾਲੀਆਂ ਮੱਠ ਪੰਥ ਆਦਿ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਝਾੜ, ਡਰਾਮਾ ਆਦਿ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - 5 ਪਾਂਡਵ ਬਚੇ। ਅੱਛਾ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਜਰੂਰ ਜੋ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਜਾਕੇ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ ਨਾ। ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਥੋੜੀ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਗੀਤਾ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੀ। ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਗੀਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਸੀ। ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ, ਡਿੱਬੀ ਵਿੱਚ ਠੀਕਰੀ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਆਏ ਪਰ ਉੱਧਾਰ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਝਗੜਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਤਾਂ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਨਾ ਸਕਣ, ਇਸਲਈ ਝਗੜਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਲੈਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੀਮਾਰੀ ਉਛਲੇਗੀ ਜਰੂਰ। ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਯਾਦ ਪੈਣਗੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਟਾਮੇਹ ਹੋਣਾ ਪਵੇ। ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਮਰ ਗਏ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਗੋਇਆ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਰੇ। ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਜੋ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਘਰ। ਘਰ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਆਕੇ ਨਵਾਂ ਸੋਹਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਸ਼ਾਮ ਹਾਂ ਫਿਰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਭਾਰਤ ਹੁਣ ਸ਼ਾਮ ਹੈ, ਫਿਰ ਸੁੰਦਰ ਬਣੇਗਾ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਸਭ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਤੇ ਵਿਗੜ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗਾਲੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਲੜ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ 5 ਵਿਕਾਰ ਦਾਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਫਿਰ ਗੁੱਸਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਗੁੱਸਾ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਝੋਲੀ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇ। ਚੰਦਰਮਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਥੋੜਾ ਟਾਈਮ ਹੈ। ਕਾਮ ਉਤਾਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਖਿਆਲਾਤ ਕੋਈ ਵੀ ਉਤਾਰ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲਾਤ ਆਉਣਗੇ। ਧੰਧੇ ਦੇ ਖਿਆਲਾਤ ਆਉਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਗ੍ਰਹਿਕ, ਧੰਧਾਧੇਰੀ ਯਾਦ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚੁਟਕੀ ਨਾਲ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਆਈਆਂ! ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅੱਛਾ ਛੱਡੋ ਧੰਧਾਧੇਰੀ ਨੂੰ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਓ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਛੱਡੋ ਤਾਂ ਛੁੱਟੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡਦੇ ਜਾਓ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੰਦਰ ਤੋਂ

ਮੰਦਿਰ ਲਾਇਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਭੂਮਰੀ ਦਾ, ਕੱਛੂਏ ਦਾ ਵੀ ਸਭ ਮਿਸਾਲ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀੜੇ ਕੌਣ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਭੁੰ - ਭੁੰ ਕਰਦੀ ਹੋ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੁਣ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੱਸ ਨਾ ਸਕਣ। ਤਿਉਹਾਰ ਆਦਿ ਸਭ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਿਉਹਾਰ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਬਣਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਲੋਕ (ਨਹਿਰ) ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਹੋਈ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਵੇਖੋ ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਜਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਹ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਚਰਿਆਵਤ ਸੁੰਨਤੀ, ਕਥੰਤੀ ਭਗੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਭੂਸ਼ਨ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੈ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਣੇ ਬਣਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਟ੍ਰਿਪੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਕੇ ਸਮਝਾਂਗੇ ਫਿਰ ਗਏ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖਲਾਸ ਉੱਥੇ ਦੀ ਉੱਥੇ ਰਹੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਰਾਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੇ ਚਲੀਏ, ਵਰਸਾ ਲਈਏ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਬਸ, ਅਰੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝੋ ਨਾ। ਜਿਸਮਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖਾਣਗੇ ਕਿੱਥੋਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤਰਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ ਕੀ ਸੀ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਨੇ ਕਿਸ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਲਵਾਂਗੇ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਕਲਯੁਗੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਪਾਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿਣਗੇ ਉਹ ਇਵੇਂ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਬਸ ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਵਾਪਿਸ ਆਵੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਇੱਥੇ ਹੱਠਯੋਗ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੇਵੋਗੇ। ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਜੇ ਯਾਦ ਦੇ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਇਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੋਏ ਉਵੇਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵੇਖੋਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮੰਦਿਰ ਲਾਇਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਹੈ।

2. ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜੇ ਵੀ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ, ਧੰਧੇ ਧੋਰੀ ਦੇ ਖਿਆਲਾਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੇ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਯੋਗਯੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਅਤੇ ਕਠਿਨ ਕਰਮ ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਭਵ:
ਯੋਗਯੁਕਤ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਬੰਧਨਮੁਕਤ। ਯੋਗਯੁਕਤ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅੰਤਿਮ ਬੰਧਨ ਹੈ - ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਸਮਝਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਕਮਾਲ ਸਮਝਣਾ ਮਤਲਬ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਮਿਕਸ ਕਰਨਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 2. ਜਦੋਂ ਕਦੀ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਜੇਕਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਰਾ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਚੱਲਿਆ ਤਾਂ ਵੀ ਬੰਧਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰਾਸ ਕਰ ਹਾਰ - ਜਿੱਤ, ਨਿੰਦਾ - ਸਤੂਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਸੰਪੂਰਨ ਬੰਧਨਮੁਕਤ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਹਿਲੇ ਸੋਚਣਾ ਫਿਰ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੀ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਗੁਣ ਹੈ।

*****

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਕਰੇ, ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਿਆਣੇ ਸੈਸੀਬੁਲ ਬੱਚੇ ਕਿਹੜਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਜਰੂਰ ਰੱਖਣਗੇ ?
- ਉੱਤਰ:- ਸੈਸੀਬੁਲ ਬੱਚੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਦੈਵ ਇਸ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਗੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਖੁਦ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਤਕਦੀਰ ਜਗਾ ਕੇ ਆਈ ਹਾਂ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇਵੇਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਾਪ ਹੀ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਤ੍ਰੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਤਲਬ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਜਨਮ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਜਨਮ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਜਨਮ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਤਾਂ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਰਣਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਉਪਰ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਯਾਦ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਖੁਦ ਆਕੇ ਸਮਝਾਏ ਉਦੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ। ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਓਪਿਨਿਅਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ, ਸਤਿਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਦੀ ਰਜਾਈ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕੋਈ ਠਹਿਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਆਉਂਦੇ - ਆਉਂਦੇ ਫਿਰ ਘੱਟਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬੁੱਧੀ ਬਣੇ ਹਨ, ਜੇ ਇੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਹ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਵਿਕਰਮ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਰਾਵਣ, ਉਸ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦਵੇ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਧੰਧਾ ਹੈ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸੀਏ! ਰਸਤਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ ਦੀ ਦਵਾਈ। ਇਹ ਕੋਈ ਮੰਤਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਕਲਿਆਣ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ, ਵੈਰਾਗ ਕਿਸਦਾ? ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਲੀਬ੍ਰੇਟਰ ਆਓ। ਲੀਬ੍ਰੇਟ ਕਿਸ ਤੋਂ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਦੁੱਖ ਤੋਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਵਿਲ (ਸ਼ੈਤਾਨ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਰਾਜ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਚੱਲੇ। ਸਾਡਾ ਗਾਈਡ ਬਣ ਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਚੱਲੇ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਜੇਲ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਘਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਤਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ ਜੇਲ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੇਲੇ, ਪ੍ਰਦਾਰਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਮਾਡਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਸਭ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਕੁੱਝ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਸਮਝ ਜਾਏ। ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫਲਾਣਾ ਧਰਮ ਕਦੋਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਗੋਲਾ ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕਲਿਆਣ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਵੀ ਹੈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਦੁਖਧਾਮ। ਇਸ ਦੁਖਧਾਮ ਤੋਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਵੈਰਾਗ। ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਦੀ ਰਾਤ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾਂ ਦਾ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ। ਉਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੈਵਿਨਲੀ ਗੇਡ ਫਾਦਰ, ਹੈਵਿਨ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ

ਦੇ ਲਈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ਼ ਕਿਥੋਂ ਦਾ? ਕੀ ਬੈਰਿਸਟਰ ਸਰਜਨ ਦਾ ਨਾਲੇਜ਼? ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨਾਲੇਜ਼ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਬੈਰਿਸਟਰੀ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਆਦਿ ਸਭਦਾ ਮੂਲ ਮੱਖਣ ਹੈ ਗੋਡੱਲੀ ਨਾਲੇਜ਼। ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਪੜ੍ਹਦਾ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਆਦਿ ਬਣਨਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਤਿਯੁਗੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਜੇ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਹੀ ਉੱਥੇ ਚੱਲੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾ ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਬਣਾਏ ਸਨ, ਉਹ ਹੀ ਰਿਪਿਟ ਕਰਾਂਗੇ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ। ਉੱਥੇ ਦੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਾਰਾਤਾ ਦੇ ਮਹਿਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗਾਏ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਜੇ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਹੋਵੇਗੀ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਜਾਈ ਚੱਲੇਗੀ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣਾ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣਗੀਆਂ। ਮਕਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਕਿਵੇਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਸਭ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਚੱਲੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਹਨ ਅਸੁਰ, ਉੱਥੇ ਹਨ ਦੇਵਤਾ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ, ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਹੀ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਬਾਦ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਦੇ ਹੀ ਇੱਥੇ ਹਨ, ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਯੱਗ ਆਦਿ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਯੱਗ ਹੈ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਤੋੜਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੱਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਬਰਸਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਯੱਗ ਰਚਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਯੱਗ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਟਲ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਯੱਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਦੁੱਖ ਟਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਜਸਵ ਅਸ਼ਵਮੇਧ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਯੱਗ। ਸਾਰੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਮੰਡਪ ਬਣਾਕੇ ਮੇਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਮੰਡਪ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਥੋੜੀ ਹੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੇ ਹਾਲ ਦੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਾ ਪੈਦਾ ਹੈ ਇਸਤੋਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣਾ ਮੰਡਪ ਲੈ ਲਵੇ। ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਛੋਟਾ ਮੰਡਲ ਬਣਾ ਲਵੇ। ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬਤੀ ਆਦਿ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਹੀ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇ, ਲੇਨ ਤੇ ਕਿਉਂ ਲੈਣਾ! ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ - ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ। ਵਾਟਰਪਰੂਫ ਮੰਡਪ ਬਣਾ ਲਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਬਰਸਾਤ ਪਵੇ, ਹਰਜ਼ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਜਦੋਂ ਦਿੱਲੀ ਗਏ ਸੀ ਤਾਂ ਠੰਡੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਕੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਠੰਡੀ ਦੇ ਲਈ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਗਰਮ ਕਪੜੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਮੰਡਪ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਵਿਖਣ ਨਾ ਪਾਵੇ, ਚੰਗਾ ਇਨਸੋਰੈਂਸ ਕਰ ਦਵੇ। ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਕਰਨੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਵੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਕੋਲ ਦੁਰਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਖੁਦ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਖੁਦ ਸਮਝਣ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਮਝੋ ਕਿ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣਾਉਣਾ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੁੱਖ ਹਰੇ, ਸੁਖ ਦਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਆਏਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਏਕੁਰੇਟ ਚੱਲਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਸ੍ਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਰੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਭਗਵਾਨ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਸ੍ਰਵਵਿਆਪੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਫਿਰ ਤਾਂ ਸਭ ਬਾਪ ਕਹਾਉਣ। ਭਗਵਾਨ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਵੱਡਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ - ਕਈ ਮੀਟ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਲੜ੍ਹਦੇ ਹਨ... ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਉਸ ਵਕਤ ਮਨੁੱਖ ਖੁਸ਼ ਹੋਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਹਰ ਗਏ ਉੱਥੇ ਦੀ ਉੱਥੇ ਰਹੀ। ਸਿਰਫ ਪੂਜਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾਂ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਹੱਥ ਸਾਰੇ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ 5 - 7 ਰੋਜ਼ ਦੇ ਬਾਦ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮਾਇਆ ਕਿੰਨੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ, ਝੱਟ ਫਸਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਡੀਫਿਕਲਟ ਹੈ। ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡੀਫਿਕਲਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਅਸੁਰਾਂ ਦੇ ਵਿਖਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦਾ ਸ਼ਾਦੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਦੀ ਬਿਨਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲੇਗੀ। ਅਰੇ ਸ਼ਾਦੀ ਨਾ ਕਰਨਾ ਤੇ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਬਰਥ ਕੰਟਰੋਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਜੇ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਪਵੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਬਣਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਸੀ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਦਿਨ ਬੀਤਿਆ ਉਹ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ, ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਂਦੇ ਹਨ, ਖਿਆਲ ਚਲਦਾ ਹੈ - ਅੱਜ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਜੇ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਉਹ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫਿਰ ਕਲ ਜੇ ਹੋਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਆਦਿ - ਮੱਧ-ਅੰਤ ਕੀ ਹੈ! ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਘੇਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜੇ ਕੁਝ ਪਾਰਟ ਚਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਅੱਜ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਲ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਉਹ ਵੀ ਕਹਾਂਗੇ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੋਗਣਾ ਭੋਗਨੀ

ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਰਾਮਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਫਿਕਰਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੇਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਪਤਾ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਬਹੁਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਬਾਬਾ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਭ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਦਵੀ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਦੀ ਬਾਜ਼ੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇ? ਬਾਬਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਬਸ। ਕਿੰਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ! ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਸਿਆਣੇ ਸੈਸੀਬੁਲ ਬੱਚੇ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਦਵੀ ਵੀ ਘੱਟ ਮਿਲੇਗੀ। ਜਿੰਨਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੱਸਣਗੇ, ਉਤਨੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਰੇਗਾ ਸੇ ਪਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਅਜਿਹੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰੀਏ। ਕਿਤੇ ਪ੍ਰਦਸ਼ਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਹਾਫ਼ ਪੇ ਤੇ ਵੀ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਫੁੱਲ ਪੇ ਛੱਡਕੇ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬਾਲ - ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਭੇਜ ਦਵੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਹਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਕਰੇ, ਭਾਵੇਂ 10 ਰੁਪਏ ਨਾਲ ਕਰਨ। ਪੈਸਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਹੈ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਵੀ ਖਰਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਘਾਹ ਕੱਟਦੇ ਹੋ, ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਲਈ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਾਰੇ ਫਿਕਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦੇ ਲਈ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਬੀਤਿਆ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਆਫ਼ਿਕ।
  2. ਰਾਤ - ਦਿਨ ਇਹ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸੀਏ! ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ।
- ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵਿਸ ਅਤੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡੱਬਲ ਤਾਜਧਾਰੀ ਭਵ:
ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਡੱਬਲ ਤਾਜਧਾਰੀ ਸਮਝਕੇ ਚੱਲੇ - ਇੱਕ ਲਾਈਟ ਮਤਲਬ ਪਿਓਰਟੀ ਦਾ ਤਾਜ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਤਾਜ। ਪਿਓਰਟੀ ਅਤੇ ਪਾਵਰ - ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਮਾਈਟ ਦਾ ਕਰਾਉਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡੱਬਲ ਫੇਰਸ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਡੱਬਲ ਫੇਰਸ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਅਤੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
- ਸਲੋਗਨ:- ਦਿਵਿਯ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਮਨ - ਵਚਨ ਅਤੇ ਕਰਮ ਕਰਨਾ ਹੀ ਦਿਵਿਯਤਾ ਹੈ।

*****

“ਦਿਵਿਯਤਾ- ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ”

ਅੱਜ ਦਿਵਿਯ ਬੁੱਧੀ ਵਿਧਾਤਾ, ਦਿਵਿਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾਤਾ ਆਪਣੇ ਦਿਵਿਯ ਜਨਮਧਾਰੀ, ਦਿਵਿਯ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦਿਵਿਯ ਜੀਵਨ ਮਤਲਬ ਦਿਵਿਯ ਸੰਕਲਪ, ਦਿਵਿਯ ਬੋਲ, ਦਿਵਿਯ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦਿਵਿਯ ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਨਾਇਆ ਹੈ। ਦਿਵਿਯਤਾ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਿੰਗਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੈ ਸਾਧਾਰਨਤਾ, ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਦਿਵਿਯਤਾ। ਦਿਵਿਯਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਦਿਵਿਯ ਜੀਵਨਧਾਰੀ ਆਤਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਵਿਯ ਨੈਣਾਂ ਦਵਾਰਾ ਮਤਲਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦਿਵਿਯ ਅਨੁਭੂਤੀਆਂ ਕਰਾਉਣਗੀਆਂ। ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਤੇ ਹੀ ਸਾਧਾਰਨ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਮੈਜ਼ੇਰਿਟੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੇਗੇ ਕਿ ਇਹ ਜੀਵਨ ਕੋਈ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਵੀਨਤਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। “ਅਲੈਕਿਕਤਾ” “ਦਿਵਿਯਤਾ” ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਧਾਰ ਹੈ - ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। ਕੁਝ ਚਾਹੀਦਾ, ਕੁਝ ਚਾਹੀਦਾ - ਇਸ ‘ਚਾਹੀਦਾ’ ਦੀ ਪਿਆਸ ਨਾਲ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਲੱਭਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਸਬੂਲ ਪਾਣੀ ਦੀ ਪਿਆਸ ਵਿੱਚ ਤੜਫਦਾ ਹੋਇਆ ਮਾਨਵ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੂੰਦ ਲਈ ਤੜਫਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਦਿਵਿਯਤਾ ਦੀਆਂ ਪਿਆਸੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਅੱਜਲੀ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਤੜਫਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਤੜਫਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਿੱਥੇ ਪਹੁੰਚਨਗੀਆਂ? ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ। ਅਜਿਹੇ ਦਿਵਿਯਤਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਬਣੇ ਹੋ? ਹਰ ਵਕਤ ਦਿਵਿਯਤਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਦੇ ਸਾਧਾਰਨ, ਕਦੇ ਦਿਵਿਯ? ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਨੇ ਦਿਵਿਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਦਿਵਿਯ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਦਿਵਿਯ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲਾਂ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਦਿਵਿਯ ਜਨਮਧਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਨ ਨਾਲ ਸਾਧਾਰਨ ਕਰਮ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਦੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਾਧਾਰਨ ਕਰਮ ਹੋਣ। ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵੀ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਵਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਗੈਰਮਿੰਟ ਦੀ ਨੈਕਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮਾਤਾਵਾਂ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਸਾਧਾਰਨ ਕਰਮ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਸਾਧਾਰਨ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ “ਅਲੈਕਿਕ” ਦਿਵਿਯ ਕਰਮ ਹੋਵੇ, ਮਹਾਨ ਫਰਕ ਇਸਲਈ ਸੁਣਾਇਆ ਕੀ ਦਿਵਿਯ ਜਨਮਧਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਨ ਨਾਲ ਸਾਧਾਰਨ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਮਨ ਨਾਲ ਸਾਧਾਰਨ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਧਨ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤਨ, ਮਨ ਅਤੇ ਧਨ - ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਮਾਲਿਕ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ। ਹਰ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿਵਿਯ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਚੈਕ ਕਰੋ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸਾਧਾਰਨ ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਦਿਵਿਯ ਅਲੈਕਿਕ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਰਿਹਾ? ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਬਹੁਤ ਭੋਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚੈਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਭੋਲੇਪਨ ਵਿੱਚ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਲਤੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਬੁਰਾ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ, ਬੁਰਾ ਬੋਲਿਆ ਨਹੀਂ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਚੈਕ ਕੀਤਾ ਦਿਵਿਯ ਜਾਂ ਅਲੈਕਿਕ ਕਰਮ ਕੀਤਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਧਾਰਨ ਬੋਲ ਜਾਂ ਕਰਮ ਜਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਨਾ ਮਿਟਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਦਾ ਦਿਵਿਯ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਦਿਵਿਯ ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਜਮਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਵੱਧਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ ਭੋਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਲੇਕਿਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਲੇਕਿਨ ਬੈਸਟ ਕਿੰਨਾਂ ਬਣਾਇਆ? ਕਈ ਵਾਰ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਅੱਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਲੇਕਿਨ ਸੁਖ ਵੀ ਦਿੱਤਾ? ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ - ਇਸ ਨਾਲ ਵਰਤਮਾਨ ਚੰਗਾ ਬਣਾਇਆ। ਲੇਕਿਨ ਸੁਖ ਦੇਣ ਨਾਲ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਏ? ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਿਰਫ ਸੁਖ ਦਾ ਖਾਤਾ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਸੁਖ ਕਿੰਨਾਂ ਦਿੱਤਾ? ਜੇ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਮਾਸਟਰ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦਵਾਰਾ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰੋ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦਿਵਿਯਤਾ ਜਾਂ ਅਲੈਕਿਕਤਾ। ਤਾਂ ਚੈਕਿੰਗ ਵੀ ਸਾਧਾਰਨ ਤੋਂ ਗੂਹੀਏ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰੋ। ਹਰ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਖਾਤੇ ਚੈਕ ਕਰੋ - ਤਨ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾਂ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ? ਮਨ ਦੇ ਦਿਵਿਯ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾਂ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ? ਅਤੇ ਧਨ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਕੇ ਕਿੰਨਾਂ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ? ਜਮਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵੱਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਜਨਮ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਵੱਖ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ - “ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ”। ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਭੋਲੇ ਨਹੀਂ ਬਣੋ। ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੋਲੇ ਨਾ ਬਣੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵੇਖੀ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਫਿਰ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ।

ਸਾਰੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲਾ ਕੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਨੇਹ ਵੇਖ ਇੱਕ ਘੜੀ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਰਿਟਰਨ

ਅਨੇਕ ਘੜੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹੇ ਵੱਡੇ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੀ - ਕੀ ਪੱਕਾ ਕਰਵਾਇਆ? ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਪਟਰਾਈ ਬਣਨਾ ਪਵੇਗਾ। 4 ਦਿਨ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਆਉਣਾ - ਜਾਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਇਹ ਵੀ ਆਪਣਾ ਲੱਕ ਸਮਝੋ ਜੋ ਇਤਨਾ ਵੀ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਜੜ੍ਹ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਾਣ ਖੜ੍ਹੇ - ਖੜ੍ਹੇ ਰਾਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਿੰਨ ਪੈਰ ਧਰਤੀ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਅੱਗੇ ਵਿਧੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਧੀ ਵੀ ਬਦਲਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਲੇਕਿਨ ਸਦੈਵ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਜੋ ਵੀ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧੀ ਤੇ ਹੋਈ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ - ਖਾਣਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ। ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਸੋਨਾ 2 ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੀ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਭੋਜਨ ਇੱਥੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਬਨਾਓ, ਭੋਗ ਲਗਾਓ - ਫਿਰ ਖਾਓ। ਇੱਥੇ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਭੋਗ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਭੋਜਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਚੰਗਾ ਆਰਾਮ ਹੈ। ਕੁਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਰਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਬਲਮ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਭੋਜਨ ਖਾਇਆ ਨਾ। ਸਦਾ ਇਵੇਂ ਹੀ ਇਜ਼ੀ ਰਹੇ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਇਜ਼ੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕੰਮ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਸਕਾਰ ਟਾਈਟ ਹੋਣ ਤਾਂ ਸਰਕਮਸਟਾਂਸਿਜ ਵੀ ਟਾਈਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਾਲੇ ਵੀ ਟਾਈਟ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਟਾਈਟ ਮਤਲਬ ਖਿੰਚਾਤਾਨੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਹਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖ - ਵੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ। ਜਾਂ ਕਦੇ ਚੰਗੇ - ਬੁਰੇ ਦੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਨਾ ਚੰਗੇ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਬੁਰੇ ਵਿੱਚ - ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਚੰਗਾ।

ਸਦਾ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਦਿਵਿਯਤਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਵਿਯ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਜਮਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਹਰ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਇਜ਼ੀ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਇਜ਼ੀ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ - ਅਜਿਹੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਬੋਮਬੇ ਗੁਪ:- ਬੋਮਬੇ ਨਿਵਾਸੀ ਬੱਚੇ ਸੂਫ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਨਾ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ? ਸੰਪੰਨਤਾ, ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਚੈਕਿੰਗ ਆਪਣੀ ਸੰਪੰਨਤਾ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਮਾਨਾ ਸੂਫ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਫੁਲ ਹੋਣਾ। ਜਿਵੇਂ ਚੰਦਰਮਾ ਜਦੋਂ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਪੰਨਤਾ ਉਸਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧੇਗਾ, ਬਸ ਇਤਨੀ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਹੈ। ਜਰਾ ਵੀ ਕਿਨਾਰੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ, ਯੋਗ, ਧਾਰਨਾ, ਸੇਵਾ - ਸਭ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਦੂਰ ਹਾਂ! ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਮਤਲਬ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਨੇੜੇ ਹੋ? ਕਿੰਨੇ ਨੇੜੇ ਹੋ? 8 ਤੱਕ, 100 ਤੱਕ ਜਾਂ 16000 ਤੱਕ। 8 ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ, ਫਿਰ 100 ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ 16000 ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ। ਕਿੰਨੇ ਸਮੀਪਤਾ ਵਾਲੇ ਹੋ - ਇਹ ਹੀ ਚੈਕ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੋਟਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਭਾਗਵਾਨ ਹੋ। ਉਹ ਤੜਫਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੰਪੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸ਼ੁਰੂਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਨਾ। ਰੋਜ਼ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੌਣ ਖੁਸ਼ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਸਦਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਨੇੜੇ ਹਾਂ, ਸੰਪੰਨ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਮੀਪ ਮਿਲਣਾ ਵੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਸਥੂਲ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਦਾ ਨੇੜੇ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ ਬਣੋ। ਅੱਛਾ।

ਗੁਜਰਾਤ - ਪੂਨਾ ਗੁਪ :- ਸਾਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਵਾਣੀ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੀ। ਇਵੇਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਬਣੋ ਹੋ ਜਾਂ ਵਾਣੀ ਦਵਾਰਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ ਘੱਟ? ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਕੈਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਚ ਕਰਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਵਾਣੀ ਦਵਾਰਾ ਸਭਨੂੰ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਰਕਮਸਟਾਂਸਿਜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੇ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਵਰਦਾਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ, ਮਹਾਦਾਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ, ਮਹਾਦਾਨ, ਵਰਦਾਨ ਦੇਣਗੇ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ - ਸੁਖ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੜ੍ਹ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੜ੍ਹ ਮੂਰਤੀ ਬੋਲਦੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਭਗਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਵਿਯਤਾ ਦੇ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨਜ਼ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦਿਵਿਯ ਨੈਣਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਜਾਂ ਦੇਵੀ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਟੈਸ਼ਨ ਨੈਣਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਣਗੇ। ਫੇਸ (ਚਿਹਰੇ) ਵੱਲ ਅਟੈਸ਼ਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਸਤੱਕ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਨੈਣਾਂ ਦਵਾਰਾ ਦਿਵਿਯਤਾ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤੇ ਹਨ ਜੜ੍ਹ ਮੂਰਤੀਆਂ। ਪਰ ਕਿਸ ਦੀਆਂ ਹਨ? ਤੁਸੀਂ ਚੈਤੰਨ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹ ਮੂਰਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਹਨ? ਚੈਤੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੜ੍ਹ

ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣਾ, ਇਹ ਪ੍ਰੋਕਟਿਸ ਕਰੋ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਬਹੁਤ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਕਲੀ ਕਿਸ ਤੋਂ? ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਨਾ! ਜਦ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਵਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿੰਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਾਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਦਿਵਿਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ ਖੁਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਜਮਾਂ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸਮੇਂ ਤੇ ਦੇ ਸਕੋਗੇ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੀ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਮਤਲਬ ਕਮਾਇਆ ਅਤੇ ਖਾਇਆ। ਜੇ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਕੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਦੇ ਜਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਉਸਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਧੋਖਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਧੋਖਾ ਮਿਲੇਗਾ ਤਾਂ ਦੁਖ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਲਾਸ਼ੂ ਸਮੇਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਖਾ ਲੈਣਗੇ। ਫਿਰ ਦੁਖ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਤਾਂ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਜਮਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਨਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚੱਲਣ, ਬੈਠਣ, ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਾ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾਂ ਨਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਉਤਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ਾ। ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਆਪੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਹੀ ਜਨਮ ਸਿੰਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਝਲਕ ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਝਲਕ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਣੋ। ਇਸੇ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ - ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਖੋਣਾ ਨਹੀਂ। ਸਮੱਸਿਆ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਾਵੇਗੀ ਲੇਕਿਨ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਸਾਡੀ ਚੀਜ਼ ਹਰ, ਸਮੱਸਿਆ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਲੋਂ ਆਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਤੇ ਸਦਾ ਨਾਲ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਨਾ। ਪਰਾਈ ਚੀਜ਼ ਤਾਂ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਾਵੇਗੀ ਵੀ। ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਗਵਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗਵਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਰੀਰ ਵੀ ਚਲਾ ਜਾਵੇ ਲੇਕਿਨ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇ। ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਵੀ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵਧੀਆ ਮਿਲੇਗਾ, ਤਾਂ ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਾਲੇ ਇਸ ਮਹਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਰਹਿਣਾ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਬਣਨਾ। ਅੱਛਾ।

ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ - ਕਰਨਾਟਕ ਗ੍ਰੁਪ :- ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ - ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜਦ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਖੁਦ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਸਹਿਜ ਲਗਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 'ਸਬੰਧ' ਯਾਦ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਯਾਦ ਖੁਦ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਿਹਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਸ੍ਵੈ ਸਬੰਧੀ ਹੈ - ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿਜ ਯੋਗੀ ਬਣ ਗਏ। ਕਦੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ? ਜਦੋਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਲਗਦਾ ਹੈ? ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਵਿਧਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਣੋ। ਜਦੋਂ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਵਿਧਾਈ ਦਵੇਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਗੀਆਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਮੰਗਿਆ ਕਿ ਦੁਆਵਾਂ ਦਵੇ, ਬਲੈਸਿੰਗ ਦਵੇ। ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬਲੈਸਿੰਗ ਲੈਣ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਾਧਨ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਜਿੰਨਾਂ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਵਿਦਾਈ ਦਵੇਗੇ ਉਤਨੀ ਬਲੈਸਿੰਗ ਆਪੇ ਹੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਪਰਮਾਤਮ ਦੁਆਵਾਂ ਇੱਕ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਪਰ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੁਆਵਾਂ ਲੈਂਦੇ ਸਹਿਜ ਉੱਡਦੇ ਚਲੀਏ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਮ ਕਰ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਸਧਾਰਨ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਮ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੋਲ ਹੋਣ। ਤਾਂ ਆਂਧਰਾ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਇਹ ਹੀ ਕਰੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਦਵਾਰਾ, ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਵਾਰਾ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਈਨਾ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਈਨੇ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਦਿਵਿਯ ਆਈਨਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਆਈਨੇ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਹੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਸਮਝਾ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਦਿਲਤਖ਼ਤ ਨਸ਼ੀਨ ਭਵ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਖ਼ਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਦਿਲਤਖ਼ਤ ਨਸ਼ੀਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠਣ ਦੇ ਲਈ ਅਚਲ, ਅਡੋਲ, ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਤਖ਼ਤ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਸਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਦਿਲਰੂਪੀ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਸਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਸਲਈ ਆਪਣੇ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਬਣ ਸਥਿਤ ਹੋ ਜਾਵੋ, ਇਸ ਤਖ਼ਤ ਤੋਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਡਰਾਮਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਦਿਲਤਖ਼ਤ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋ ਸਕੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਦਵਾਰਾ ਨੈਗੇਟਿਵ ਨੂੰ ਪੋਜ਼ਿਟਿਵ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰੋ।

*****

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹੁਣ ਅੰਤ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਰਜਾਈ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਨਾ ਹੈ?"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਸ਼ੈਲੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੱਦੀ ਨਸੀਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:- ਆਲਰਾਉਂਡ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੈਲੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੱਦੀ ਨਸੀਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਆਲਰਾਉਂਡ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਉਜੁਰਾ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਿਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬਣੋ ਜੋ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਸ਼ੇ ਕਰੇ। ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਰਗਾ ਬਣਕੇ ਦਿਖਾਓ।
- ਗੀਤ:- ਇਸ ਪਾਪ ਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸਿਰਫ਼ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆ ਹੀ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁੰਨ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਸਨੂੰ, ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੇ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਓ, ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ... ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਫੁੱਲ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਣ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਣ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਭਾਰਤ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦੇਸ਼ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦੇਣ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਹਿੰਦੂ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਜਰੂਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਆਏ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਲੋਕੀ ਵੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈ ਫ੍ਰਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੋਧੀਆਂ ਦਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੁੱਧ, ਉਹ ਹੋ ਗਿਆ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ। ਇੱਕ ਬੁੱਧ ਤੋਂ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੋਧੀ ਨਿਕਲੇ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਇੱਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਦੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਇਵੇਂ ਹੀ ਚੱਲਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਜਦੋਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਧਰਮ ਕ੍ਰਾਇਸਟ, ਇਸਲਾਮ ਧਰਮ ਇਬ੍ਰਾਹਿਮ ਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ। ਅੱਛਾ ਜੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ ਉਹ ਕਿਸਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ? ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਚੱਲੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਹੁਣ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰੋੜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਤਨੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ। ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਆਦਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਭ ਪ੍ਰਯਾਏ ਲੇਪ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਨਾਮ ਹੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ, ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਐਂਡ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਮਹਾਭਾਰੀ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਐਂਡ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਭ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਏ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। 5 ਪਾਂਡਵ ਬਚੇ ਉਹ ਵੀ ਪਹਾੜਾ ਤੇ ਗਲ਼ ਮਰੇ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਲਯ ਮਤਲਬ ਜਲਮਈ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਸਾਡੇ ਦੁੱਖ ਹਰੇ ਸੁੱਖ ਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਰਾਮਰਾਜ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਰਾਮਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਣਾ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੇ ਯੁਕਤੀ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਕੁੱਝ ਵੀ ਰਹੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਨ ਤੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਰਵਿਸਬੁਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਟਪਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ

ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਰਚਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਹੈ ਨਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਆਸੂਰੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ ਹੈ ਕਲਿਯੁਗ ਵਿੱਚ, ਦੈਵੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਦੈਵੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ ਦੀ। ਜਦੋਂ ਬਾਜ਼ੇਲੀ ਖੇਡਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੈਰ ਅਤੇ ਚੋਟੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਫਿਰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ 6 ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। 4 ਦਿਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ ਮਤਲਬ ਅੱਜ ਹੀ ਬਾਬਾ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹਾਂ। ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬਣਿਆ ਹਾਂ। ਜੇ ਜਿੰਉਂਦੇ ਜੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ। ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਤੇ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਵੱਡਿਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ। ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸਹਿਜ਼ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਸਮਝਾਉਣੀ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਡਰਾਮਾ ਪਲੇਨ ਅਨੁਸਾਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ ਨਿਕਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੀ, ਹੁਣੇ ਕਿਉਂ? ਡਰਾਮਾ ਪਲੇਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਯੁਕਤੀ ਜਦੋਂ ਨਿਕਲਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਦੋਂ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਦਰਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਲਫ਼ ਬੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣਨ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਨਿਸ਼ਚੇ ਟੁੱਟਦਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ-ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋਰ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਛੱਡ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇਗੀ। ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਠਹਿਰਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਮਮਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮੱਤ ਤੇ ਹੀ ਚੱਲਾਂਗਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਾ ਚੱਲਣ ਕਾਰਨ ਭੁੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਭਾਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ- ਲੈਂਦੇ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਬਾਪ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਅੰਦਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ? ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਿਸਨੂੰ ਸਭ ਫਾਦਰ ਕਹਿ ਕੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਆਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਵੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਬੈਕੁੰਠ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਭਾਵੇਂ ਹੱਥ ਉਠਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਕਿੰਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਜੀਡੈਂਟ, ਗਵਰਨਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ। ਬਿਗਰ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਨੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਦੇ ਮਿਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਨਾ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇ ਨਾ।

ਜਿਵੇਂ ਕੰਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੇਟੀ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਚਾਬੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਚਾਬੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਨਵੇਂ ਸਤਿਯੁਗੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਇਕ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਬਾ ਗਿਆਨ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਨਾ ਬਣਨ ਇਸਲਈ ਨਾਰਦ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਭਗਤ ਤਾਂ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਆਤਮਾ ਤੇ ਪਤਿਤ ਹੈ ਨਾ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਉਹ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਆਏ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਨਾ ਮਿਲੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ। ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਕੇ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਸੀ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣੇ ਸੀ। ਗੀਤਾ ਹੈ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸ਼ਾਸਤਰ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਕੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ- ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ 84

ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਆਕੇ ਫਿਰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਚਕਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਿ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਕੋਈ ਵਿਚਕਾਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਹੋਰ ਜੇ ਵੀ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਤੇ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਜੋ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਰਾਜ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਬਾ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ - ਕਲਪ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅੱਖਰ ਵੀ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਤੇ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਵੀ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਦੀ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤ੍ਰ ਅਤੇ ਪੈਂਤੀ ਦਾ ਚਿੱਤ੍ਰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਦੇਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣ ਵਿੱਚ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਝੱਟ ਨੱਕ ਤੋਂ ਕੰਨ ਤੋਂ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਹੂ ਦੀ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਹੂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਹੀ ਭਾਰਤ ਪਾਵਨ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਵਿਕਾਰੀ ਕੈਡੀ ਵਰਗਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਸਾਰੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਵਿਘਨ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸੌਂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਉਜ਼ਰਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਕਈ ਆਲ ਰਾਉਡ ਹੱਡੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਆਲਰਾਉਡ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਾਂ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਖਾਣਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਪਕਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਵੀ ਇਤਨੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਗੱਦੀ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਘਰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਮਾਤਾਵਾਂ, ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੰਮਾ ਵਰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੋ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਿਰਫ ਮੰਮਾ, ਮੰਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਹੀ ਯਗ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਜਿੰਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗੀ ਪਦਵੀ ਦੇ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਹਰ ਕਰਮ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਭਵ:
ਸਦਾ ਇਸੇ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਨੁਰੇ ਰਤਨ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਨੈਣਾਂ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਸਮਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਆਪੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੰਪਲੇਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਣ ਵੀ ਖੁਦ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕਰਮ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਟਰੱਸਟੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਵੇ।

*****

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਜਿਸਦੀ ਅੱਜ ਤੱਕ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਸਦੈਵ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹੋ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਗਮ ਨਾ ਹੋਵੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਪੁਰਸਾਰਥੀ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਹੜੀ ਜਾਂਚ ਜਰੂਰ ਕਰਨਗੇ?
- ਉੱਤਰ:- ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੁਝ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਮੋਟਾ ਕੰਡਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕਾਮ ਦਾ ਕੰਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਤਿੱਖਾ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਕੰਡਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਕ੍ਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਇਸਲਈ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਕੋਈ ਕੰਡਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੱਢ ਦਵੇ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਾਟੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਾਵੇ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਮੀਂ ਮਾਤ ਪਿਤਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣੀ। ਉਹ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਬਾਬਾ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਦਵਾਰਾ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਰੂਰ ਉਹ ਹੀ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰੰਪਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਬਲਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਖਾਸ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਆਮ, ਸਭ ਤੇ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਇੱਥੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੇ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜਿਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਰਜਾਈ ਦੇਕੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ ਅਹਿਸਤੇ - ਅਹਿਸਤੇ ਸਭ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੀ ਸਲੋਗਨ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਰਜਾਈ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਬਰੇਬਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਕ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੈਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ਬੂ ਪਾਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਲੜਾਈ ਦੇ ਵੀ ਆਸਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਵਗੁਣਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇ। ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਸ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਅਵਗੁਣ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਪਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਸਰੀਰ ਦਾ ਵੀ ਭਾਨ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਭਾਰਤ ਜੇ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ, ਸੰਪੂਰਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸ੍ਰਰਗ ਸੀ। ਹੁਣ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। ਇਹ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਹੀ ਡਿਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਦਾਨ ਦਵੇ ਤਾਂ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੰਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਵ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਪਾਰ੍ਵ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਅਥਾਹ ਐਕਟਰਸ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਟਕਲਾਸ ਐਕਟਰਸ ਹਨ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਰ੍ਵ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰਸਵਤੀ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰਸਵਤੀ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਰਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਚੋਪੜਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਸ੍ਵਾਸਿਕਾ ਨਿਕਾਲਦੇ ਹਨ। ਗਣੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਚੋਪੜਾ। ਸ੍ਵਾਸਿਕਾ ਵਿੱਚ 4 ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਚਾਵਲ ਦਾ ਹਾਂਡਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ 4 ਭਾਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਚਾਵਲ ਦਾ ਹੀ ਭੋਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਮੇਸ਼ੂ ਬਿਲਵੇਡ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰਵੈਂਟ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਹੈ ਹੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਨਿਰਲੇਪ ਕਹਿਣਾ ਕਿੰਨਾ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹੀਨਾ ਡੇਢ ਮਹੀਨਾ ਬੈਠ ਸਮਝਣਗੇ ਤਾਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇਗੀ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਪੁਆਇੰਟਸ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਸਤੂਰੀ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਉਹ ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਨਿਕਾਲ ਦਵੇ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਆਕੇ ਦੁਰਗਤੀ ਤੋਂ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੀੜੀ ਤੇ ਵੀ ਕਲੀਅਰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਗੀਤਾ ਐਪੀਸੋਡ ਰਿਪੀਟ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਕੱਛ ਮੱਛ ਅਵਤਾਰ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 24 ਅਵਤਾਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ

ਹਨ - ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਨੇ ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਠੀਕ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਘਾਟਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਨਾੜੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵਪਾਰੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਵਪਾਰੀ ਵਪਾਰ ਕਰੇ। ਇਹ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵਪਾਰ ਹੈ ਹੋਰ ਵਪਾਰ ਤਾਂ ਸਭ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਚਾ ਵਪਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੇਵਾਗਰ, ਰਤਨਾਗਰ...ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸਕਿਲ ਆਉਣਗੇ। ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਚੋੜਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੰਗਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੰਗਾ ਕੋਈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਮੇਲੇ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਚਿੱਤਰ ਵੀ - ਬਣਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸ਼ੋਭਨੀਕ ਚਿੱਤ੍ਰ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣ ਜੋ ਵੇਖਣ ਤੇ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਰਹੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੋਟਾ - ਮੋਟਾ ਕੰਡਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਕਾਮ ਦਾ ਕੰਡਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੰਡਾ ਉਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ੰਕਰ ਦੀ ਅੱਖ ਖੁਲਣ ਨਾਲ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਕਲੰਕ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਪ ਆਦਿ ਥੋੜੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਧਰਤੀ ਹੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਜੋ ਸੱਪ ਆਦਿ ਨਿਕਲਣ। ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਸੱਪ ਘੁੱਮਣਗੇ। ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਅਤੇ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਬਾਗ ਬਗੀਚੇ ਸੱਪ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਸਭ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਗ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖ ਕੰਡੇ ਮਿਸਲ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਕਿਵੇਂ ਬਗੀਚਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਸ਼ੂ ਬਿਯੂਟੀਫੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਹਸੀਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਤਾਂ ਐਵਰ ਹਸੀਨ ਹਨ। ਸਭ ਸਜਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮਤਲਬ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਸੀਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਅੱਧਾ ਸਮੇਂ ਦੁੱਖ, ਅੱਧਾ ਸਮੇਂ ਸੁੱਖ ਹੋ, ਇਸ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਹੀ ਕੀ? ਨਹੀਂ, 3 ਹਿੱਸਾ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਡਰਾਮਾ ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਅਰੇ ਇਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਉਂ ਬਣਿਆ, ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਬਣ ਰਹੀ...ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੇਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਚਲਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਪ੍ਰਲਯ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਪਤਿਤ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਭ ਦੀ ਕਾਇਆ ਕਲਪਵਰੀਕ੍ਸ਼ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਇਆ ਕਲਪਤਰੁ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਕਦੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਾਲ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਜਰੂਰੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲਕੜੀ ਵਾਲੇ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਜਿਆਦਾ ਲਕੜੀ ਲੈ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਜਿਆਦਾ ਕਮਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਠੰਗੀ ਨਾਲ ਵੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਾਇਕ ਹਾਂ? (ਨਾਰਦ ਦਾ ਮਿਸਾਲ) ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਆਦਿ ਸਭ ਛੱਡੋ। ਗੀਤ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਲਗਾਏ ਫੇਰੇ ਫਿਰ ਵੀ...ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਯੁਕਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋ! ਇਹ ਮੇਰਾ ਲੇਣ ਲਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਰਥ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਲੇਣ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਮ ਵੀ ਹੈ ਭਗੀਰਥ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੰਬ ਆਦਿ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਗ ਲੱਗਣੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਬੁੱਤ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਾਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਮਾਰਨ ਆਦਿ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਿੱਥੇ ਮਾਰਨ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ, ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਰਾਵਣਪੁਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਰਾਮਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕੰਡਾ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਹੋ। ਸਭ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮੁਰਲੀ ਤੇ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨੂੰ ਹੀ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਰਲੀ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਾਓ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਚੰਗੇ ਬਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ। ਉਸ ਸੈਂਦੇ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਇਹ ਸੈਂਦਾ ਵੀ ਕਰੋ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਦੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦੁਕਾਨ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਬਣਾਓ। ਭਾਵੇਂ ਬਣਾਓ। ਪੈਸਾ ਤਾਂ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਕਾਨ ਬਣਾਕੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹੋ। ਪੈਸੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮਕਾਨ ਵੀ ਬਣਾਓ, ਖਾਣੇ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਰੱਖੋ, ਦਾਨ -

ਪੁੰਨ ਵੀ ਕਰੇ। ਕਸ਼ਮੀਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਮਰਿਆ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਜੋ ਸੀ ਉਹ ਸਭ ਆਰੀਆ ਸਮਾਜੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੇ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਦਾਨ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਦਾਨ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਰਾਜ ਭਾਗ ਲੈਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਧਰਮਾਉ ਜਰੂਰ ਨਿਕਾਲਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕੀ! ਇਹ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਬ, ਸਾਹੂਕਾਰ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇਣਾ ਪਵੇ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਦੀ ਖ਼ਤੀਰੀ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਲਵ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦਾ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਯੁਕਤੀ ਰਚੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਾਹੀਦਾ ਸਿਰਫ 3 ਪੈਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮਝਾਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣ। ਕੋਈ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹਾਲ ਹੋਵੇ, ਬੇਲੇ ਅਸੀਂ ਜਰੂਰੀ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਦੇ ਘੰਟਾ ਸਵੇਰੇ ਸ਼ਾਮ ਕਲਾਸ ਕਰਕੇ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਖਰਚਾ ਸਭ ਸਾਡਾ, ਨਾਮ ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਆਕੇ ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਨਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵਪਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਸੈਂਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਸੈਂਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਗੰਗਾ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਮੁਰਲੀ ਹੈ ਜੋ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸੁਣਨੀ ਅਤੇ ਸੁਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਡਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਵਗੁਣਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਗੁਣ ਦਵਾਰਾ ਕਠੋਰ ਸੰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ੀਤਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਈ ਭਵ:
ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੂਰਤ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮੂਰਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਮਾਨਾ ਸਫਲਤਾ ਪਾਉਣਾ। ਜੋ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਕਠੋਰ ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਕਠਿਨ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸ਼ੀਤਲ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹੀ ਗੁਣਮੂਰਤ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਢਾਲ ਤੇ ਠਹਿਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਵਾਨੀ ਦਵਾਰਾ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਭ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਵਾਰਾ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹੋ।

*****

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਟੀਚਰ ਬਣ ਸਿਖਾਉਣਾ ਵੀ ਹੈ, ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਓ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਤਿਯੁਗੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕਿਸ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਸੰਗਮ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਹੈ ਉਹ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ, ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਬੁੱਧ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਬੁੱਧ ਹਨ। ਉਹ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਪ੍ਰਜਾ, ਨੈਕਰ ਚਾਕਰ ਆਦਿ ਸਭ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਮਤਲਬ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੈਠ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਦਵਾਰਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਇਵੇਂ ਕਹੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਮਤਲਬ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਰਚਤਾ ਸ਼ਿਵ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਿਵ, ਇਸਲਈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਚਤਾ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਰਚਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਸਭ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਤਾਂ 84 ਬਾਪ ਬਣਦੇ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਂ ਬਾਪ ਕੋਈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ ਹੋਰ ਜੇ ਵੀ ਰਜਾਈ ਵਾਲੇ ਰਜਵਾੜੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਥੇ ਸੁੱਖ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ ਦਾ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੀ ਦੁੱਖ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਆਉਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਬਾਪ ਹਨ। 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ 84 ਬਾਪ ਹੱਦ ਦੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲਵਤਨ ਕੀ ਹੈ! ਮੂਲਵਤਨ ਜੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੀ ਵੱਡਾ - ਵੱਡਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਿਤਾਰੇ ਮਿਸਲ ਚਮਕਦੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫਾਇਰ ਫਲਾਈ ਦਾ ਹਾਰ ਬਨਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਉਵੇਂ ਇਹ ਮੂਲਵਤਨ ਦਾ ਵੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਦਾ ਸ਼ੋ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੂਲਵਤਨ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਇਵੇਂ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਝਾੜ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਲੀਅਰ ਵਿਖਾਈ ਪਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਫਿਰ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ। ਹੁਣ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸੂਰੀ ਅਵਗੁਣ ਕਹਾਂਗੇ। ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਜੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਨਾਲ ਝੱਟ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਥੋੜੀ - ਥੋੜੀ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਹੀ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ, ਗੋਲਾ ਅਤੇ ਨਰਕ - ਸ੍ਰੰਗ ਦੇ ਗੋਲੇ। ਇਹ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਝਾੜ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦਾ ਮਾਪ ਪੂਰਾ ਹੈ। ਐਕੁਰੇਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸਤੇ ਰਜੇ ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਐਕੁਰੇਟ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਸਾਰਾ ਨੂੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹਨ ਗੂਹੀਏ ਤੇ ਗੂਹੀਏ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਸੰਨਿਆਸੀ, ਉਦਾਸੀ ਆਦਿ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਭਾਵੇਂ ਨਾਟਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਡਰਾਮਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਬਾਈਸਕੋਪ ਆਦਿ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਮੂਵੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਟਾਕੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਸਾਈਲੈਂਸ ਤੋਂ ਟਾਕੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਟਾਕੀ ਤੋਂ ਫਿਰ ਮੂਵੀ ਵਿੱਚ ਜਾਏ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਟਾਕ ਨਾ ਕਰੋ। ਰਾਯਲ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਅਹਿਸਾਸੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ

ਜਾਣਾ ਹੈ - ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ। ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਟਾਕੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਉਹ ਹੈ ਮੂਵੀ। ਉੱਥੇ ਈਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸਫੇਦ ਲਾਈਟ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ, ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਦੀ ਮੂਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਵਾਇਆ ਮੂਵੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸੂਕਸ਼ਮ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਨੀ ਪਵੇ ਫਿਰ ਪਿੱਛੇ ਸਥੂਲ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੂਲਵਤਨ, ਸੂਕਸ਼ਮ, ਸਥੂਲ... ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨਵਾਸੀ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ 4 ਭੁਜਾ ਵਾਲਾ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੈ, ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਹੈ ਨਿਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਕੇ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਡਿਟੇਲ। ਉਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਨਟਸ਼ੇਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ। ਬੀਜ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਝਾੜ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਨਾਲੇਜ ਹੈ, ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਵੱਖ ਹੈ। ਝਾੜ ਵੱਖ ਹੈ। ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਚਿੰਤਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗੇ। ਭਾਰਤ ਜੱਦ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਸਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬੀਜ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਰੀਕਸਪਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਹੈ ਸ਼ੁੱਕਰ ਦੀ ਦਸ਼ਾ, ਬੁੱਧ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਵਾਲੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਰਿਵਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੂ ਠਹਿਰੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬੁੱਧੂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਉੱਚ ਪ੍ਰਜਾ ਕੋਈ ਘੱਟ ਪ੍ਰਜਾ। ਕਿੱਥੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਪ੍ਰਜਾ ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਨੈਕਰ ਚਾਕਰ। ਸਾਰਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਮਦਾਰ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਸਤੋਗੁਣੀ, ਰਜੋਗੁਣੀ, ਤਮੋਗੁਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ ਉਹ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਹੀ ਟੀਚਰ, ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਦੇ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਫਿਰ ਕੋਈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਉੱਚ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਟੀਚਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਿੱਖੇ ਹਨ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਟੀਚਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਟੀਚਰ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਆਪ ਸਮਾਨ ਟੀਚਰ ਬਣਾਉਣਾ। ਟੀਚਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਗੇ। ਟਾਈਮ ਥੋੜਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਿੱਖਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਸਿੱਖਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਬਾਬਾ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੋਈ ਸੈਂਕੜੇ ਵਰ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਭ ਟੀਚਰ ਬਣ ਜਾਣ ਫਿਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲੈਣ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦਵੇ। ਚਿੰਤਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਸਮਝਣਗੇ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਹਿਲੇ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਹੁਣ ਰਚਨਾ ਰਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਥੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਨਵਾਂ ਝਾੜ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ, ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਵਾਂ ਝਾੜ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਮਿਹਨਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਇੱਥੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਫਿਰ ਕਲਯੁਗ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਿਰ ਖਾਦ ਪੈਂਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ 2 - 3 ਜਨਮ ਲਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਝੱਟ ਖਾਦ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੁੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੁੱਖ ਭੋਗਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਦਾ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਉਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਸਾਰੀ ਬਦਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਡਰਾਮਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਮੇਰਾ ਵੀ ਪਾਰ੍ਵ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਬਾਕੀ ਕੀ! ਮੈਂ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਲੈਣ ਦੀ ਰਸਮ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਸੰਗ ਲੈਂਦੇ ਹਨ - ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਲਈ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਨਗੇ, ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਗੰਗਾ ਸਨਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਪਰ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾਕੇ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਰਾਵਣ ਦੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾਉਂਦੇ

ਹਨ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਰਾਮਰਾਜ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਹੀ ਹੈ - ਸ਼ਾਂਤ। ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਅਸ਼ਾਂਤ ਬਣੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਵਾਸੀ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਆਤਮਾ ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਸਹਿਤ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਨੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵੀ ਹੈ, ਧਨ ਦੌਲਤ ਵੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ, ਧਨ ਦੌਲਤ ਆਦਿ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਰਸਾ ਲਿੱਤਾ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਤੋਂ ਝੱਟ ਅੱਗੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਹੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਚੰਗੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਹੈ ਫਿਰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਟਾਈਮ ਥੋੜਾ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਈਏ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਲਈਏ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਰਾਮ ਸੁਮਿਰ ਪ੍ਰਭਾਤ ਮੇਰੇ ਮਨ... ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ, ਰਾਮ ਦੀ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ ਕੌਣ ਹੈ। ਉਹ ਰਘੁਪਤਿ ਰਾਘਵ ਰਾਜਾਰਾਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਗੜਬੜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਉਹ ਰਾਮ ਕੌਣ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵੇਸਟ ਆਫ ਟਾਈਮ, ਵੇਸਟ ਆਫ ਮਨੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਕੀਤਾ? 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਗੁਆਈ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ, ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹੁਣ ਟਾਕੀ ਤੋਂ ਮੂਵੀ, ਮੂਵੀ ਤੋਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਟਾਕੀ (ਗੱਲਬਾਤ) ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਰਾਇਲਟੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਅਹਿਸਾਸ ਬੋਲਣਾ ਹੈ।

2. ਨਾਲੇਜ ਸਮਝਣ ਦੇ ਬਾਦ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਾਮਾਤ ਦੇ ਬਜਾਏ ਕਰੂਵਜ ਸਮਝਕੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੂਜਣ ਅਤੇ ਗਾਇਨ ਯੋਗ ਭਵ:

ਯਾਦ ਦਵਾਰਾ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਰਾਮਾਤ ਸਮਝਕੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਰ ਕਰਤਵਯ ਸਮਝਕੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਰਿੱਧੀ ਸਿੱਧੀ ਦੀ ਕਰਾਮਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਰੂਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸੰਕਲਪ ਤੋਂ ਕਰੂਵਜ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਕਲਪ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਪਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਆਪਣੀ ਮਨਮਤ ਮਿਕਸ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗਾਇਨ ਅਤੇ ਪੂਜਣ ਯੋਗ ਬਣੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਿਸੀ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਵੱਡੀ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਬਣੋ।

*****

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਤੇਜ਼ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਵੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜਾ ਕਰਤਵਿਆ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ?

ਉੱਤਰ:- ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦੇਣਾ, ਇਹ ਕਰਤਵਿਆ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਇੱਕ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਖੁਦ ਭਗਵਾਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਆਫ਼ਿਕ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਈਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਵੀ ਹੈ, ਨਾਮ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਧਨ ਵੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਫਾਦਰ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਰੂਹ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਭਟਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੋ, ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਜਿਥੋਂ ਫਿਰ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਇੱਥੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਹਾਰ ਜਿੱਤ ਦਾ ਖੇਲ੍ਹ। ਸੁਖ - ਦੁਖ ਦਾ ਖੇਲ੍ਹ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤ। ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੈ, ਫਿਰ ਕਦੇ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਜੇ ਪ੍ਰੈਜੀਡੈਂਟ ਬਣਿਆ ਹੈ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬਾਦ ਉਹ ਹੀ ਬਣੇਗਾ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜੇ ਸੀਨ ਸੀਨਿਰੀਆਂ ਹਨ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬਾਦ ਰਪੀਟ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਬੁੱਢੀਆਂ ਇਤਨਾ ਸਭ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਿਰਫ 3 ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਰਾਵਣਰਾਜ ਜਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੁਖਧਾਮ। ਜਦੋਂ ਦੁਖਧਾਮ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਜੇ ਆਕੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਰੋੜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਆਕੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਣਨਗੇ, ਸਮਝਣਗੇ। ਟ੍ਰਿਪੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਭ ਪਾਸੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਖਬਾਰ ਦਵਾਰਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੁਣਨਗੇ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਖਬਾਰ ਦਵਾਰਾ ਪੜ੍ਹਨਗੇ। ਉੱਥੇ ਬੈਠੇ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਨਗੇ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਲਿਖਤ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਇਸਲਈ ਬਹੁਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਗੇ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਜਰੂਰ ਆਕੇ ਲੈਣਗੇ। ਹਾਲੇ ਟਾਈਮ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਪੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤਿੱਖਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੰਨੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣੇ ਸਨ, ਉਤਨੇ ਹੁਣ ਵੀ ਬਣਨਗੇ ਜਰੂਰ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਆਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੇ। ਸੰਨਿਯਾਸੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੁਕਤੀ ਹੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਸੁਖ ਤਾਂ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੁਖ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਨ, ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਰਾਹ ਦੱਸੋ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਹਿੰਦੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਗੰਗਾ ਹੈ। ਗੰਗਾ - ਸਨਾਨ, ਯਗ - ਤਪ, ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਇਹ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਰਸਤੇ ਹਨ। ਜਦੋਂਕਿ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ, ਫਿਰ ਧੱਕੇ ਕਿਉਂ ਖਾਂਦੇ ਹੋ! ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਆਉਂਦਾ ਸੇ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਭਗਤ ਜਾਣਗੇ ਜਾਂ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ? ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਤੇ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪੰਡਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਸਾਜਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰਦੇ ਹਨ - ਮਹਾਰਾਣੀ - ਮਹਾਰਾਜਾ ਬਣਾਉਣ। ਬਾਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਫਲਾਈ ਨੂੰ ਭਜਾਇਆ, ਪਟਰਾਈ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ

ਗੱਲਾਂ ਲਗਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਫਿਰ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। 84 ਲੱਖ ਜਨਮ ਕੋਈ ਯਾਦ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੇ ਹਿਸਾਬ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਕਰ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ - ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣੋਗੇ, ਉੱਡ ਵੀ ਸਕੋਗੇ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਵੀ ਪਾਵੋਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਓਨਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਕਰਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੁਫ਼ਾਨ ਵੀ ਆਉਣਗੇ, ਪਰ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ। ਭਾਵੇਂ ਕ੍ਰੋਧ ਵੀ ਕਰਨ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲੋ। ਸੰਨਿਯਾਸੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਤਵੀਜ਼ ਪਾ ਦਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੋਲ - ਬੋਲ ਕੇ ਚੁੱਪ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕੋਈ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਬੋਲੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਕੇ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਫਿਰ ਵਰਸਾ ਵੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁਖ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਸਵਰਗ ਦੇ ਪਰੀਜਾਦੇ ਬਣਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਦੁਖ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ 50 - 60 ਜਨਮ ਸੁਖ ਭੋਗਦੇ ਹੋ। ਸੁਖ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਜਿਆਦਾ ਹੈ। ਸੁਖ - ਦੁਖ ਇਕਵਲ ਹੋਣ ਤਾਂ ਫਾਇਦਾ ਹੀ ਕੀ! ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਧਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਸਤਾ ਅਨਾਜ ਸੀ। ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਾਜਾਈ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਨੇ 10 ਆਨੇ ਮਨ ਬਾਜਰੀ ਵੇਚੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿੰਨੀ ਸਸਤਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਘੱਟ ਹੋਣਗੇ, ਅੰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਨਵਾਂ ਪਾਰਟ ਵਜਾਵਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਸਾਡਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੱਤਵਾਂ ਨਾਲ ਬਣੇਗਾ। ਹੁਣ 5 ਤੱਤਵ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਰੋਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਫਿਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੱਦਲ ਭਰਕੇ ਕਿੰਨਾਂ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੋਂ ਰਾਸ - ਵਿਲਾਸ ਬਹੁਤ ਚਲਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਸਭ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਸਨ - ਜਾਦੂ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਨੌਉਧਾ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਭਗਤੀ ਦੀ ਤੇ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਜਾਦੂ ਸਮਝਦੇ ਸੀ।

ਅੱਜਕਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਭਗਵਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਨਾਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਸੀਤਾਰਾਮ, ਰਾਧੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਦਿ। ਕਿੱਥੇ ਉਹ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ, ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਨਰਕਵਾਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ। ਸੀਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਸੀਤੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ। ਸੀਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਵਿਕਾਰੀ ਰਾਜੇ ਕਿਵੇਂ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਹੇਠਾਂ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਭਲਾ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਦੁਖ ਹਰੇ, ਸੁਖ ਦੇ। ਪਰੰਤੂ ਕਿਵੇਂ ਦੁਖ ਹਰਦੇ ਹਨ, ਸੁਖ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ।

ਅੱਜਕਲ ਮਨੁੱਖ ਗੀਤਾ ਕੰਠ ਕਰ ਸੁਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਟਸ਼ੇਲ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਸਮਝਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਲੋਕ ਕੰਠ ਕਰਕੇ ਸੁਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਇਹ ਮਹਾਤਮਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਕੇ ਪੈਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ (ਲੈਕਿਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ) ਤਾਂ 15 - 20 ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਈ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਸ਼ਲੋਕ ਆਦਿ ਕੰਠ ਕਰ ਸੁਣਾਉਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਢੇਰ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਕਮਾਈ ਦੇ ਰਸਤੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦਿਵਾਲਾ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਜਾਕੇ ਸੰਨਿਆਸ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਭ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਫਿਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਮੰਤਰ - ਜੰਤਰ ਯਾਦ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਚਕ੍ਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਕ੍ਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਸਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। ਹੁਣ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ। ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ, ਦੁਖਧਾਮ... ਕਦੋਂ - ਕਦੋਂ ਸੀ - ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਘੋਰ ਹਨੂਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਅਜੇ ਇਤਨੇ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਬਾਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਵੱਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅੰਨ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ। 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹਾਲੇ ਹੋਰ ਹੋਣ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਝੂਠ। ਸੱਚ ਦੀ ਰਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਵਿਜੈ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਕਿੰਨਾਂ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਗਏ ਕਿ ਗਏ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਂਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ, ਫਿਰ ਕਰਕੇ ਰੋਟੀ ਟੁਕੜ ਮਿਲੇਗਾ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਫਾਇਦਾ। ਜਿੰਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਬਾਬਾ ਦੀ ਰਾਏ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਕੋਈ

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਝੂਠ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਕਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਨਹੀਂ, ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਗਏ ਤਾਂ ਮਰੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤਿਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਲਈ ਹੀ ਰਾਖੀ ਬੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਲਈ ਕਦੇ ਰਾਖੀ ਨਹੀਂ ਬੰਨੀ ਜਾਂਦੀ। ਰਾਖੀ ਬੰਧਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੀ ਹੈ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਉਥੋਂ ਦੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਜਿੰਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਗੋਇਆ ਕਮਾਈ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੀਏ। ਸਭ ਤੋਂ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਚਲੇ ਜਾਣ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਮਾਨਾ ਵਰਸਾ। ਜਿੰਨਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨਾ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲੇਗੀ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਸਸਤਾ ਸੌਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਸਤਾ ਸੌਦਾ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਣਾ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੁਫ਼ਾਨ ਤੋਂ ਹਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

2. ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੀ ਪੱਕੀ ਰਾਖੀ ਬੰਨਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਮਲ ਆਸਨ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਭਵ:
ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗਯੁਕਤ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ ਦੇ ਆਸਨ ਤੇ ਸਦਾ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਰਹੇ ਲੇਕਿਨ ਕਮਲ ਆਸਨ ਤੇ ਉਹ ਹੀ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਲਾਈਟ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਮਤਲਬ ਬੰਧਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ, ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਬੋਝ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਦਾ ਬੋਝ, ਲੈਕਿਕ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਦੀ ਮਮਤਾ ਦਾ ਬੋਝ - ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਭ ਬੋਝ ਖਤਮ ਹੋਣ ਉਦੋਂ ਕਮਲ ਆਸਨ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਬਣ ਸਕੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਵੋ ਤਾਂ ਅਸਤਿਅਤਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ।

*****

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- *‘‘ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਅਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ - ਸਿੱਖਿਆ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ’’
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- *ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਹਾਂਗੇ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ - ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:- *ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਜਿੰਨਾ ਜਿਆਦਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਖਾਦ ਨਿਕਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ।
- ਗੀਤ:- ਓਮ ਨਮੋ ਸ਼ਿਵਾਏ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਸਿਕਿਲੱਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਭਗਤੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ। ਜੇ ਭਗਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਭਗਤ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਤਾਂ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਭ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਏ? ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਭਗਤ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਹਾਂ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ ਜਰੂਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੋਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੀ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ, ਮਹਾਰਥੀ ਸੈਨਾ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਡਿਲ ਆਦਿ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਡਿਲ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਡਿਲ ਭਾਰਤ ਦੀ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਯੋਗ ਦੀ ਡਿਲ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਵਾਰਿਸ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ 84 ਜਨਮ ਮਨੁੱਖ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। 84 ਲੱਖ ਇਹ ਤਾਂ ਗਪੜੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੋ ਆਇਆ ਸੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਵੱਖ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਵੱਖ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਮਾਲੂਮ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੁੱਖ ਵੱਖ ਹੈ, ਦੁੱਖ ਵੱਖ ਹੈ। ਸੁੱਖ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੁੱਖ ਰਾਵਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਸੀ, ਸੇ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਸੁਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ, ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ, ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਵੱਛ ਉੱਚ ਬੁੱਧੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਨੀਚ ਬੁੱਧੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੀਚ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਉੱਚ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੋ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੀ ਉੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹੀ ਨੀਚ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇਗਾ। 84 ਜਨਮ ਵੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਹੀ ਲੈਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਪਤਿਤ ਥੋੜੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ... ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ 14 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਨੂੰ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਕਹਾਂਗੇ। 14 ਕਲਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੰਪੂਰਨ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ। ਸੰਪੂਰਨ 16 ਕਲਾ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਦੇ ਹੋ।

ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਿਆਨ ਅਤਿ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਰਹਿਮਦਿਲ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਧੱਕੇ ਖਾ - ਖਾ ਕੇ ਥੱਕ ਗਏ ਹੋਣਗੇ ਇਸਲਈ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਦੇ ਪੈਰ ਦਬਾਏ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬੁੱਢੀਆਂ - ਬੁੱਢੀਆਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਦੇ ਧੱਕੇ ਖਾਕੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਥੱਕਾਨ ਸਭ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਜੱਪਦੇ, ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਪਾਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਾਦਰੀ ਵੀ ਬਾਈਬਲ ਲੈਕੇ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਮਾਲਾ ਆਦਿ ਫੇਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ਿਵ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖਾਦ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਬਹੁਤ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ

ਬਹੁਤ ਪੰਚਾਇਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਨਿਆਰੇ ਪਿਆਰੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਇਸੇ ਸਮਝ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬੱਚਾ ਅਤੇ ਬੱਚੀ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਬਾਦ ਹੈ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬਿਠਾਓ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ - ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਦੇਵਤੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ, ਇਹ ਦਾਦਾ। ਵਰਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇ! ਉਹ ਹੈ ਸਭ ਦਾ ਰਚਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਵੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਰਚਤਾ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਇਸ ਦਵਾਰਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਚਤਾ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਸਭ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਖੁਦ ਅਥਾਰਟੀ। ਵਰਲਡ ਆਲਮਾਇਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਵੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਸੀੜੀ ਹੋਠਾ ਉਤਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਰਾਵਣਰਾਜ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਿੰਨਾਂ ਜਿਆਦਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਖਾਦ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਇਹ ਹੀ ਫੁਰਨਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ, ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਜਾਈਏ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੁਫ਼ਾਨ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਹੈ। ਫਾਲਤੂ ਵਿਕਲਪ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਜੇ ਕਦੇ ਅਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਵੀ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਮਿਹਨਤ ਸਾਰੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਯੋਗ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ। ਯੋਗ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ - ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ, 84 ਜਨਮ ਭੋਗਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਸਭ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਮਾੜੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ। ਚੰਗੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੁਰੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਪੀ ਨੀਚ। ਬਾਬਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਸਹਿਜ ਯੂਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਕਰਮਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ, ਚੋਰੀ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇਕਰ ਕਿਧਰੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਰਾਏ ਪੁੱਛੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਹੈ - ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਣਾ, ਉਹ ਨਾ ਚਲਾਓ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲਗਾਓ (ਹੱਥ ਕਾਰ ਡੇ... ਬੁੱਧੀ ਯਾਰ ਡੇ) ਬਾਬਾ ਸਰਜਨ ਵੀ ਹੈ। ਸਭ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਕਰਮ ਵੀ ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੰਜਿਲ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਅਮਰਨਾਥ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਮਰਨਾਥ ਦੀ ਜੈ, ਬਦਰੀਨਾਥ ਦੀ ਜੈ। ਹੋ ਬਦਰੀਨਾਥ ਸਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੀਰਥ ਯਾਤ੍ਰਾ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਹੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾਏਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ। ਵਡਿਆਈ ਇੱਕ ਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰ੍ਹ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। 5 ਤੱਤਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਹ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੋ ਵਜਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਧਰਨੀ ਨੂੰ ਉਥਲਣਾ ਹੈ, ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰ੍ਹ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਡਿਆਈ ਕੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਸੀ? ਵਰਥ ਨਾਟ ਏ ਪੈਣੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਰ੍ਹ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਹ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਲੋਕ ਵਡਿਆਈ ਦਿੰਦੇ, ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ, ਉਹ ਕੰਮ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਰਾਜ ਤਾਂ ਬੜਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਵਾਂਗੇ! ਬੜਾ ਵਚਿੱਤਰ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਪਾਰ੍ਹਧਾਰੀ ਚੰਗਾ ਪਾਰ੍ਹ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਸਭ ਬਣਨਗੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਅਨਾਦਿ ਪਾਰੁ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਗੰਡ ਇਜ਼ ਵਨ, ਕ੍ਰਿਏਸ਼ਨ ਇਜ਼ ਵਨ। ਉਹ ਹੀ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵੇਖੇ ਮੂਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕੀ ਹੈ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਹੈ ਸੂਕਸ਼ਮਨਵਤਨ। ਉੱਥੇ ਕੀ ਵੇਖਣਗੇ? ਲਾਈਟ ਹੀ ਲਾਈਟ। ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਵੀ ਹੱਦ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਾਮਪ ਹੈ। ਸਾਇੰਸ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਵੀ। ਉੱਥੇ ਐਰੋਪਲੇਨ ਕਦੀ ਡਿੱਗਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੁੱਖੀ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਚੇਰ ਲੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅੱਗ ਸਾੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਮਕਾਨ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਆਬੂ ਜਿੰਨੀ ਜਮੀਨ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖਾਦ ਨਿਕਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ, ਹੁਣ ਮਾਸੂਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅਮਰਪੂਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਉੱਥੇ ਅਕਾਲੀ ਮ੍ਰਿਤੂ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਇਹ ਹੈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਕਿੰਨੇ ਬੀ. ਕੇ. ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਵਰਸਾ ਲੈ ਲੋ। ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੋਗੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪੌਦਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕੋਗੇ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਬਾਬਾ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜੇ, ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਕਰਮਨਾ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ। ਬੁਰੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਕਾਲ ਹੁਣ ਚੰਗੇ ਸੰਸਕਾਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਇਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਵਿਚਿਤਰ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਸਾਡਾ ਪਾਰ੍ਵ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- * ਵਰਦਾਨ :- ਮਨਨ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀਵਾਣ ਭਵ:-*

ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਜੋ ਵੀ ਖਜਾਨਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਮਨਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਸਮਾਉਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਮਨਨ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਆਪਣੀ ਘੋਟ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹੇ। ਜੇ ਮਨਨ ਦੀ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼, ਉਲਝਣ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਆਪੇ ਹੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- *ਸਲੋਗਨ:- ਮਨ ਦੀ ਉਲਝਣ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰਣੈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਓ।*

*****

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਨਗੀਆਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਨਾਲ ਜਰੂਰ ਜਾਣਗੀਆਂ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਕਦਰ ਹੋਵੇਗਾ?

ਉੱਤਰ:- ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਬਹੁਤ ਕਦਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨਗੇ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਮਿੱਤਰ ਸਬੰਧੀਆਂ ਨਾਲ ਤੇੜ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸਭਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਸ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ, ਸਾਰੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਭਰ ਵਿੱਚ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੂਰੀ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਹੈ ਪਰ ਪੁਰਾਣੀ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬਰੇਬਰ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਹੁਣ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਚਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਰਾਮਰਾਜ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਸਾਨੂੰ ਫਲਾਣੀ ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਨਵੇਂ ਕੱਪੜੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਦੀਪਮਾਲਾ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨਵੇਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ ਤੇ ਨਵੇਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਖਾਸ ਦੀਪਮਾਲਾ ਤੇ ਨਵੇਂ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੀਪਮਾਲਾ ਤੇ ਜੇਤ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੁਣ ਜੇਤ ਜਗੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਜੇਤ ਜਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀ ਦੀਪਮਾਲਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਦੀਪਮਾਲਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕਪੜੇ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਜੇਤ ਜਗ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਕੱਪੜੇ ਮਿਲਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਕੋਈ ਚਾਹੇ ਜਾਂ ਨਾ ਚਾਹੇ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਉਹ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਲਿਬਰੇਟਰ ਆਓ। ਕੋਈ ਕਿਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਕਿਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਫੇਰ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਹਨ। ਇਹ ਹਨ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਜੀਵ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੀਵ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ, ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਭਨੂੰ 84 ਜਨਮ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਜੋ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜਰੂਰ ਜਿਆਦਾ ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਜਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ 84 ਜਨਮ। ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਨੂੰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਪਰ ਸਭ ਨੂੰ ਨਾਲ ਜਰੂਰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਦੁਨੀਆਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਜਰੂਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਿੰਚਕ ਮਾਤਰ ਵੀ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਂ, ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਕਲਯੁਗ ਤੱਕ ਭਗਤੀ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਿਨ, ਭਗਤੀ ਰਾਤ। ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਧੌਂਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਠੀਕਰ ਭੀਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਕੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਹਨੂਮਾਨ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਦੇ, ਕੋਈ ਗਣੇਸ਼ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਦੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਾਰੇ ਭਗਵਾਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਨੇ ਸਭਨੂੰ ਬੁੱਧੂ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਾਮਰਾਜ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਮਰਾਜ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਕੋਈ ਰਘੁਪਤੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉਲਟੀ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਮੌਤ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾਂ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਲਾਈਫ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਦੁਆਵਾਂ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ! ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੇ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਛੀ - ਛੀ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਭੰਡੋਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਅੱਗ ਦਾ ਗੋਲਾ (ਬੋਮਬਜ) ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੋਮਬਜ ਨਾ ਬਣਾਈਏ। ਹੁਣ ਇਤਨੀ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਿਆਦਾ ਬੋਮਬਜ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਜਰੂਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਚਾ ਕਿਵੇਂ ਸਕਣਗੇ, ਜੇਕਰ ਬੋਮਬਜ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਤਾਂ। ਹੁਣ ਉਹ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਬਣਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰਨ। ਪਰੰਤੂ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਵੀ ਬੱਦਲ ਪਾਣੀ

ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੀਂਹ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਖੇਤੀ ਆਦਿ ਸੜ੍ਹ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਯੁਕਤੀ ਰਚੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਬੇਮਬਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਹੁਣ ਨਿਕਲੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇਹ ਸਾਰੀ ਧਮ - ਧਮ ਮੱਚ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਾਵੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਭਾਵੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਹੈ, ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਰਿਲਾਇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਹਮ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਅਤਿ ਗੁਪਤ ਗੱਲ। ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ ਜੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਕੋਈ ਦੱਸੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਕਿਥੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ? ਕਿਵੇਂ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਬੁਦਬੁਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਬੁਦਬੁਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਤੱਤਵ ਵੱਡੀ ਜੇਤ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਕਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਹੀ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਗੀਆਂ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਠੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਤਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂਗਾ। ਹਾਂ, ਇਤਨਾ ਬੱਚੇ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਮਿਲੇਗਾ, ਬਾਪ ਇਹ ਮੰਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ? ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾਂ ਵੀ ਗੁੱਸਾ ਕਰੇ, ਸਤੂਤੀ - ਨਿੰਦਾ ਆਦਿ ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਦੇਵਾਲਾ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਹੁਣ ਮਦਦ ਕਰਨ। ਅਰੇ ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਮਭੋਗ ਹੈ, ਸੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰੇ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਮਾਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਕਰਾਚਾਰੀਆ ਆਦਿ ਇਹ ਸਭ ਭਗਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਪਵਿੱਤਰ ਭਗਤ। ਭਗਤੀ ਕਲਟ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਅਖਾੜੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਨ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਰਿਲੀਜਸ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ - ਵੱਡੀਆਂ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਮਾਣ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਭਗਤੀ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿਣਾ, ਇਹ ਵੀ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਹ ਬਾਪ, ਇਹ ਦਾਦਾ, ਇਸਲਈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਰੇ ਦਾਦਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ? ਅਰੇ, ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਤਪੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜੇ ਮੁੱਖ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਚਲਣ ਬਹੁਤ ਰਾਇਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗੱਲ ਘੱਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜਿਆਦਾ ਤਿਕ - ਤਿਕ ਕਰਨਾ ਫਾਲਤੂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੋਲੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਬੋਲੇ ਹੋ, ਰੜੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੰਪਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੱਗੋਂ ਚੱਲ ਇਹ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਕੋਣ - ਕੋਣ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕੱਢਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਬਣਨਗੇ। ਅੱਗੋਂ ਚੱਲਕੇ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਮੌਤ ਸਾਮਣੇ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੈਰਾਗ ਆਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਕਰ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਤਨੇ ਸਭ ਸ਼ਰੀਰ ਖਤਮ ਹੋਣਗੇ। ਨੈਚੁਰਲ ਕਲੈਮਟੀਜ਼ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੈਮਨ (ਅਕਾਲ) ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਭੁੱਖੇ ਮਰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਭ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਨਗੇ। ਮੱਖਣ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਚੰਦਰਮਾ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ ਨਾ! ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਗੋਲਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਪ੍ਰਿੰਸੀਜ਼ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁੱਠੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮੁੱਠੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਵਰਗ ਦਾ ਗੋਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੈਲਥ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਵੈਲਥ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚੱਕ੍ਰਵਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਤਨਾ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਬਦਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿੱਥੇ ਵੀ

ਰਹੇ ਪਰ ਪੜ੍ਹੇ ਜਰੂਰ। ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੇ, ਖਾਨ - ਪਾਣ ਸੁੱਧ ਰੱਖੇ। ਸਭ ਨਾਲ ਤੇੜ ਵੀ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਣਾ, ਉਹ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਕਰੋ ਤਾਂ ਟ੍ਰੇਟਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਆਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਵਿਘਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਰੀਆ ਸਮਾਜੀ ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਆਏ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਦੀ ਟਾਲੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮਹਾਵੀਰ, ਹਨੂਮਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਵੀਰਤਾ ਵਿਖਾਈ ਹੈ। ਜੈਨੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਮਹਾਵੀਰ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਰਥ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਮਹਾਵੀਰ ਹੋ ਕੇ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਰੀ ਯੋਗਬਲ ਦੀ ਗੱਲ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਸ਼ਾਂਤੀ - ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ ਇਹ ਪੈਗਾਮ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਾਪਨਾ ਬਹੁਤ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਦਰ ਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪੂਰਾ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਰਹਿ ਕੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਈ ਤਾਂ ਠੇਰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਣਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਇਹ ਨਿੰਦਾ ਹੋਈ। ਟੀਚਰ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਗੇ ਤਾਂ ਠੇਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ, ਨਾਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਟੀਚਰ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਪਾਸ ਵਿਧ ਆਨਰ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਹਨ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਇਹ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਭਗਵਾਨ ਕੋਣ ਹੈ, ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮਾਇਆ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯਾਦਵਾਂ ਦਾ ਪਲਾਨ, ਕੌਰਵਾਂ ਦਾ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਪਲਾਨ, ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਭਏ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪਲਾਨ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਪ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਸ਼ੂ ਬਿਲਵਰਡ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮੇਸ਼ੂ ਬਿਲਵਰਡ ਬੱਚੇ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਬਿਗਰ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਉਹ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਸਭ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਆਵੇਗਾ ਕਿਵੇਂ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਨਾ ਜਾਣੇ ਕੋਈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਭਾਵੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਜਗੀ ਹੋਈ ਜੇਤ ਨਾਲ ਸਭ ਦੀ ਜੇਤ ਜਗਾਕੇ ਸੱਚੀ ਦੀਪਮਾਲਾ ਮਨਾਉਣੀ ਹੈ।

2. ਸਤੂਤੀ ਨਿੰਦਾ ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਚਲਣ ਬਹੁਤ ਰਾਇਲ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਕੁਲ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸਾਮਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸਮਰਥ ਸ਼੍ਰੇਯ ਭਵ:
ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸਮਰਥੀ ਸ਼੍ਰੇਯ ਬਣੇ। ਸਮਰਥੀ ਆਉਣ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸਾਮਨਾ ਕਰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਸ਼੍ਰੇਯ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਪਾਵਰਫੁਲ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੋ - ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਜਨਮ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਕੁਲ ਹੈ, ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਸੀਟ ਸਭ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੱਤ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਆਪੇ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ।

*****

“ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਰਾਜੀ”

ਅੱਜ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਉਪਕਾਰੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਰ - ਉਪਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਪਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਇੱਛੁਕ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਉਪਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਪਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉਪਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰ - ਉਪਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਨਿਮਿਤ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪਰ - ਉਪਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਉਪਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਿਜ਼ੀ ਹੋ? ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਉਪਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਪਰ - ਉਪਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪਕਾਰ ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣਾ ਇਹ (ਸਿਵਾਏ ਦਿਲ ਦੇ) ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ - ਸੁਣਾਉਣਾ - ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਾਂ ਵਰਨਣ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਦਿਲ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ - ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਸਨੇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਦਿਲ ਦਾ ਸਨੇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਦਿਲਵਾਲਾ ਹੈ - ਦਿਲਾਰਾਮ ਹੈ। ਦਿਮਾਗ ਦਿਲ ਤੋਂ ਸਥੂਲ ਹੈ, ਦਿਲ ਸੂਖਸ਼ਮ ਹੈ। ਬੋਲਚਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਦਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ - ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਸੱਚੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਰਾਜੀ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਿਮਾਗ ਤੇ ਰਾਜੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਿਮਾਗ - ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਰੂਰ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪੇਆਇੰਟਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਲੇਕਿਨ ਦਿਲ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਆਇੰਟ ਮਤਲਬ ਬਿੰਦੂ ਰੂਪ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪੁਆਇੰਟ ਰਪੀਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਪੁਆਇੰਟ (ਬਿੰਦੂ) ਰੂਪ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸੈਕਿੰਡ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ, ਕਦੇ ਸਹਿਜ ਕਦੇ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਬਿੰਦੂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਸਕਣਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੂ ਬਣ ਬਿੰਦੂ ਸਰੂਪ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੁਆਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਥੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਦਿਮਾਗ ਕਈਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਵਿੱਚ ਇਤਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਸਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ, ਸਹੀ ਕੰਮ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸਹੀ ਕਰਮ, ਬੋਲ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਉਹ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਉਹ ਹੀ ਟਚਿੰਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ (ਬਾਪ) ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਸਨੇ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕੀਤਾ ਉਹ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਜਯੁਕਤ, ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਅਤੇ ਸਹੀ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਕੀ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਤੀਰ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਦਿਮਾਗ ਤੇ ਲਗਦਾ ਹੈ ਦਿਲ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਤੀਰ ਤੇ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤੀ, ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ - ਪਹਿਲਾ ਪੂਰ (ਗੁਪ) ਸੇਵਾ ਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਰਹੀ? ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਵੀ ਚੰਗੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਹਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿੱਸੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਪੂਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੇਕਿਨ ਕੀ ਸੀ? ਲੇਕਿਨ ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ ਇਸਲਈ ਦਿਲ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਅਨੇਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਰਾਮ ਦਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਿਮਿਤ ਬਣਿਆ। ਭਾਸ਼ਾ ਗੁਲਾਬੀ (ਮਿਕਸਚਰ) ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਨੇਵਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸੀ ਇਸਲਈ ਭਾਸ਼ਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੀ ਸੀ ਪਰ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਗੁਲਾਬ ਤਾਂ ਬਣ ਹੀ ਗਏ। ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਪੂਰ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਿਧੀ - ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫਰਕ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਗੱਲ ਮੈਜੇਰਟੀ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ - ਤੀਜੇ ਪੂਰ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਮੈਨਾਰਟੀ ਹੈ। ਆਦਿ ਦੀ ਪਹੇਲੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਿਹੜੀ ਪਹੇਲੀ? ਮੈਂ ਕੌਣ? ਹੁਣ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਮੈਂ ਕੌਣ? ਪਹੇਲੀ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਦੱਸੇ ਤਾਂ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਦੂਜਾ ਦੱਸੇਗਾ ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੈ.. ਇਸਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖੋ।

ਕਈ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ - ਆਪ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਵੇਖਣ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਚੈਕ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਦਾ ਚਸਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿੰਨਾਂ ਵੀ ਕੀਤਾ - ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ, ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤਾ - ਇਤਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹਾਂ। ਇਤਨਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਕੋਈ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੀ - ਬਹੁਤ ਕਮੀ ਤਾਂ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਅਲਬੇਲਾਈ ਦਾ ਚਸਮਾ। ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ਉਣਤੀ ਦਾ ਸਹੀ ਚਸਮਾ। ਉਹ ਹੈ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ। ਉਹ ਕੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ? ਜੇ ਦਿਲਵਾਲਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਦਾ ਪਸੰਦ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਹੀ ਚਸਮੇ ਵਾਲੇ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪ ਨੂੰ

ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰਾ ਜਾਂ ਤੀਸਰਾ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਉਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ। ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਬਦਲਣਾ ਹੈ ਇਸੇ ਧੁਨ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਦੂਜਾ ਵੀ ਬਦਲੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਦਲਾਂ। ਜਾਂ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਮੈਂ ਬਦਲਾਂ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤਾਂ ਉਹ ਬਦਲੇ, ਇਤਨੇ ਤੱਕ ਵੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਬਦਲਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਗਜ਼ਾਮਪਲ ਬਣਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਹਾਵਤ ਹੈ 'ਜੇ ਉਟੇ ਸੇ ਅਰਜੁਨ'। ਅਰਜੁਨ ਮਤਲਬ ਆਲੋਕਿਕ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਹੀ ਚਸਮਾ ਜਾਂ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। ਉਵੇਂ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਦੋ ਮੁੱਖ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਹਨ - ਦਿਲ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ। ਦੋਵੇਂ ਠੀਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਿਮਾਗ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਲਿਫਟ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਰਾਜੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ! ਸੱਚੇ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਰਾਜੀ ਹੋਣਾ - ਇਸ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੇ ਮੰਨਨ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਰਿਹਾਨ ਕਰਨਾ। ਫਿਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਅੱਛਾ।

ਅੱਜ ਟੀਚਰਜ਼ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ। ਟੀਚਰਜ਼ ਵੀ ਠੇਕੇਦਾਰ ਹਨ। ਕੰਟਰੈਕਟ ਲਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੰਟਰੈਕਟ ਲਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪ ਮਰੇ ਮਰ ਗਈ ਦੁਨੀਆਂ, ਆਪ ਨਹੀਂ ਮਰੇ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਰੀ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੇ - ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਜਕਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ ਲੇਕਿਨ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਮਧੁਬਨ ਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੋਵੇ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੁਨਾਉਂਦੇ ਤੇ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਵੀ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਖੁਦ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਖੁਦ ਵੇਖਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬੰਧਨ ਵਾਲੀ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵੀ ਯੁਗਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਅੱਜ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੇਖਣਾ ਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਟੀਚਰਜ਼ ਦਾ ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਤਵਿਅ ਹੈ। ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਬਦਲਕੇ ਵਿਖਾਉਣਾ। ਸਮਝਾ।

ਸਦਾ ਸੂਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰ - ਉਪਕਾਰੀ, ਸਦਾ ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸੱਚੇ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਦਾ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ - ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਆਪਣਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਾਲੇ - ਅਜਿਹੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਕਾਰ।

ਦਿੱਲੀ ਗੁਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਣ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ :-

ਸਭ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਸਨੇਹ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਨੇ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਦਾ ਸਨੇਹ ਦਿਲਾਰਾਮ ਤੱਕ ਲਿਆਇਆ ਹੈ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਮੱਤ, ਇੱਕ ਬਲ, ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਹੈ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਸਹਿਜ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ? ਜੇਕਰ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਦੋ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਇਸਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ 'ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ' ਜੇਕਰ ਆਗਿਆ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਜਾਂ ਦੁਆਵਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਇਸਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋ ਨਾ? ਲੇਕਿਨ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਸਨੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਨੇਹ। ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਨਾਲ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਆਪਣੀ ਇਹ ਜੀਵਨ ਮਿੱਠੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਕਿੰਨੀ ਪਿਆਰੀ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿਆਰੀ ਹੈ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਜੀਵਨ ਲੱਗੇਗੀ। ਤਾਂ ਪਿਆਰੀ ਜੀਵਨ ਹੈ ਜਾਂ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਸੋਚਦੇ ਹੋ - ਸੰਗਮ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਚੱਲੇਗਾ? ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ, ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ... ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ? ਇਹ ਸੰਗਮ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸਭ ਜਨਮਾਂ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਜੀਵਨ ਇਹ ਹੈ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਲਬੰਧ ਭੇਗਣ ਦੀ ਜੀਵਨ ਹੈ, ਘੱਟ ਹੋਣ ਦੀ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਭਰਨ ਦੀ ਹੈ। 16 ਕਲਾ ਸਪੰਨ ਹੁਣੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। 16 ਕਲਾ ਮਤਲਬ ਫੁਲ। ਇਹ ਜੀਵਨ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹੈ - ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਜਾਂ ਕਦੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਤੰਗ ਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਤੰਗ ਹੋਕੇ ਇਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹੁਣ ਤਾਂ ਚੱਲੀਏ। ਬਾਪ ਜੇਕਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਤੰਗ ਹੋਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ। ਐਡਵਾਂਸ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ ਅਤੇ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਗਏ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਕਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਤੰਗ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੋ? ਜਦੋਂ ਹਾਂ ਹੀ ਤਮੇਗੁਈ

ਤੱਤਵਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਸਤੋਪਧਾਨਤਾ ਵਿਖਾਉਣਗੇ? ਉਹ ਵੀ ਪਰਵਸ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਕਦੇ - ਕਦੇ ਭੁੱਲ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਨਾਮ ਹੀ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਮਾਨਾ ਹੀ ਕੀ? ਭਾਵੇਂ ਵੱਡੇ ਹੋ ਪਰ ਉਸ ਵਕਤ ਉਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵੇਖ ਖੁਦ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਉਹ ਕਿੰਨਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਉੱਤਰਦੇ ਹੋ? ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ? ਉਹ ਤਾਂ ਬਹਾਦਰ ਹੋ ਗਏ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ - ਮਤਲਬ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬੈਠਣਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ! ਤਾਂ ਅੱਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ - ਭਾਵੇਂ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ। ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਨਾ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੀ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹਾਦਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇ, ਤੁਸੀਂ ਬਹਾਦਰ ਬਣੋ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਹੋ ਭਾਵੇਂ ਦਸ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਮੈਂ ਮਾਸਟਰ ਸੁਵਸਕਤੀਮਾਨ ਹਾਂ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਮਿਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਸਦਾ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਨਸ਼ੀਨ ਹਾਂ। ਵੇਖੋ ਅੱਜਕਲ ਤੇ ਕੁਰਸੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਖ਼ਤ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਤਖ਼ਤ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਨਸ਼ੀਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਸੇ ਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵੰਡਣਾ। ਅੱਛਾ। ਦਿੱਲੀ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਸੇਵਾ ਦਾ। ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਕੱਚਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕੱਚੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਪੱਕੇ ਰਹਿਣਾ। ਅੱਛਾ।

ਵਾਰਗਲ ਗੁਪ:-

ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਡੱਬਲ ਲਾਈਟ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਡੱਬਲ ਲਾਈਟ ਹਨ ਉਸ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਮਾਈਟ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਹਨ। ਤਾਂ ਡੱਬਲ ਲਾਈਟ ਵੀ ਹੋ ਅਤੇ ਮਾਈਟ ਵੀ ਹੋ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਯੂਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਿੱਛੋਂ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਯੂਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਜਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਕਤ ਯੂਜ਼ ਕਰ ਸਕੀਏ - ਇਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਇਆ ਆ ਗਈ, ਕਿਉਂ ਆਈ? ਪਰਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਯੂਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਤੇ ਆ ਗਈ ਨਾ! ਜੇਕਰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਪਰਖ ਲਵੇ ਕਿ ਮਾਇਆ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਭਜਾ ਦੇਵਾਂਗੇ ਨਾ! ਮਾਇਆ ਆ ਗਈ - ਆਉਣ ਦਾ ਚਾਂਸ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਤੇ ਆਈ। ਦੂਰ ਤੋਂ ਭਜਾ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਆਉਂਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਰ - ਬਾਰ ਜੇਕਰ ਮਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਯੁੱਧ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਭਜਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਬਣਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਮਤਲਬ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦੇ ਵਿਜੇਈ ਅਤੇ ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਮਾਨਾ ਯੁੱਧ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਕਦੇ ਵਿਜੇਈ, ਕਦੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਹੋ ਨਾ! ਚੰਦਰਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੂਰਜ ਹੈ। ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸੂਰਜ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ! ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਦੇ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੈ। 16 ਕਲਾ ਮਤਲਬ ਫੁਲ ਪਾਸ। ਕਦੇ ਵੀ ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ, ਵਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ, ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ - ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ। ਅਜਿਹੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਹੋ? ਚੰਗਾ। ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਪਾਸ ਹੋਣਾ - ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਉੱਡਦਾ ਪੰਛੀ ਹਾਂ, ਹੇਠਾਂ ਫਸਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁਖ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਖੰਡ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਵ ਜੇ ਬੱਚੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਵਿਲ ਤੇ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵਿਲ ਪਾਵਰ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਟੱਟ ਅਟੱਲ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁਖ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਾਰਿਸ ਮਤਲਬ ਸੰਪੂਰਨ ਵਰਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਟਲ - ਅਖੰਡ ਸਵਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾਪਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਫੇਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

*****